

lokalne Ajdovščina

MIRAN KRAPEŽ + PETRA BREBEJLJ + VSE O INCASTRI + STIPE ŠTEKAR + DANILKO KOBAL + GORDAN NOVAKOVIČ + ZORAN ZORNIK + DOMOZNAJSTVO + MLADOST NA BURJI + URSKA PODOJSTRSEK + ČIŽ

Leone

Sladoled, ki stopi, kar te teži.

LEONE LONCI SO NA VOLJO V PRODAJALNAH LEONE,
MERCATOR, SPAR IN TUŠ PO SLOVENIJI.

 @leone_icecream @leoneicecream

www.leoneicecream.com

VSEBINA

september 2019

- 04 INTERVJU: MIRAN KRAPEŽ** | tekst BARBARA PFEIFER : Miran Krapež je bil razglašen za Slovenskega naravoslovnega fotografa leta 2018.
- 12 ČRV SREČE** | tekst PETRA BRECELJ : Sreča izhaja iz tega, kar lahko daš, ne pa iz tega, kar lahko dobiš.
- 18 PREDSTVALJAMO VAM: ŠRAML D.O.O.** | tekst ŠRAML : Družinsko podjetje iz Podnanosa se predstavi.
- 20 PRAVI MOŠKI JE KOSMAT MOŠKI** | tekst URŠKA PODOJSTRŠEK : O hipsterjih in gozdarjih.
- 21 SAM S PSOM** | tekst KATJA KRALJ : Moški so lovci, ženske srnjad.
- 22 NOVA ENERGIJA V MESTU** | tekst E-ENERGIJA : Letošnja jesen v Vipavski dolini ne bo bogatejša samo za nove hektolitre rujnega vina.
- 24 CENTER ZA KREPITEV ZDRAVJA** | tekst CKZ AJDOVŠČINA : Predstavljamo vam center za krepitev zdravja.
- 26 (NE)ZNANI ROJAK** | tekst ZDENKA ŽIGON : Stipe Štekar je močno zaznamoval kulturno in športno življenje v Ajdovščini.
- 27 "A RES? A ZASTONJ DELAŠ?"** | tekst ANU KAHUNA : O prostovoljstvu. Ali je nujno potrebno za družbo ali ne?
- 29 JESENSKE (PREHRANSKE) DILEME** | tekst KATJA JEŽ : Preberite vse o jesenski prehrani.
- 30 VAU, ZDAJ NE BOMO IMELI JEZIKOVNIH TEŽAV!** | tekst ANIKA VELIŠČEK : Vse o pravopisnih dilemah.
- 31 SE VIDIMO NA INCASTRI** | tekst MANCA BOLČINA : Dan ajdovskega gospodarstva.
- 34 INTERVJU: DANILO KOBAL** | tekst TINA VELIKONJA : Pogovor s predsednikom uprave Mlinotesta.
- 37 DOMOZNANSTVO V LAVRIČEVI KNJIŽNICI** | tekst MARIJA BAJC : Knjižne novosti lokalnih avtorjev v Lavričevi knjižnici.
- 39 ZAPIHALA JE MLADOST NA BURJI** | tekst TINA VELIKONJA : Nov program za otroke in mladino.
- 40 METODA FELDENKRAIS** | tekst MATEJA PATE : S pozornostjo do prožnega uma in telesa.
- 44 S PRIMORSKIM SWINGOM NA SAMOSTOJNO GLASBENO POT** | tekst MATJAŽ JAZBAR : Samostojna avtorska pot za Gordana Novakovića.
- 46 INTERVJU: ZORAN ZORNIK** | tekst MATJAŽ JAZBAR : Pogovarjali smo se z duhovnikom Šturske župnije.
- 49 PROMET V NAŠEM MALEM MESTU** | tekst MATJAŽ JAZBAR : Kaj prinašajo spremembe prometne ureditve in zakaj so dobre za nas.
- 53 INTERVJU: MARKO BREŠČAK** | tekst MATJAŽ JAZBAR : Intervju z lokalnim podjetnikom.
- 54 ŠPORT IN TURIZEM** | tekst MIRALEM MURATOVIČ : Miralem se je tokrat pogovarjal z direktorjem Zavoda za šport Ajdovščina, Ajdovcem in magistrom poslovnih ved, Urošem Pintarjem.
- 56 LJUDJE RADI OSTAJAJO PRI NJIH** | tekst AJDA BURJA : Govorili smo s Petro Šinigoj, direktorico podjetja Saop d.o.o. iz Šempetra.

903**Izdajatelj**

Zavod DISISDIS - zavod za medijske dejavnosti, Ajdovščina
Bevkova ulica 11,
5270 Ajdovščina

Odgovorna oseba izdajatelja

Matjaž Jazbar

Uredništvo

Zavod DISISDIS, Ajdovščina
Bevkova ulica 11,
5270 Ajdovščina

Odgovorni urednik

Matjaž Jazbar

Tisk

Grafica Goriziana

Naklada

6800

Razširjanje

Brezplačna distribucija v vsa gospodinjstva na območju občine Ajdovščina.

Naslovnica

Foto: Klavdij Blažko

Oblikovanje

Tea Goljevšček

Medij Lokalne Ajdovščina je vpisan v razvid medijev, ki ga vodi Ministrstvo za kulturo RS, pod zaporedno številko 2127.

UVODNIK

Všečkaj to objavo, če se ne strinjaš, da država odpiše 29 milijonov dolga družini Jankovič. Deli ta tvit, če si proti požarom v Amazonskem pragozdu. Označi tri prijatelje in kužki ne bodo lačni. Tako po novem rešujemo težave in zagate, pa naj bodo lokalnega ali svetovnega izvora. Škoda le, ker nam všečki in deljenja še položnic ne plačajo. Če ta objava doseže tisoč všečkov, bo vaš račun za elektriko plačan. Kako lepo se sliši. No, žal za plačilo položnic še vedno potrebujemo službo, kjer moramo delati, zato, da si pošteno prislužimo plačo. V resnici je delo naša rešilna bilka. Samo s trdim delom bomo rešili probleme in ustvarili boljšo prihodnost.

Brez dela ni jela. Delo krepi človeka. Tisti, ki ničesar ne delajo, se nikdar ne zmotijo. Takšni in podobni pregovori so bili nekoč del vsakdana. Zanimivo, da lajki in šeranje (še) nimajo svojih pregovorov. Npr. Kdor drugemu ne lajka, sam brez šeranja ostane. Ali kaj podobnega. Zdi se, kot da marljivost izgublja svoj ugled. A vseeno ostaja ena izmed naših esencialnih vrednot. Koliko všečkov si zasluži?

Pred vami je tretja tiskana izdaja Lokalnih Ajdovščina. Tokrat posvečena, kot ste že ugotovili, delu in predvsem posameznikom, ki delajo in ustvarjajo delo drugim. Vsak izmed njih je uspešen na svojem področju, mnogi skrbijo, da ima službo čim več ljudi. Nekateri delajo s svojimi rokami, drugi s svojimi mislimi. Mnogi se bodo predstavili na letošnji Incastri, dnevu ajdovskega gospodarstva. Dogodek, ki dokazuje, da v ajdovski občini znamo in zmoremo. In prav pred letom dni, ob istem dogodku, je luč sveta ugledala naša prva tiskana izdaja. Morda bo kdo rekel: "Šele tretja številka v enem letu?" A za to, da v rokah držite ta izvod, je bilo potrebnega precej napora in odrekanj majhne skupine ljudi, z zelo omejenimi sredstvi.

Delo je včasih težko in naporno. Veseli smo, ko je delo naš hobi in zabava. Vsekakor pa je motor, ki ta svet poganja naprej. S pridnimi rokami si ustvarjamo življenje, vzgajamo otroke in se razvijamo. Konec koncev je tudi za to, da imamo danes drug drugemu možnost podarjati všečke, nekdo moral precej migati.

Bodite ustvarjalni. Pridno delajte in morda bo država nekoč tudi vam odpisala 29 milijonov dolga. Če ne, pa vam še vedno ostane delo - na sebi.

MATJAŽ JAZBAR, ODGOVORNI UREDNIK

Luft Bistro
Mirce 20
5270 Ajdovščina
Telefon: 040 166 932

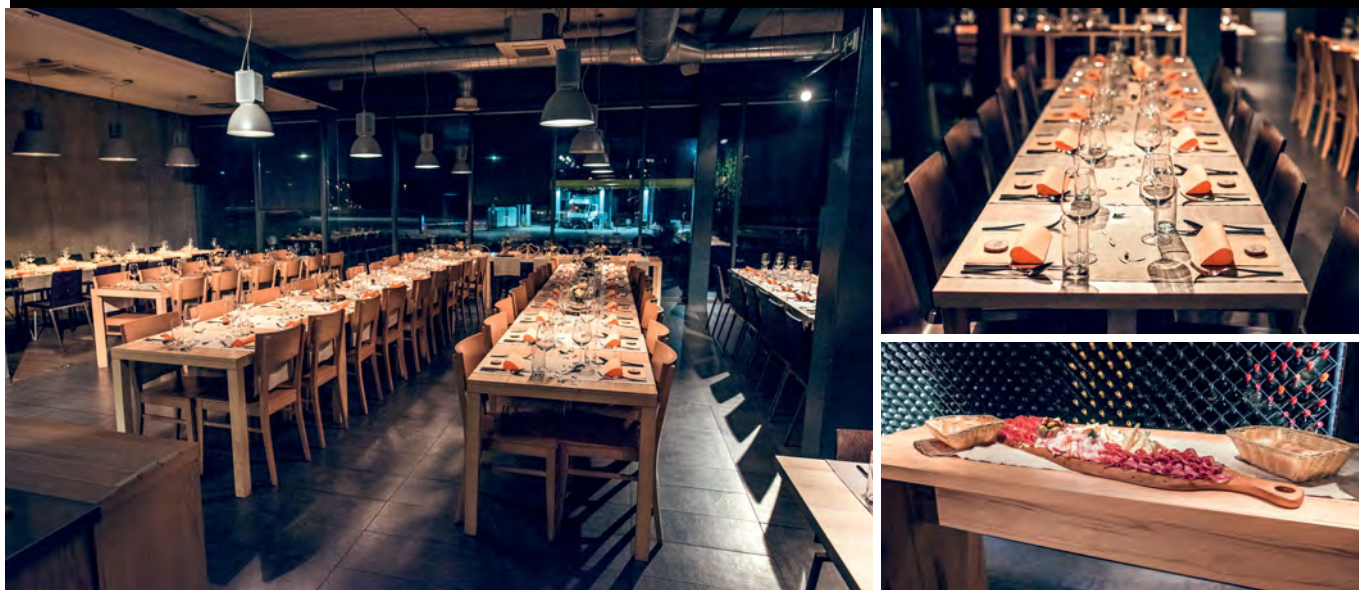

Bistro Luft v Ajdovščini je odprt od ponedeljka do petka od 8:00 do 15:00 ure,
kuhinja od 10:00 do 14:00.

V tem času postrežemo malice in kosila,
vsak dan ponudimo več raznolikih menijev.

V času izven omenjenega urnika
pa sprejemamo zaključene družbe z vnaprejšnjo rezervacijo.
V Luftu lahko sprejmemo do 120 oseb s plesiščem oziroma 140 oseb brez plesišča.
Nudimo dobro hrano, prijazno postrežbo, prijeten prostor za zabavo
ter prostorno parkirišče.

Dobrodošli!

GOSTINSTVO IN STORITVE
Andrej Trošt s.p.
Orehovica 40, 5272 PODNANOS

© foto: Miran Krapež

INTERVJU: MIRAN KRAPEŽ

Miran Krapež je bil razglašen za Slovenskega naravoslovnega fotografa leta 2018, razglasitev je potekala marca 2019.

TEKST BARBARA PFEIFER

Bila je deževna nedelja v maju, ko je bilo na Gori še vedno za »ta debelo« bundo, ko sem se dogovorila za intervju z mojim sogovornikom, Miranom Krapežem, slovenskim naravoslovnim fotografom leta. Ko sem ga poklicala po telefonu, da preverim, kdaj ima čas, mi je odvrnil, da naj kar sama predlagam termin, ker njemu ni nikoli dolgčas in ima vedno kaj početi. Odpravim se dol po hribu, pihala je burja, padal je dež in dežnik sem imela ob sebi le za okras. Ko prispem do Miranove hiše se prisemeje iz garaže in pravi: »Dej, pridi pogledat kaj delam.« Trenutno razvija »flovtek« neke vrste splav za na vodo, s pomočjo katerega bo lažje fotografiral živali na vodi s posebno šotorsko kamuflažo. Vidim, da to kar mi je rekel po telefonu res drži, dolgčas mu zagotovo ni, če ne fotografira, pa gotovo ustvarja. Usedeva se v kuhinjo, omeni, da ni kaj prida govornik, ampak kot se je izkazalo v nadaljevanju, to sploh ne drži, saj sva posnela veliko materiala in debata bi lahko še kar trajala. Že takoj na začetku omeni, da ga sedaj poleg fotografije zelo zanima tudi video. Na tem področju sedaj pili svoje znanje, saj želi nadgraditi svoje delo. Ampak kot

poudari sam: »To je nekaj povsem drugega kot fotografija, kar se zahtevnosti tiče...«, a več to tem v nadaljevanju intervjuja.

📍 Miran, na začetku me zanima kako načrtujete svoj fotografski pohod, že doma razmišljate o tem kaj boste fotografirali v naravi ali gre bolj za moment, ki se vam zgodi zunaj, ko ste pred samim objektom?

Ko se pričneš ukvarjati s fotografijo so to trenutki, greš in dobiš kar dobiš. Super je, če je svetloba prava, če trenutek dneva ustreza. Bolj profesionalen kot je tvoj pristop, bolj postanejo stvari načrtovane, so nekakšen projekt. Zamisliš si en projekt in iščeš točno to kar si si zamislil. Naključnega »šklocanja« ni več in pravzaprav iščeš in fotografiraš stvari, ki si si jih nekako načrtil.

📍 Kako izgleda ena taka odprava, kdaj so fotografije najboljše, kako izgleda vaša dnevna rutina kadar se odpravite na lov za novimi fotografijami?

Zelo različno. Lahko grem v naravo za dve, tri ure, lahko se odpravim

na fotografiranje za dva ali tri dni. V prvem primeru si ne belim glave s tem ali sem kaj pozabil dati v nahrbtnik ali ne, medtem, ko je potrebno pri večdnevni odpravi res temeljito premisliti kaj vzeti s seboj. Vse je odvisno od zvrsti fotografiranja. Če govorimo o naravoslovni fotografiji, je vse povezano z naravo in med opremo mora biti vse kar potrebuješ, da lahko dva, tri dni preživiš na prostem. Fotografska oprema je profesionalna, veliko jo je potrebno za dober posnetek, vse to predstavlja določeno težo, zato mora biti v nahrbtniku optimalna izbira. Rezervnih objektivov in fotoaparatorov se na take odprave ne jemlje. Tudi hrana je v manjših količinah. Ko je vsa oprema pripravljena, sledi zgodnje ali največkrat nočno vstajanje in vožnja na lokacijo. Ko grem recimo na Stol, Montaž, Soriško planino ..., vstanem ob 1h, sledi nekaj ur vožnje, potem pa ob 3h ali 4h v hrib. Na lokaciji moraš biti še preden se zdani. Prvič, da se živali ne vznemirijo, drugič zaradi maskiranja in tretjič zato, ker so živali zjutraj najbolj aktivne in v prekrasni jutranji svetlobi lahko naredim najboljše fotografije. To lahko dosežem samo tako, da me živali tam ne opazijo. Če so vremenske razmere ugodne, mi celodnevno fotografiranje sploh ne predstavlja problema in čas hitro mine. Vedno pravim, da se mi takrat, ko sem med živalmi v naravi, polnijo baterije. In, če je za marsikoga moje početje nerazumno in smešno, sam pri tem zelo uživam. Načrtovane odprave se po navadi fotografsko uspešno končajo, velikokrat pa se vračam domov tudi s prazno kartico v fotoaparatu. Temu primerno je tudi moje razpoloženje pri odhodu domov. To je narava, zagotovila za uspeh ni nikoli. Na to sem se navadil, s tem živim in to spoštujem. Če pa so v fotoaparatu nastale nepozabne fotografije, spominsko kartico zavijem v vato, ker se bojim, da bi se ji kaj zgodilo.

📍 Pri naravoslovni fotografiji, ki je nekako dominantna med vašimi fotografijami, vam je gotovo v veliko pomoč predhodno znanje. Poznavanje živali, njihov življenjski prostor ipd.

Vsekakor, tu je velikega pomena okolje iz katerega izhajam, da živim tu blizu (opomba: Miran Krapež živi na Otlci, na obrobju Trnovskega gozda), kjer mi je vse to na dosegu, poleg tega sem živel v družini, ki je bila neprestano povezana z naravo. Skupaj z bratom in očetom sem naravo spoznaval preko lova in gnala me je velika radovednost. Tako sem dobil veliko znanja o tem kako se žival obnaša, kdaj in kje jo najdeš, to je velika prednost pred fotografi, ki tega znanja nimajo. Če ne poznaš živali, njenega obnašanja, se lahko fotografiranja lotiš na povsem napačen način in se tega morda niti ne zavešaš.

📍 Iz tega lahko torej izhaja, da je ključno poznavanje objekta fotografiranja, da znaš oceniti kako se bo tvoj objekt fotografiranja obnašal, naj si bo to masa ljudi ali pa v tvojem primeru živali.

Absolutno je to ključna prednost. Nastavitev fotoaparata se naučiš doma, izkušnje te pripeljejo do tega, da stvari izpelješ dobro, da po domače »ne zafrkneš«, ko si na terenu, ampak ključno je, da poznaš obnašanje, tako živali kot tudi pokrajine. Ključna stvar je, da poznaš objekt. Podobno kot pri vsaki fotografiji.

📍 Kaj vam pri fotografiji oz. samem procesu fotografiranja daje zadovoljstvo? To da naredite dobro fotografijo ali sam proces fotografiranja, ko odidete od doma in se odpravite »na lov« za dobrim posnetkom?

To, da se s tem ukvarjam. Da sem v stiku z naravo. Sam že zelo dolgo beležim utrinke. Še preden sem se resneje začel ukvarjati s fotografijo, sem beležil dogajanje v naravi in z navdušenjem kazal posnetke tudi drugim. To, kar se dogaja v naravi je čudež. Zato sem si želel to поблиže predstaviti ljudem. Potem so tu ti posebni trenutki, ki jih navaden človek ne vidi pri živalih. To je tisto, kar bi rad pokazal tudi ostalim. Akcija in posebni trenutki, to je tudi tisto kar v naravoslovni fotografiji šteje.

📍 Ste bili morda presenečen, ko ste dobili nagrado za najboljšega slovenskega naravoslovnega fotografa?

So nagrade, ki sem jih prejel na natečajih v Ameriki, Rusiji, Kanadi, Bolgariji, vendar so zame samo en naslov, ki sem ga pospravil med svoje dosežke. Nagrada, ki sem jo osvojil nazadnje, pa se je dotaknila tudi lokalnega okolja in to mi še posebej veliko pomeni. Biti Slovenski naravoslovni fotograf leta, (opomba: ob tem je zmagala tudi fotografija, ki je postala naravoslovna fotografija leta) in dejstvo, da sem prepoznan v lokalnem okolju in na področju naravoslovne fotografije, s katero se večinoma ukvarjam, je velika potrditev mojega dela. Zagotovo mi laska dejstvo, da je na natečaju na katerega prispe 6000 fotografij, pregleda jih štiri-članska žirija in sreča je že to, da fotografije ne spregledajo, bila izbrana prav moja fotografija.

© foto: Barbara Pfeifer

📍 Kako ste sami pili svoje zanje, da ste prišli do najbolj optimalnih fotografij za nadaljnjo obdelavo?

Učil sem se vsega po malem. Na začetku sem se pilil na fotografskih tečajih, da bi podrobneje spoznal fotoaparater in tehnike. Tehnologija, ki jo prinaša digitalizacija prinaša vedno nove in nove možnosti, tako, da se neprestano učiš. Če ne poznaš orodja, nimaš na terenu kaj početi. Opremo je potrebno imeti v mezincu. Veliko sem sem učil preko spleta, saj je danes tam dostopno skorajda vse. Nekdo ti da lahko osnovne napotke, vendar je potem treba hoditi na teren in znanje aplicirati. Poleg tega, sem se veliko naučil od prijateljev fotografov, skupnega druženja z njimi, izmenjava znanj, trikov ipd.

📍 Ali radi delijo svoje znanje?

Ja to ni problem, ne z vsemi seveda, saj je tudi v fotografskem svetu zavist. Ne razkrivamo pa tudi vsega oz. vsaj ne ob tistem aktualnem

času, da ne bi ogrozil določene živalske vrste. To poskušam prenašat naprej tudi na ostale fotografe.

📍 Torej je ključno, da se ljudje zavedajo pomena eko sistema?

Tudi deljenja takšnih ključnih informacij na družabnih omrežjih. Fotografi in ostali navdušenci nad naravo, naj ne oznanjajo tako občutljivih podatkov po družabnih omrežjih. Npr. že sami kačji pastirji so tak, zelo občutljiv eko sistem, nekdo, ki bi želel posneti fotografijo v močvirju in zabrede s svojim stativom v vodo, pri tem pa ne opazi jajčec na površini vode in jih za ceno ene fotografije uniči. V prvi vrsti je potrebno biti naravovarstvenik. Imel sem en takšen primer pred kratkim, saj sem želel fotografirati gnezdo sivih čapelj. Želel sem si posneti fotografijo, ko pride samica na gnezdo in celoten obred. Vendar sem bil preblizu. Samica je iz gnezda odletela, prišla nazaj in ko je videla, da sem bil še vedno tam je ponovno odletela. Kljub temu, da sem se peljal daleč, sem se odločil, da zapustim kraj in pustim živali v miru, sicer bi lahko s svojim početjem povzročil, da se samica v gnezdo sploh ne bi vrnila.

📍 Menite, da se je fotografija s tem, ko je postala oprema bolj dostopna, razvrednotila ali je morda še celo pridobila na svoji prepoznavnosti, teži in veljavi?

Težko bi rekel, da se je razvrednotila. Menim, da več ljudi kot se ukvarja s fotografijo, več ljudi spoznava fotografijo in konec koncev, če nam tehnologija omogoča narediti dobro fotografijo je to lahko

le dobro. Menim sicer, da je vseeno treba ločiti med navadnim »šklocanjem« in projektnim fotografiranjem, kjer porabiš veliko časa, energije, kilometrov, denarja, da dobiš »tisti« prizor. K večjemu je fotografija vedno bolj popularna. Tudi s pomočjo družabnih omrežji je fotografija pridobila na teži, predvsem na prepoznavnosti. Kako so pred leti ljudje izvedeli, da se nekdo ukvarja s fotografijo? Če je imel fotograf razstavo je nanjo prišlo nekaj znancev, morda posameznikov iz okolice – v preteklosti je bilo potrebno vlagati več energije v promocijo. Tudi sam rad pogledam fotografije, ki krožijo po družabnih omrežjih in niso nujno od fotografa. Všeč pa so mi fotografije, ki imajo neko sporočilno vrednost.

📍 Največkrat oz. nekako po vaših objavljenih fotografijah sodeč se poslužujete naravoslovne fotografije, katere druge vrste fotografije vas še zanimajo?

Preizkusil sem se praktično že v vseh zvrsteh. Raje pa se odpovem fotografiranju porok. V studiu sem se med drugim preizkusil s tihožitjem, obogateno s suhim ledom, kar je nekaj popolnoma drugega, vendar prav tako zanimivo.

📍 Kaj pa portreti, vas zanima tudi to področje?

Ja tudi portretna fotografija me zanima, pred kratkim sem bil tudi na delavnici, kjer sem pilil svoje znanje iz portretne fotografije. Vendar so to studijske stvari in ponovno potrebuješ dodatno opremo. Lahko pa to delaš tudi na ulici in bolj kot so portreti eksotični, bolj pridejo

do izraza. Vsekakor pa menim, da tudi pri portretni fotografiji potrebujete zgodbo. Želiš predstaviti zgodbo človeka. Enako kot v naravoslovnih fotografijah, ko loviš poze živali, ki jih po navadi človek ne vidi, tako je čarobnost ujeti trenutek portretiranca in predstaviti njegovo zgodbo skozi fotografijo.

📍 Se vam je kdaj med fotografiranjem pripetilo kaj nenavadnega?

Bil sem na terenu skupaj s prijateljem fotografom, ko sem snemal jelenji ruk. Naredil sem 1200 fotografij, nakar se mi izpiše, da fotografij ni več mogoče posneti. Sposodim si novo kartico od prijatelja, seveda sem v tem času zamudil dobre pogoje in naredil samo še kakšnih 30 fotografij, vendar sem se tolažil s tem, da jih imam tako ali tako 1200 še na kartici. Pridem domov, dam kartico v računalnik in le ta ne zazna fotografij s kartice. Hitro v akcijo, kdo bi lahko pomagal rešiti fotografije s kartice, iskanje kontaktov in nihče ni znal dobiti fotografij. Preko vez sem prišel do nekoga, ki ima povezave z vojaškim laboratorijem v Zagrebu. Mislil sem si: « Če jim tu ne uspe, jim najbrž nikjer ne bo ». Čez kakšen mesec me ta oseba, ki dela v Zagrebu pokliče in pravi, da jim je uspelo dobiti 80% vsega materiala, več kot to da ne gre, ampak, da bo stalo 120 eur. Mislil sem si boljše kot nič, saj sem že skoraj izgubil upanje. Nakar se je za mojim kontaktom, ki mi je pomagal pri tej povezavi izgubila vsaka sled, posledično nisem več prišel do svojih fotografij. Bili so tudi padci, takšni na robu preživetja. Ne dolgo nazaj, v Čavnu, nad tuneli. Kamen, na katerega sem stopil že nekaj stokrat, se mi je nenadoma odkrušil. Vendar sem imel res srečo, saj je bila pod skalo polica, na kateri sem pristal, sicer bi se peljal čez prepade direktno na cesto.

📍 Kakšna pa je sicer starost naravoslovnih fotografov pri nas?

Zelo različna. Poznam 18, 20-letnike, ki so v vrhu naravoslovne fotografije. In tudi predstavnike starejše generacije, med katerimi so tudi takšni, ki ne sledijo tehnologiji dovolj hitro in se še vedno oklepajo preverjenih metod in trikov, ki jih poznajo. Poznam pa tudi veliko starejših fotografov, od katerih se zelo veliko učim. Starostne omejitve tukaj ni.

📍 Obstaja kakšen posameznik, ki vas navdihuje, po komer se zgledujete, se od njega učite?

Vsi moji fotografski prijatelji, vsi se učimo eden od drugega. Če s tem živiš, se ti stalno nekaj dogaja, spremljaš trende in srkaš znanje, kjer je možno. Recimo fotografiranje ptičev na vodni gladini, pionir tega pri nas v Sloveniji je mlad 20 letni fant – Jure Novak, entuziast, ki ima kljub svoji mladosti veliko znanja in je za seboj potegnil tudi širši krog fotografov, ki so začeli uporabljati to perspektivo.

📍 Kako ti ocenjuješ slovenski prostor za fotografijo, je spodbuden, rivalski?

Slovenija je majhna, zato je moč najti vse. Menim, da imamo tudi veliko dobrih fotografov. Sam sem član štirih fotografskih društev in prav tako spremljam stvari preko družbenih omrežij. Da bi bilo prav brez rivalstva ne morem reči. Pri prijavah na natečaje pa opažam, da fotografi prijavljajo kvalitetna dela.

📍 Kako kritični ste vi sami do svojih fotografij, se kdaj zgodi, da se vam morda kakšna fotografija ne zdi tako dobra, pa se

izkaže, da je drugim zelo všeč?

Vedno sem v dilemi, saj se mi je že velikokrat zgodilo, da sem neko fotografijo poslal na natečaj zato, da sem zapolnil tisto kvoto n-tih fotografij in je bila potem ravno ta fotografija izbrana in nagrajena. Sam imaš favorite, nekdo drug vidi z drugimi očmi in vidi povsem drugače, poleg tega v svojih fotografijah vidiš tudi določeno mero truda, ki je bil vložen v nastanek le te. Najtežji je vedno izbor. Opažam, da več znanja kot imam, težji je proces izbire fotografij, ker postajaš vedno bolj kritičen.

📍 Kateri del fotografije pa je za vas najtežji, če temu sploh lahko tako rečemo?

Mislil, da je najtežje čakanje. Komaj čakam tisti letni čas, ko bom določeno žival lahko posnel v pozici, ki jo želim zabeležiti. Pri vsaki živali je drugače. In želja je vedno dobiti žival v njenem naravnem okolju in v trenutku, pozici, ki je večina ljudi še ni videla ali imela priložnosti videti.

📍 Kje vse lahko vidimo vaše fotografije? In na katero izmed

njih si najbolj ponosen?

V vseh teh letih se je teh objav nabralo kar nekaj in vsem dejansko ne morem slediti, kaj šele, da bi se vseh spomnil. Od vseh objav je sigurno najbolj ažurna moja spletna stran in facebook profil. Nekaj objavim tudi na Instagramu. Seveda je bilo veliko mojih fotografij že objavljenih v različnih revijah, predvsem sem ponosen, ko je katera od njih izbrana za naslovnico. V lanskem letu, so bile moje tri naslovnice od štirih v reviji Svet ptic. Veliko fotografij je objavljenih v reviji Lovec in vsako leto izbranih za različne koledarje z motivi narave. Sicer pa sem najbolj ponosen na dve nepozabni objavi v preteklih letih in sicer na fotografijo gamsa v reviji National Geographic in fotografijo hermeline v britanskem BBC Wildlife magazine. Vesel sem bil tudi razstave National Geographica v Jakopičevem sprehajališču v Ljubljani, kjer so bile ob 100 letnici narodnih parkov Amerike objavljene štiri moje fotografije živali. Imel sem pet samostojnih in več skupinskih razstav, trenutno sodelujem s tremi fotografijami na panojski razstavi ob Hublju v Ajdovščini. Ko sem zbiral fotografske nazive in veliko fotografij pošiljal na mednarodne salone, sem tam dobil tudi več kot sto različnih nagrad. Nekajkrat sem bil proglašen za najboljšega avtorja salona in zato prejel posebna priznanja. Od zadnjih dosežkov pa sem vsekakor najbolj ponosen na naslov Naravoslovnega fotografa leta 2018, ki sem ga prejel pred kratkim, poleg tega pa je ena od mojih fotografij prejela še naslov zmagovalne Naravoslovne fotografije leta.

Kako izbirate način za objavo fotografij na družabnih omrežjih? Vidimo, da delite na svojem profilu fotografijo, ki recimo ne pripada letnemu času v katerem trenutno smo?

Tisti "ta pravi" naravoslovci smo malo čudna in samosvoja bitja, zato nismo vedno razumljeni. Znanci večkrat sprašujejo in me silijo naj že zaboga objavim in pokažem fotografije z zadnjega snemanja. Zame pa so nekatere teme preveč občutljive in nekatere živali preveč ogrožene, da bi jih takoj izpostavljali na družabnih omrežjih. Zdi se mi, kot bi zvečer natrgal sveže češnje in jih zjutraj na tržnici prodal. Češenj več ne bi bilo, denar bi zapravil in zgodba bi bila končana. Fotografija, ki nastane po velikem, včasih večletnem trudu, pa je samo moja, za njo stoji zgodba in ta se ne prodaja. Ostane v meni, nosim jo za vedno zapisano v spominu, z vsemi bogatimi izkušnjami, ki so se vzporedno zgodile. In tudi, če fotografijo po nekem času izpostavljam javnosti, večina ne razume njene zgodbe. Naj si bo to navaden zajec ali lisica, ali pa morda določena vrsta za katero garaš dve, tri ali mogoče več let, da jo posnameš. Zamik, ki nastane z mojo objavo fotografij na Facebooku, Instagramu ali na spletni strani, pa je največkrat povezan z varstvom narave, določenih vrst živali v določenem okolju. Predvsem zaradi ljudi, ki bi te informacije izkoriščali in s tem škodovali naravi in živalim. Simpatični mladički so »lušكاني« in privlačijo simpatije ljudi, vendar so občutljivi in izpostavljeni še toliko bolj ogroženi. Zato po navadi ob mojih objavah tudi ne izpostavljam lokacij.

Razmišljaš, da bi kdaj svoje znanje, ki si ga nabral v letih fotografiranja delil z drugimi - preko kakšnega tečaja?

Veliko prijateljev in znancev me vedno sprašuje o tem in onem okrog fotografije. Največkrat o nastavitvah fotoaparata, o nakupu fotografske opreme, o obdelavi in izdelavi fotografij. Dobil sem ponudbo tudi od drugih institucij za pomoč pri širjenju znanja. Občutek imam, da veliko tega znanja imam in ga rad predajam

dalje. V fotografskem društvu Veno Pilon nas je nekaj mentorjev, ki pripravljamo foto delavnice in članke na različne teme ... (makro delavnica, jamska fotografiranje, fotografiranje z bliskavico, ostrenje, itd) ter organiziramo foto izlete. Vedno pogosteje razmišljam o tem, da bi končno res lahko zorganiziral fotografski tečaj in nekaj svojega znanja prenesel na druge, ki se želijo v tem preizkusiti ali izpopolniti. Ampak obveznosti je vedno veliko in žal so prioritete vedno in povsod prisotne. Upam, da se mi v prihodnje le uresniči organizacija tečaja ali kake foto delavnice vsaj v lokalnem okolju.

Kaj vam pomeni prepoznavnost v fotografskem svetu (tako doma kot v tujini)? Kakšne možnosti vam odpira?

Dobro je biti prepoznaven, ko nekaj počneš in želiš, da to vidijo tudi drugi. Družabna omrežja so danes idealno orodje za to. Pravijo, da, če nisi prisoten tam, te enostavno ni. In to še kako drži. Vesel sem, da sem si preko družbenih omrežij nabral kar nekaj, predvsem fotografskih prijateljev, za katere sploh ne bi vedel, da obstajajo in rad občudujem njihove fotografije. Ob njih uživam, z njimi izmenjujem mnenje, izkušnje in znanje. Brez dejstva, da si tam, tega ni in nihče ne ve zate. Kljub temu, da vse kar počneš delaš zase in za svojo dušo, je lepo to tudi nekemu pokazati. Svoje fotografsko delo smatram, ob vseh užitkih, ki jih pri tem doživljam, tudi kot poslanstvo in ozaveščanje ljudi o vsem, kar se s tem našim planetom in živimi bitji dogaja. Največkrat fotografija ali zgodba, ki jo le ta podaja, pove več kot dolgi suhoparni članki. In, če sem s svojo fotografijo prispeval k temu, da je odnos ljudi do narave lahko bolj prijazen, če sem ohranil eno gnezdo mladičev več, približal nekemu živali, ki jo sploh ni poznal, potem je moj namen dosežen.

Kaj pa prihodki iz fotografije? Se bi pri nas dalo živeti od tega?

Težko, sploh od naravoslovne fotografije. Pri nas ni takšnih potreb. Recimo v Nemčiji sem spoznal kolega fotografa, ki se preživlja s tem, da fotografira hrano za eno od restavracij in zasluži mesečno nekje 4000 eur. Kdo te bo pri nas za to plačal? Pri nas se prijavim na kakšen natečaj in prodam svojo fotografijo za nekaj deset eurov.

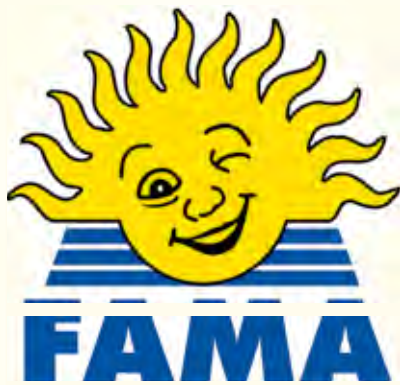
Imaš kakšne cilje kaj bi v bodoče še rad počel?

Rad bi ostal prepoznan v svetovni naravoslovni fotografiji, ostati tam kjer sem. Zelo rad bi se preizkusil tudi v videu, kot sem omenil že na začetku. Ker se je fotografija tako razširila, da je več prihodnosti v videu. Tudi finančno je video bolje nagrajen, seveda ne v Sloveniji. Pri nas bi seveda vse želeli zastopati. Nihče pa se ne zaveda koliko dela in tvojega časa je vloženo v določeno fotografijo ali posnetek.

Torej imaš sedaj vizijo in izziv, ki te žene naprej?

Ja to bo kar nekoliko večji izziv, tudi nekoliko težje ga je prikazovati ljudem, kot fotografije. Potrebno je biti kar prodoren tudi preko drugih kanalov. Tudi društev, ki bi se ukvarjali z videom ni toliko. Ljudi, ki se ukvarjajo z naravoslovnim videom v Sloveniji je zelo malo.

Miran, najlepša hvala za vaš čas in pogovor. Želimo vam veliko užitkov, tako na fotografskem področju, kot uspešno uresničevanje vizije na področju videa. 📍

Vaš primorski trgovec *Vabi*

6 X V VIPAVSKI DOLINI

ČRV SREČE

TEKST PETRA BRECELJ

Čeprav to dobro skrivamo, smo ljudje pravzaprav preprosta bitja. Že res, da svojo preproščino zlahka spregledamo, ker smo si življenje zapletli in otežili do amena, vendar gonilo vsega našega krotovičenja na tem planetu je zgolj in samo eno: sreča – bomo s svojim početjem korak bliže sreči ali ne? V iskanju sreče si tako poiščemo najboljšo možno službo, da bomo imeli kar najvišjo plačo, da bomo čim več prihranili, da si bomo kupili boljši avto, da se bomo z njim odpeljali na dopust, da bomo za nekaj časa pobegnili pred vsem, s čimer smo se v iskanju sreče obdali doma. Saj pravim, zapletli in otežili do amena, a vse, kar smo ljudje kdaj koli zakrivali sebi, drug drugemu in zemlji, smo naredili in še kar počnemo v obupanem hlastanju za srečo. Kar bi bilo nemara upravičeno, če le ne bi bila ta naša sreča nekam ... piškava. Ni?

smo danes bogatejši kar za dobro milijardo avtomobilne pločevine, kar pomeni, če se osredotočimo zgolj na Evropo, da premoremo povprečno en avtomobil na dva prebivalca – ja, človeštvo že dolgo ni uživalo tolikšne materialne blaginje in tehnološkega udobja, o tem ni dvoma. Ker pa vse to naše pehanje za boljšim, hitrejšim, naprednejšim poganja samo skromna želja po sreči, se moramo vprašati – smo zaradi vsega tega preobilja in lagodja res srečnejši od svojih prednikov?

Na to vprašanje bi težko odgovorili, ne da bi naredili račun brez krčmarja, lahko pa v premislek vendarle vzamemo še nekaj drugih števil. Od leta 2000 do 2010 so evropski zdravniki vsako leto predpisali povprečno dvajset odstotkov antidepresivov več kakor predhodno

leto, v jemanju pa je nezavidljivo prvo mesto zasedla Islandija, saj je tak ali drugačen antidepresiv jemal vsak deseti državljani. Leta 2013 so psihiatrična zdravila predpisovali že kar vsakemu šestemu odraslemu Američanu, to statistiko pa so lani dohiteli Britanci, a do zares turobnih števil še pridemo. Vsako leto za posledicami samomora po svetu namreč umre skoraj osemsto tisoč ljudi, torej ena oseba vsakih štirideset sekund, Svetovna zdravstvena organizacija pa ocenjuje, da je na vsak uspel poskus samomora vsaj dvajset neuspešnih. V Sloveniji, recimo, si je leta 2017 življenje vzelo kar štirikrat več ljudi, kakor jih je umrlo v prometnih nesrečah. Na podlagi tega našim (pra) očetom sicer ne bom prenačljeno pripisala neke nepopisne sreče, vendar nekaj mi pravi, da je človeštvo na lovu za tem izmikajočim se zakladom na neki točki izgubilo kompas in povsem skrenilo s prave poti.

Zablodelega kurza pa si menda ne bi smeli prehudo očitati, saj izračun na prvo žogo deluje sila preprost: več

izpoljenih želja pomeni več sreče, ne? No, če tudi sami tako vidite tole enačbo, potem boste morda presenečeni, kajti leta 2005 je skupina raziskovalcev z doktorico Sonjo Lyubomirsky na čelu na eni od kalifornijskih fakultet izvedla tale poskus: vzeli so vzorec študentov, polovici sodelujočih naročili, naj vsak teden naredi pet dobrih del (nekomu pridrži vrata ali pomije sostanovalčevo posodo, na primer), medtem ko druga polovica udeleženih kot kontrolna skupina ni imela nobene posebne naloge. Poskus je trajal šest tednov, raziskovalci pa so z vprašalnikom večkrat izmerili stopnjo sreče udeležencev

© foto: Petra Brecelj

Ja, verjetnost, da bomo danes umrli zaradi lakote ali vojne, je za večino svetovnega prebivalstva na naše in na Maslowovo veliko zadovoljstvo neprimerno manjša (če ne kar neobstoječa), kakor je bila še pred sto ali dvesto leti, in tudi sicer nam na prvi, površen pogled ne gre slabo: skoraj šestdeset odstotkov vseh zemljanov ima dostop do interneta, skoraj sedemdeset odstotkov nas premore mobilno napravo, leta 2018 je v tuji državi vsaj enkrat prespalo 1,4 milijarde turistov, kar je šest odstotkov več kakor leto poprej, in medtem ko je bilo še leta 1976 na svetu 'pičlih' 342 milijonov štirikolesnih prevoznih sredstev, pa

in izkazalo se je, da so bili študentje iz prve, dobrodelne skupine, glej ga zlomka, srečnejši. Ta raziskava pa ni nikakršna anomalija, lepo prosim.

Poleg številnih podobnih študij o osrečujočih učinkih prostovoljstva, filantropije in nesebičnosti je leta 2008 Elizabeth Dunn ob pomoči soraziskovalcev celo pokazala, da so ljudje srečnejši, ko denar trošijo za druge, ne pa, ko ga trošijo zase. Aham, prav ste prebrali. Udeležencem raziskave so razdelili ovojnice s po pet ali dvajset dolarjev in polovici naročili, naj denar porabi zase (za plačilo računa ali nakup manjšega darila), drugi polovici pa, naj denar porabi za druge (za darilo za koga od bližnjih ali za dobrodelni prispevek), in verjeli ali ne, tisti, ki denarja niso porabili zase, so bili konec dneva občutno srečnejši. Kaže torej, da je naša enačba v bistvu postavljena na glavo: sreča izhaja iz tega, kar lahko daš, ne pa iz tega, kar lahko dobiš.

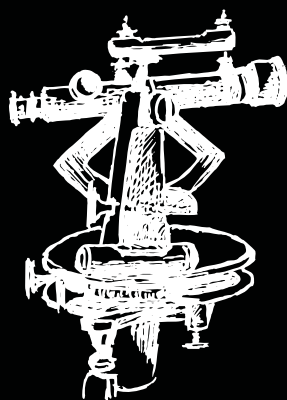
Najbrž se zdaj naš mali veliki jaz tej predstavi upira z vsemi štirimi, vendar prav to so s funkcionalno magnetno resonanco potrdili tudi raziskovalci z Univerze v Oregonu: devetnajstim udeleženkam so podarili sto

dolarjev, nato pa so se posameznice same odločile, koliko denarja bodo obdržale zase in koliko ga bodo podarile dobrodelni ustanovi, ki socialno ogrožene preskrbuje s hrano. V enurni preiskavi so udeleženke na računalniškem zaslonu leže opazovale, kako se je denar nakazal bodisi na njihov račun bodisi na račun dobrodelnega zavoda, magnetna resonanca pa je pokazala, da se je ob spremljanju dobrodelnih prispevkov v njihovih možganih sprožilo podobno delovanje tistih predelov, ki sicer oživijo ob poslušanju dobre glasbe, uživanju kokaina in drugih prijetnih dražljajih. Se v luči povedanega mar ne zdi zgrešeno iskati srečo v novem mobilnem telefonu, izboljšanjem osebnem rekordu na enainvajset kilometrov, naslednjih sanjskih počitnicah? Ja, te reči nas učinkovito zaposlijo pred grobom, vendar res ne bi smeli nasedati sodobni propagandi, češ da kompulzivno hlapčevanje lastnemu egu vodi do kakršne koli pristne sreče.

In vendar je današnja narcistična družba s koristoljubnimi obljubami na jeziku kult samozagledanega jaza pred našimi očmi prignala do nepojmljive skrajnosti: samouresničitev, samozadostnost, samoiniciativnost, samoraslost, samoljubje, samopovečevanje, samobitnost,

samovšečnost – samomor. »Bližamo se neznanski indiferenci,« je v Tovarišiji leta 1943 zapisal Kocbek, »ki je ne bo mogla razložiti nobena kolektivna psihologija.« Stisko, ki se neogibno porodi iz brezbrčnosti in samozaverovanosti, pa bo s tabletami očitno poskušala pozdraviti psihiatrija, čeprav je edino pravo zdravilo zanjo, ironično, prav tovarišija – kar nam bi moralo biti že dolgo jasno.

V Janežičevi Slovenski slovnici, ki je izšla 'davnega' leta 1900, je med primeri kazalnih zaimkov namreč naveden tale slovenski pregovor: srečnejši je ta, ki daje, kakor oni, ki jemlje. Zanimivo, da te ljudske rečenice ne najdemo več v nobenem sodobnem jezikovnem priročniku – hkrati pa v kratkovidni in (samo)uničujoči gonji za srečo tonemo v rdeče številke statistike. Ne bi bilo te modrosti modro povleči iz naftalina, preden bomo za prgišče črvice sreče v svoji sveti preproščini oplenili in izmolzli ves planet in drug drugega? 📍

GEODELA
Marko Breščak s.p.
geodetske storitve, svetovanje

UGODNO in ZANESLJIVO!

- GEODETSKI NAČRT ZA GRADNJO
- DOLOČITEV MEJE PARCELE
- PRIDOBITEV HIŠNE ŠTEVILKE...

041 283 829

Goriška c. 25a, Ajdovščina
e-mail: info@geodela.si
splet: www.geodela.si

*Poroka v
Vipavski dolini.*

PODNANOS IN
PODJETJE ŠRAML D.O.O.

© foto: Uroš Rojc

PREDSTVALJAMO VAM: ŠRAML D.O.O.

Družinsko podjetje iz Podnanosa, ki razvija visoko kakovostno opremo in napredne tehnologije za proizvodnjo vina in sadnih sokov. Glavni proizvodi, s katerimi so danes prisotni kar v 65 državah po vsem svetu so pnevmatske stiskalnice za grozdje, linije za predelavo sadja/zelenjave in polnile linije.

TEKST ŠRAML D.O.O.

ŠRAML d. o. o. je podjetje, ki deluje že od leta 1994, ustanovila sta ga brata Nikolaj in Avguštin Šraml. Prvi izdelek so bile pnevmatske stiskalnice za grozdje, namenjene domačemu trgu, a se je prodaja hitro razširila še v Avstrijo in Nemčijo. Sledilo pa je povpraševanje iz drugih evropskih držav.

»Podjetje je imelo skromne začetke. Moj oče, vinar in strojni inženir, je potreboval stiskalnico za grozdje. Izkoristil je znanje strojništva in zasnoval in izdelal prvo pnevmatsko stiskalnico, ki jo uporablja še danes,« se spominja vodja prodaje Jan Šraml. Pnevmske stiskalnice za grozdje so bile tako dolga leta paradni konj podjetja.

Zaradi želje po novih izzivih in pozornega spremljanja dogajanja na trgu, so leta 2009 zaznali pomanjkanje v ponudbi opreme za pridelavo sadnih sokov za manjše in srednje velik pridelovalce. Takrat so v svojo ponudbo dodali stroje za predelovanje sadja v sokove ali kaše. Ker je bilo največje povpraševanje po predelavi jabolčnika, so najprej sledili temu povpraševanju, kasneje pa dodali še za ostalo sadje in zelenjavo. Tako imajo v ponudbo linije za predelavo koščičastega sadja, pečkastega sadja, jagodičevja in tropskega sadja. Za predelavo zelenjavnih sokov pa so na voljo posebne linije za predelavo korenčka in paradižnika.

Na hitro rastočem trgu predelovalcev zelenjave in sadje se je oblikovalo povpraševanje po celostnih rešitvah, ki pokrivajo celoten proces - od surovine od končnega pakiranja. V podjetju so to zaznali in leta 2012 razširili svojo ponudbo. »Zaradi večanja povpraševanja po domačih

naravnih sokovih se je povečevala tudi proizvodnja naših kupcev. Predelovalci sokov so iskali avtomatske linije za polnjenje steklenic primerne njihovim produktom in kapacitetam. Tako smo leta 2012 razvili in začeli izdelovati avtomatske linije za vroče polnjenje sokov v steklenice. S tem smo ponujali rešitev predelovalcem, ki so hoteli povečevati svoje polnilne kapacitete,« je pojasnil Šraml.

V podjetju so ponosni, da je celotna ponudba rezultat lasnega razvoja in stalnega iskanja inovativnih rešitev. To so prepoznali tudi v Evropi in širše, saj so pnevmatske stiskalnice za grozdje uveljavljena blagovna znamka, ostali izdelki pa dobivajo vedno večjo prepoznavnost na trgu. Tako lahko danes najdemo v 65 državah sveta 4000 njihovih strojev.

Znanje črpajo iz dolgoletne tradicije Vipavske doline. Do podrobnosti poznajo in razumejo celoten proces predelave svežih plodov v vino, sokove in kaše. Na tem gradijo svojo konkurenčno prednost, saj lahko svojim kupcem ponudijo celovito svetovanje od opreme do celotnega procesa predelave. Tehnologija olajša predelavo, vendar če proces ni pravilno zastavljen, sta trud in investicija zaman.

Pri kakovosti ne odstopajo

Podjetje vodi že druga generacija, ki se navdušuje nad novimi izzivi. Ti pa prinašajo nove in inovativne rešitve. Pri tem ne sklepajo kompromisov, saj so vsi njihovi izdelki zanesljivi, trajnostni in okolju prijazni. »Naši izdelki so narejeni iz najboljših materialov in ustrezajo

vsem varnostnim normativom in zahtevam. Trdno verjamemo, da le visokokakovostni, zanesljivi in vzdržljivi stroji za predelavo sadja privedejo do vrhunskega končnega izdelka.«

Trg je vedno zahtevnejši, saj povpraševanje po zdravi hrani narašča. Zato v podjetju stalno iščejo nove rešitve, s katerimi lahko sledijo zahtevam kupcev. Verjamejo, da lahko le z vlaganjem v raziskave in razvoj izboljšujejo obstoječe izdelke in sočasno oblikujejo novosti za svoje uporabnike. »Smo veliki zagovorniki vertikalne integracije«, je dejal. »Za vse raziskovalne in razvojne dejavnosti kot tudi za 90 % delov in komponent poskrbimo sami v podjetju.«

Sledijo trendom na področju zdravja

V zadnjih nekaj letih se je povečalo povpraševanje po naravnih in lokalnih prehranskih izdelkih. Manjši sadjarji so zaznali priložnost v domači pridelavi sokov in so začeli nabavljati lastne linije. Glavni razlog leži v tem, da mora sadež, ki ga želijo prodati kot »sveže sadje«, imeti pravilno velikost in obliko. Neprimerno sadje navadno prodajo živilski industriji po nizki ceni. »Z lastno predelovalno opremo lahko te surovine predelajo v prvovrstne sokove ali druge izdelke,« je naraščajoči trend pojasnil sogovornik in nadaljeval »trg vse bolj zahteva surove, naravne izdelke brez dodatkov, konzervansov in toplotne obdelave, s katero se uniči vsebnost vitaminov in mineralov. V podjetju sledimo tem trendom in razvijamo opremo, ki minimalno vpliva na kakovost izdelka. To dosežemo s tehnologijami brez toplotnih obdelav in procesi v inertnih okoljih, ki zmanjšujejo oksidacijo izdelka in smeđ procesi. S tem se ohranja najvišja raven svežine sokov.«

Razumejo potrebe strank

Trg pridelave domačih sokov je v porastu, predvsem to velja za male in srednje velike predelovalce. Vsem, ki šele začnejo s predelavo, ponudijo opremo in predelovalno tehnologijo od sadeža do končnega izdelka. »Naš glavni cilj je, da lahko stranka predelavo sadja uspešno začne že naslednji dan. Mi stroje dostavimo in postavimo, oni pa se lahko osredotočijo na implementacijo svojega poslovnega načrta,« pojasnjuje svojo strategijo. S tem strankam omogočijo, da hitro pridejo do prvih izdelkov in začnejo s prodajo, kar je ne nazadnje glavni cilj. V podjetju se zato zavedajo, da se bodo te stranke vrnile, ko bodo širile svojo ponudbo ali povečevale proizvodne zmogljivosti. Podjetje stalno raste, kar dokazujejo tudi številke

Javno objavljeni podatki potrjujejo stalno rast podjetja. Tako so leta 2014 imeli 3,7 mio evrov prihodkov od prodaje, v letu 2018 pa že 6,6 mio evrov. Povečalo se je tudi število zaposlenih, saj jih je leta 2014 pri Šramlovih delalo 20, trenutno pa je 60 zaposlenih.

Razlogi za stalno in enakomerno rast čez leta je neprestano vlaganje v razvoj in nove tehnologije. Pri tem se izkazujejo kor zanesljivi in pravočasni dobavitelji, saj je zanje rok dobave stvar odličnosti. »98% prodaje predstavlja izvoz, Evropa ostaja naš največji trg, saj predstavlja 60 % celotne prodaje, vendar povečujemo tudi prisotnost na svetovnem trgu,« poudarja vodja prodaje in nadaljuje: »Želimo še naprej enakomerno in naravno rasti v obvladljivi meri. Živilska industrija se nenehno razvija. Ljudje bodo vedno uživali hrano in pijačo, poleg tega pa se povečuje ozaveščenost o naravnih lokalnih izdelkih. Vse to pa spodbuja povpraševanje po naših rešitvah.«

© foto: Uroš Rojc

PRAVI MOŠKI JE KOSMAT MOŠKI

TEKST URŠKA PODOJSTRŠEK

Te dni je v Bentekah potekal filmski festival in tja je prišel tudi Brad Pitt. Z lepim novim tatujem. Kar je velika škoda, saj si bo kmalu moral dati vtetovirati še enega. Moj nasmejan profil bo lih fajn za na njegov poudarjen biceps.

S fantom sva se namreč pred leti zmenila, da lahko imava v življenju vzporedno razmerje s tremi zvezdniki, ne da bi si zamerila. Mogoče ne ravno s tremi naenkrat, ampak v petdesetih letih bi se lahko lepo razporedili. Jaz svoj seznam redno dopolnjujem z mladci s pofotošopanimi telesi, prepričana pa sem, da pri njemu Monica Belucci še zmeraj ostaja zelo visoko. Prepovedala sem mu obe sestri Hadid, Inti Šraj in Ulo Furlan. Prvi dve, ker sta absolutno presuhi. Drugi dve zato, ker ju lahko sreča v Ljubljani in po kakem blaznem žuru mu ju celo rata odvede nekam na mehko. Obe skupaj ali pa vsako posebej.

On je meni skenslal Sebčija Cavazzo, Christopherja Walkena in Aksela Lunda Svindala. Prvega zato, ker živi za vogalom, drugega, ker predobro pleše in slednjega, ker ga šiša v slalomu. Če ženske najtežje požremo, da nas je dec zamenjal za mlajšo, moški v resnici najtežje požrejo, če jih ženske zamenjajo za bolj sposobnega moškega.

Pa s tem ne mislim finančno uspešnejšega. Ti so itak zmeraj barabe, ki so nekoga našponali, da se lahko vozijo s poršem in imajo apartma na Krku.

Razkurijo jih njihovi talenti, ki so jih razvili bolje od njih. Ker bolje smučajo. Hitreje tečejo. Višje splezajo. Plešejo tango in z enim zamahom sekire podrejo 100 let staro smreko.

Gozdarji s 100 let staro smreko pod pazduho so lahko zelo seksi. Pot jim teče po golem hrbtu in smolo si brišejo v zguljene kavbojke. Z velikimi dlanmi, težko sekiro in rjovečim džipom so veliko bolj privlačni od poženščenih hipsterjev na specialkah. V nogavicah s kaktusi, s povoščenimi brki, v trenerki, spoglani na črto. Pravi gozdar ima usranega krosovca, gnezdo predolгих las, strnišče namesto brade in hitrega psa.

Iz greznic so naredili ogrevane bazene in črna kuhinja je dobila čisto nov pomen. V kleti imajo namesto mošta stalaze dragih flaš, domač med s tartufi in lih prav posušene noge krškopoljskih pujssev.

Medtem, ko hispterji vijugajo po Krvavcu v ozkih kombinezonih, gozdarji divjajo po zasneženih brezpotjih s snežnimi sanmi in za sabo vlečejo frenda na kajtu.

Hipsterji zobajo oreščke, semenke, imajo sadje zloženo po barvah in na balkonu sušijo sojine klobasice. Divji možje imajo zašmirane roke od motornega olja in njihove mišice so iskrene.

Urbani fantje v zatohlih telovadnicah premetavajo uteži in veslajo po tapisonu, gozdni možje pa za sabo vlečejo debel hloed in si žvižgajo Boba Marleya.

Kako si ne bi, na njihovih plantažah raste vse, kar posejajo. Ali posadijo. Tudi sončnice iz katerih

stiskajo domače olje in jagoode s katerimi razvajajo svoje gozdne vile.

Po jagodah dišečo gozdno vilo vržejo čez ramo in jo odnesejo v svojo brunarico, brez skrbi, da bi se mu sredi bloka zaletela v štok od vhodnih vrat.

Kot so iskrene njihove mišice, je iskren tudi njihov um. Zato je zadnji čas, da spremenim domač dogovor.

Kar se mene tiče, lahko na seznamu ostaneta Brad Pitt in Gerard Butler. Imata vse predispozicije, da se naučita sekati drevje in zakuriti v kaminu. Ryan Reynolds nima več šans. Tom Cruise tudi ne. Da o Hughu Grantu ne izgubljam besed.

Mogoče dodam še kakega nogometaša, da bo v šprintu lovil divje zajce, v vaški gostilni igral pikado, pil veliko pivo in se drl: »Primorje gre naprej!«

© foto: Urška Podojstršek

SAM S PSOM

TEKST KATJA KRALJ

Pisal mi je, na daleč dvoril, se zanimal zame, jaz pa sem ga najprej pobarala po statusu. Rekel je, da je sam s psom, na fotografiji neke znanke, pa sem ga videla v objemu druge ženske, za katero sem naposled slišala, da sta par že nekaj časa.

Moški so lovci, ženske srnjad ali kako že? Čeprav danes zelene uniforme niso moderne, divjadi še manj. Divji smo pa na drugi strani lahko le zase.

Kako? Vsak samski moški, ko zapre oči, si predstavlja postavno blondinko z zavidljivim dekoltejem, jebivetrsko naravo in divjim srcem. Skoraj vsi moški, ki počivajo na kavču, želijo imeti pridno gospodinjno, ljubečo mamo svojih otrok, ki se v spalnici prelevi v barsko plesalko z apetitom neodkrite najstnice. Tako pravijo tiste vezane a ne zvezane.

Na kratko? Moški si želijo vse, česar doma nimajo. Samske ženske smo zanje nezanimive. Take, ki pokažejo jasno zanimanje ali se odzovejo na flirt še manj. Oni bi tiste, ki so v vezi, da ne bi preveč pritiskale in želelesni status.

Zakaj smo samske največkrat samske in kje so tisti prav tako osamljeni moški, mi ni povsem jasno. Najprej si mu zanimiva, se zapališ nazaj. Pošlje fotografijo svojega telesa, nekaj odkriješ tudi ti. Se dobita in potem odgovorov ni več. Ok, razumem. Mu nisi sedla. Barva las nima pravega tona. Je mislil, da sem bolj suha, čeprav fotografij nisem popravljala. Sem pogovorno bila preveč zagreta ali premalo? Ampak zakaj ne bi mogla biti jaz preprosto jaz. Zakaj ženske običajno med ličenjem

© foto: Freepik

in oblačenjem razmišljamo bolj o tem, kaj bo njemu všeč? Ravno toliko, da ne gremo guglat, kateri šport ga zanima. Si kupit navijaški šal nogometnega kluba, za katerega bi umrl. Skorajda se dobrikamo prijateljem samo zato, da bi nas požegnali, saj predobro vemo, kakšno vlogo imajo v življenju samskega moškega. Pozabimo na gledališče, ker nad njim viha nos. Klasična glasba tone v pozabo, ker on že ne bo poslušal tega cviljenja. In pristaneš tam, kjer več ne veš kaj je všeč tebi in kaj si želiš sama.

Ampak, če po prvem zmenku ni ničesar več, on ni ded. Ne napiše v stilu: "Hvala za snidenje, ampak iskreno, nisi moj tip." Opcija B: "Krasna si, ampak premislil sem si." C: "Prvi zmenek je bil zadnji." No, zakaj je to tako težko. Zakaj se je treba delati norca iz babe, ker si misliš halo?! Kaj mu je telefon padel v WC? Mu ga je vzela mama, ker na nedeljskem kosilu ni poslušal njenih prigod iz upokojskega izleta? Zijaš v ekran in čakaš. Potem iz sebe briješ norca in pošlješ sporočilo še enkrat, ker predvidevaš, da so prejšnjih nekaj besed prestregli vesoljci. In spet nič. Vse to skupaj do trenutka, ko si končno rečeš, da s tabo ni prav nič narobe in da si bila na kavci preprosto z osebo, ki nima jajc. Ajde, za eno samo sporočilo zadostujejo tudi jajčka. In če ni niti teh, potem je tako še najbolje. Da se kratka zgodba sploh ni nadaljevala. Grenki okus pa brez težav poplakneš z gin tonikom ali dvema.

Dandanes imajo laži krajše noge, kot včasih. Mreženje preko socialnih omrežjih omogoča povezovanje, biti ne

le na tekočem, temveč ponuja tudi sporočila, ki so nujna in ti jih oseba ni razkrila. Ne, da bi posebej kaj ali koga iskal, najdeš tistega vezanega, ki te je osvajal v objemu svoje drage.

Ta moški je bil resda v času dopisovanja sam s psom. Lahko bi rekli, da niti ni lagal. Saj, če smo povsem natančni, on je bil sam na svojem kavču in mobilom, njegova ženska pa fizično odsotna. 📍

NOVA ENERGIJA V MESTU

Letošnja jesen v Vipavski dolini ne bo bogatejša samo za nove hektolitre rujnega vina, izstisnjene iz avtohtonih grozdnih jagod.

TEKST E-ENERGIJA

Na naša rodovitna tla je kraška burja preko italijanske meje namreč prinesla tudi novo energijo. V prenesenem pomenu in dobesedno.

Podjetje Energia gas and power d.o.o. je v Sloveniji pravzaprav prisotno že od leta 2017, s prvim septembrom pa so se odločili za lokacijsko menjavo sedeža iz Ljubljane v center C3 v Ajdovščini. Vodstvo podjetja je bilo zaupano Ajdovki Nini Bračko Colja, ki se je zavzela za obogatitev ponudbe v domačem kraju. Ne samo to, tudi mlad, zaenkrat resda še majhen kolektiv izhaja iz lokalnega okolja, saj si prizadevajo podpreti delovna mesta domačinov tudi v prihajajoči fazi širitve podjetja in posledično novega zaposlovanja.

Energija gas and power d.o.o. je ponudnik električne energije in zemeljskega plina. V kratkem pa bodo svojo ponudbo obogatili še s telekomunikacijskimi storitvami. Podjetje je del skupine Europe Energy, katere začetki segajo v leto 2007. V tem sorazmerno kratkem času je skupina svoje lovke iz domače Italije z dobavo električne energije in zemeljskega plina že razprostrla na trg Romunije, Hrvaške, Srbije, Črne gore, Makedonije in Slovenije ter vzpostavila trgovalno infrastrukturo po večini evropskih držav in se tako ovenčala z nazivom enega izmed najmočnejših trgovcev z energijo v Evropi. Kljub obetajočim začetkom pa idejni vodja, ustanovitelj in predsednik skupine, Matteo Ballarin, ne spi na lovorikah. Entuziastično neprestano stremi k novim izzivom in strategijo uperja v to, da skupina postane pameten evropski ponudnik celovitih rešitev. Kot sam pravi: »Europe Energy želi kršiti pravila in stopati iz okvirjev. Nočemo poslušati, kaj je mogoče in kaj ne. Želimo biti dejaven akter v Evropi – takšen, ki vnaša spremembe in ukinja ustaljene tokove.«

In kaj jih dela tako edinstvene? Ena izmed obetajočih prednosti je gotovo dejstvo, da se skupina specifično prilagaja potrebam posameznega trga. V Romuniji denimo pripravljajo aplikacijo, ki bo tamkajšnjim prebivalcem omogočala bolj kakovostno povezavo z zdravniki, saj je raziskava romunskega trga pokazala, da mnogo tamkaj

živečih nima enostavnega dostopa do zdravnika. V nekaterih balkanskih državah nameravajo začeti s ponudbo paketov, ki vključujejo energijo in boljše zavarovanje, saj so prišli do dognanj, da so tamkajšnje nepremičnine slabše zavarovane kot sicer v Evropi. Spet drugje energetska oskrba dopolnjujejo z različnimi storitvami, kot so recimo 24 urna asistenca na domu v primeru poškodb in napak na električni ali vodovodni napeljavi.

Direktorica razvoja trgov Nina Bračko Colja napredek na slovenskih tleh napoveduje z zastavljenim ciljem popolne digitalizacije do konca letošnjega leta. Energija gas and power d.o.o. želi postati vodilni lokalni dobavitelj električne energije. V prihodnjih mesecih bodo v nabiralnike prebivalcev Vipavske doline razdelili reklamne in akcijske letake, z boni v višini 5,00 EUR, ki jih bodo lahko koristili vsi novi odjemalci. Nadaljnji načrti stremijo k vzpostavitvi optike in dodelani ponudbi mobilnih storitev. Neprestano je na preži tudi za kar se da najbolj konkurenčnimi cenami električne energije, ki bodo privabile nove odjemalce. Le-ti bodo poleg omenjenega lahko koristili še številne ugodnosti v obliki bonov ter nagradnih iger. Velja omeniti, da je začetni fazi tudi izgradnja inkubatorja za inovacije v trajnostni razvoj v novi poslovni coni Pod železnico. S tem široko odpirajo vrata tudi start-up podjetjem. Sliši se več kot obetavno.

Sicer pa celotna skupina Europe Energy veliko stavi na njihovo najnovejšo blagovno znamko WithU, ki ponuja edinstvene rešitve za upravljanje glavnih domačih in poslovnih storitev, obenem pa uporabniku omogoča nižje stroške. Gre za paket, ki združuje energetske, IT in mobilne storitve. Produkt strankam nudi enotno kontaktno mesto, osebo, račun ter aplikacijo za enostavno upravljanje vseh njihovih storitev. Študije, ki so pokazale, da naj bi ta paket, ki je na italijanskem trgu na voljo od začetka junija 2019, družinam omogočil 25%, podjetjem pa kar do 30% prihranke, brez dvoma govorijo novemu uspehu v prid. V Sloveniji bo ta blagovna znamka zaživela z začetkom prihodnjega leta.

Vsi tisti, ki spremljate dirke MotoGP, ste logotip skupine Europe Energy in WithU verjetno prepoznali z oblačil ali motociklov katerega

izmed tekmovalcev, predvsem vzhajajočih zvezd prvenstva Fabia Quartararoja in Franca Morbidellija. Da, tako je, Europe Energy je ponosni pokrovitelj moštva PETRONAS Yamaha SRT. Svoje sponzorstvo simbolično povezujejo z dejstvom, da želi biti skupina Europe Energy agilna in hitra – prav takšna torej, kakršni so fantje iz karavane MotoGP. Skupina Europe Energy je tudi lastnik ekipe ONE Energy Racing, ki v prvenstvu tekmuje z električno različico dirkalnika razreda MotoGP.

Podjetje Energia gas and power d.o.o. je meseca avgusta, v sodelovanju z Lokalnimi Ajdovščina, organiziralo tudi dobrodelno dražbo originalno podpisanih plakatov s strani dirkačev Franca Morbidellija in Fabia Quartararoja, katerih portreta sta nastala izpod rok mednarodno priznanega ilustratorja Mitje Bokuna. Podjetje je, ne glede na izplen dražbe, na pomoč priskočilo otrokom in mladostnikom iz socialno šibkejših družin ter s pomočjo Medobčinskega Društva prijateljev mladine Ajdovščina mednje razdelilo manjkajoče šolske potrebščine.

V povezavi s sponzorstvom karavane MotoGP ima Energia gas and power d.o.o. še eno ustaljeno prakso. Vsako leto med svojimi novimi odjemalci razpišejo svojevrstno nagradno igro. Če boste imeli srečo z žrebom, boste lahko pričali dogodku MotoGP iz prve vrste. Tudi letos sta dva nagradjenca odpotovala v Brno, na veliko nagrado Češke. Navdušenje je bilo več kot očitno, saj jima je bilo omogočeno brezplačno spremljanje veličastnega dogodka ne iz tribun, temveč neposredno iz dirkalnih boksov, med samo tekmovalno elito. Vsekakor edinstvena izkušnja!

Podjetje Energia gas and power d.o.o. se bo v soboto, 28.09.2019, predstavilo tudi na InCastri - dnevu ajdovske industrije in podjetništva. Vljudno vabljeni na njihovo stojnico, da se pobližje spoznate!

elektrika

plin

V MESTU JE NOVA ENERGIJA

e-nergia

power and gas

© foto: CKZ Ajdovščina

CENTER ZA KREPITEV ZDRAVJA

TEKST CKZ AJDOVŠČINA

V letu 2018 je Zdravstveni dom Ajdovščina pridobil projekt »Nadgradnja in razvoj preventivnih programov ter njihovo izvajanje v primarnem zdravstvenem varstvu in lokalnih skupnostih«. V sklopu projekta smo v Zdravstvenem domu Ajdovščina vzpostavili nove strukture za podporo izvajanju integrirane preventive kroničnih bolezni in zmanjševanja neenakosti v zdravju. Vzpostavili smo integriran Center za krepitev zdravja, pridobili nadgradnjo preventivnih pregledov otrok in mladostnikov, vpeljali dodatne preventivne aktivnosti patronažne službe, zagotovili enakost v zdravstveni oskrbi ranljivih skupin ter vzpostavili delovanje Lokalne skupine za krepitev zdravja in zmanjševanje neenakosti v zdravju. Center za krepitev zdravja je samostojna enota v zdravstvenem domu in ključna organizacijska struktura na primarni ravni zdravstvenega varstva za zagotavljanje izvajanja strukturiranih zdravstveno vzgojnih obravnav ter aktivnosti krepitev zdravja in zmanjševanja neenakosti v zdravju za prebivalce vseh populacijskih skupin v območju zdravstvenega doma.

Integriran Center za krepitev zdravja se v celoti deli na vzgojo za zdravje otrok, zobozdravstveno vzgojo, pripravo na porod in

starševstvo, promocijo zdravja na delovnem mestu ter program za krepitev zdravja odraslih, ki je najobširnejši in vključuje številne preventivne delavnice in svetovanja za zdrav življenjski slog, duševno zdravje in dejavnike tveganega vedenja. Vse delavnice so brezplačne in dosegljive vsakomur, ki mu zdravje nekaj pomeni. Udeležite se lahko uvodnih delavnic, ki zajemajo eno srečanje, ali pa bolj poglobljenih, ki so daljše in bolj obsežne. Nekatere od teh zahtevajo napotitev s strani diplomirane medicinske sestre v ambulanti družinske medicine, psihiatra ali osebnega zdravnika. Za več informacij obiščite spletno stran CKZ Ajdovščina.

V prihodnjih mesecih nas čaka nekaj pomembnih dogodkov, katere že nestrno čakamo.

INCASTRA - Dan ajdovske industrije in podjetništva, na katerem se bomo predstavili tudi mi in vam nudili testiranje telesne pripravljenosti ter meritve krvnega tlaka, krvnega sladkorja in holesterola v krvi. Dogodek bo potekal 27. in 28. septembra na ajdovskem letališču.

DAN ZDRAVJA V ROŽNATEM OKTOBRU – pripravljamo pester program namenjen ozaveščanju o pomenu preventive, kurative ter psihološke podpore pri raku na dojkah, duševnemu zdravju, zdravi prehrani in gibanju. Dogodek se bo odvijal 15.10.2019, od 15. do 19. ure v Osnovni šoli Šturje. Več o programu najdete na uradni spletni strani CKZ Ajdovščina.

Spremembe so prinesle tudi nove sodelavce. CKZ Ajdovščina sestavljamo strokovni delavci z različnih zdravstvenih področij: diplomirana medicinska sestra, dietetik, fizioterapevt, kineziolog, psiholog in zdravnik družinske medicine. Vsak od nas se je dodatno izobraževal in pridobil kompetence za kakovostno opravljanje dela. To nam omogoča strokovno, korektno in poglobljeno obravnavo posameznika. Prebivalci občine Ajdovščine in Vipave lahko tako na enem mestu pridobijo strokovne informacije, veščine in podporo za dolgotrajno spremembo življenjskega sloga ter krepitev duševnega zdravja. Udeležencem skozi vse leto nudimo programe v obliki delavnic, individualnih svetovanj in pogovornih ur glede telesne dejavnosti, zdrave prehrane, dejavnikov tveganja, tveganega pitja alkohola, opuščanja kajenja, življenja s sladkorno boleznijo, sproščanja in obvladovanja stresa ter spoprijemanja s tesnobo in depresijo, izvajamo pa tudi individualno svetovanje ljudem v duševni stiski. V sklopu projekta smo v lanskem šolskem letu pilotno izvajali še program »Družinska obravnava za zmanjševanje ogroženosti zaradi debelosti in zmanjšane telesne zmogljivosti«, v katero so bili vključeni otroci 3. in 6. razredov osnovnih šol in njihove družine. Velik poudarek projekta je na zmanjševanju neenakosti v zdravju, zato je naša ključna naloga prepoznati ranljive in socialno ogrožene

skupine in jim omogočiti enakovredno vključevanje v naše programe. Naši prostori in spletna stran so prilagojeni ranljivim skupinam - učilnico imamo opremljeno s slušnimi zankami, spletna stran je prilagojena slepim in slabovidnim, dostop do naših prostorov pa je prijazen gibalno-oviranim posameznikom.

Pomemben doprinos projekta je tudi ustanovitev Lokalne skupine za krepitev zdravja (LSKZ), kar nam omogoča povezovanje z lokalno skupnostjo in pristnejši stik z našimi uporabniki. Namen delovanja le-te je s pomočjo povezovanja in skupnega sodelovanja članov izboljšati zdravje prebivalcev v obeh lokalnih okoljih - v občini Ajdovščina in občini Vipava. S sodelovanjem v LSKZ pa lahko vsak član nenazadnje pripomore tudi k doseganju tako svojih, kot skupnih ciljev. Znotraj skupine želimo vzpostaviti tesno sodelovanje, ki bo s pripravo skupnega strateškega načrta pripeljalo do dogovora o skupnih ciljih za celovito skupno delovanje. V ta namen organiziramo aktivnosti v krajevnih skupnostih, društvih in podjetjih. Uspešno smo izpeljali že tri dneve zdravja v Vipavi in Ajdovščini, različne aktivnosti in predavanja znotraj projekta »EU projekt, moj projekt«, obiskali KS Brje, Črniče, Lokavec in Velike Žablje ter sodelovali na Tednu vseživljenjskega učenja in Dnevu brez alkohola. Redno obeležujemo tudi najpomembnejše svetovne dneve in izvajamo meritve ter testiranja za občane.

© foto: CKZ Ajdovščina

(NE)ZNANI ROJAK

V 20. stoletju je v Ajdovščini močno zaznamoval kulturno in športno življenje vsestranski Štefan Štekar, poznan tudi kot Stipe (9. 4. 1899-21. 11. 1986).

TEKST ZDENKA ŽIGON, LAVRIČEVA KNJIŽNICA

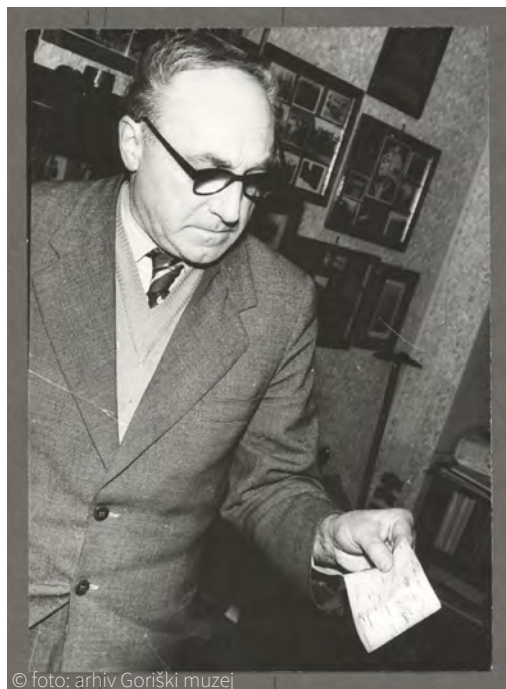
Rodil se je v trgovski družini očeta Štefana in matere Julijane. Po naravi je bil zvedav in radoveden. Kot sedemletni fantič je v kleti ajdovskega dvorca odkril lončeno posodo s kupčkom beneških novcev. Ta najdba ga je zaznamovala za vse življenje. Ajdovščina in njena bogata zgodovina še iz rimskih časov mu je bila vedno velik izziv. Že kot otrok je med brskanjem vedno našel kakšen rimski kovanec, ostanke nakita, keramičnih in kovinskih predmetov. Začel je sestavljati svojo zbirko najdenih dragocenosti.

Osnovno šolo je obiskoval v Ajdovščini, potem pa je šolanje nadaljeval v Gorici in kasneje na trgovski šoli v Trstu. Prva svetovna vojna mu ni prizanesla. Najprej je bil vpoklican v avstrijsko vojsko in se bojeval na Tirolskem, kasneje pa tudi na soški fronti. V boju na Rombonu je bil leta 1917 ranjen v roko in postal je invalid. Vrnil se je domov in se zaposlil v očetovi trgovini. V domačem kraju je ponovno obudil svoje igralske ambicije, nastopal je v predstavah Dramskega krožka, ki je v Ajdovščini deloval vse do leta 1927, ko so krožek italijanske oblasti prepovedale. Kot strasten zbiratelj je v svoji zbirki shranil sezname odigranih del po posameznih sezonah, spiske igralcev, fotografije in tudi originalne plakate.

V Ajdovščini je bil med začetniki nogometa in bil leta 1924 soustanovitelj Športnega kluba Ajdovščina – Šturje.

Pred fašističnim pritiskom se je umaknil najprej v Maribor in kasneje v Zagreb. Med drugo svetovno vojno se je z družino vrnil v domače kraje, a so ga italijanske oblasti konfinirale v Novaro. Po vojni se je vrnil v Ajdovščino, vse do upokojitve leta 1965 je bil upravnik mestnega kina. Zbral in ohranil je veliko filmskih plakatov tako Kina Bratina s konca 20 let kot kasneje mestnega kina. Vključil se je v Prosvetno društvo Ajdovščina - Šturje in z veseljem režiral dramske nastope. Po zaslugi njegove zbirateljske strasti so tudi iz tega obdobja ohranjena vabila, sezname iger z zasedbami vlog ter osnutki za scene. Stipe Štekar gradiva ni zbiral sistematično, pritegnili so ga najrazličnejši predmeti iz

najrazličnejših obdobjih, vse od antike pa do sodobnega časa. Bogata je njegova zbirka predmetov iz prve svetovne vojne, najraje pa se je posvečal numizmatiki in zbral bogato zbirko rimskih in keltskih kovancev. Zbrane predmete je doma (v stanovanju nad znamenito mestno kavarno v Ajdovščini) skrbno uredil v vitrine, razglednice in fotografije v albume, slike in plakate na stene ... Z veseljem jih je razkazal

© foto: arhiv Goriški muzej

ljudem, ki jih je to zanimalo. Skrbno je uredil in shranil tudi članke, prispevke ter intervjuje iz sodobnega revijalnega in časopisnega tiska, ki so pisali o njem, in nam tako ohranil bogato hemeroteke (zbirka izrezkov, ki jih je lepil v zvezke). Tudi sam je večkrat objavil različne prispevke o nekdanjem življenju v Vipavski dolini in se podnje podpisal s psevdonimi ILO, Ilo, YIO, I.L.O.

Leta 1971 se je preselil v Novo Gorico in v novo stanovanje prenesl svojo bogato muzejsko zbirko, ki jo je po njegovi smrti dobil v hrambo Goriški muzej. Ko je leta 1987 Goriški muzej pripravljal razstavo »Podobe soške fronte«, so bili v Štekarjevi zbirki najdeni tudi različni filmski trakovi, ki so zaradi gorljivosti potrebovali najprej posebno skrbno obdelavo.

Štekar je menil, da so na njih posnetki s soške fronte, a izkazalo se je, da so na trakovih dragocene kopije nekaterih filmov, ki so veljali za izgubljene. To sta bila film režiserja Ernesta Lubitscha »Ko sem bil mrtev« in film režiserja Maxa Lindnerja »Žongler«. Omenjeno odkritje je pomembno za zgodovino domačega in tudi evropskega filma nasploh.

Kar nekaj je pomembnih posameznikov, ki so s svojim vsestranskim delovanjem ter s svojo osebnostjo pustili pomemben pečat v našem okolju, pa vendar ostajajo manj znani ali morda celo že pozabljeni. Štefan Štekar nedvomno sodi mednje.

Za svoje delo in za skrb, ki jo je vložil v ohranjanje različne zgodovinske in kulturne dediščine, je prejel Stipe Štekar več nagrad in priznanj:

1970: red dela s srebrnim vencem

1971: Petomajsko priznanje Občine Ajdovščina

1971: priznanje NK Primorje ob 50-letnici nogometa v Ajdovščini za športno delovanje

1975: priznanje na zletu Svobod za uspešno in dolgoletno delo v delavskem kulturnem gibanju 📍

Uporabljeni viri in literatura:

Primorski slovenski biografski leksikon. 15. snopič. Gorica: Goriška Mohorjeva družba, 1989, str. 580.

Sedmak, Drago: Štefan (Stipe) Štekar: 1899-1986 : [razstava ob stoletnici rojstva : Pilonova galerija, Ajdovščina, 11. februar-10. marec 2000. Nova Gorica : Goriški muzej, Grad Kromberk, 2000

Iz hemeroteke Stipata Štekarja (Hrani Goriški muzej):

Satler, Miran: Znanec iz sosedne ulice : Stipe Štekar. Nedeljski dnevnik, 13. 11. 1966

Cuder, Vojko: Stanovanje spremenjeno v muzej. [Primorske novice], 1. januar 1983, št. 1-2 Kante, Lojze: Stoletja ujeta v mračni sobi. (ni navedbe vira) 27. 10. 1968

© foto: Robert Trebec

"A RES? A ZASTONJ DELAŠ?"

O prostovoljstvu. Ali je nujno potrebno za družbo ali ne? O tem, ali je res tako grozno delati zastonj? Ali je biti prostovoljec častno ali pač ne?

TEKST ANU KAHUNA, VODJA PROGRAMA, ZAVOD SOPOTNIKI

Zavod Sopotniki, ki s storitvijo brezplačnih prevozov za starejše deluje trenutno v petnajstih slovenskih občinah in ima odprtih 12 enot, ima 190 aktivnih prostovoljcev, ki vsak dan sedejo za krmilo vozila in z izmeničnimi dežurstvi, s podporo naše organizacije, pomagajo pri dostopu do storitev starejšim občanom. Pri Sopotnikih nimamo veliko krat možnosti utemeljevati, zakaj smo se odločili za prostovoljski program (poleg profesionalnega) in čisto res je, da nas pogosto pokličejo "kandidati" za prostovoljce, ki jim ni jasno, da prostovoljsko delo ni plačano in da pogosto slišimo od njih, da to pa ne, tega prostovoljstva ne moremo enačiti s prostovoljskim programom v prostovoljnih gasilskih društvih. Prostovoljstvo je po mojih izkušnjah v Sloveniji še vedno premalo ozaveščeno v smislu, da prostovoljstvo ni dobro-sosedska pomoč, sorodstvena podpora. Gre za delo, ki je po 5. členu Zakona o prostovoljstvu svobodna odločitev posameznika, ki za to delo ni plačan, ampak ga opravlja v splošno družbeno korist. V Zavodu Sopotniki imamo formalno organizirano prostovoljstvo. Prostovoljec gre skozi uvodno teoretično usposabljanje, nato skozi terensko, podpiše Dogovor o prostovoljskem delu. Prostovoljec je na terenu zavarovan, poskrbljeno je za tople obroke, tople napitke, povrnjeni so mu potni stroški,

prav tako pa je tekom dela opolnomočen še z dodatnimi programi in izobraževanji, ki ga podprejo pri delu z ranljivo skupino ljudi. Gre za odgovoren pristop organizacije do vsakogar, ki je vključen v prostovoljski program oz. v izvajanje storitve. Vsak dan prostovoljca pospremi na teren lokalni koordinater enote, ki mu nudi vso potrebno podporo - tudi koordinaterji enot se vseskozi preko naše organizacije izobražujejo na temo dela s starostniki in prostovoljci. Dvomesečno imamo skupinske intervizije, individualne pogovore - vse za to, da je trenutek na poti med starejšim in prostovoljcem podprt in nudi vso potrebno varnost ter udobje. Da zares pridemo do tega, kar vsi iščemo - do medsebojnega ZAUPANJA. Naši prostovoljci so pester nabor vseh generacij, preko česar realno uresničujemo poslanstvo medgeneracijske solidarnosti - od mladih, srednje generacije do mlajših upokojujencev (eden teh je zadnjič po domače povedal, zakaj je prostovoljec: "... raje nekaj smiselnega počnem, kot pa da bi doma gnil."). Mladi pridobivajo prepotrebne kompetence, veščine in znanja in skupaj s srednjo generacijo uspešneje nastopajo na trgu dela. V zadnjih dveh mesecih beležimo dve zaposlitvi s pomočjo našega prostovoljskega programa, ki je služil kot neke vrste socialna aktivacija, mreženje in pridobivanje zgoraj naštetega,

v sektorju pomoči in skrbi za starejše. Iz naših realnih izkušenj lahko povemo še, da prostovoljstvo skrbi za prenos vrednot, ki so nujno potrebne za obstoj družbe; to je solidarnosti, medsebojne pomoči, posluha, sodelovanja, povezovanja, občutljivosti in tega, da nam je mar; da nam je preprosto mar. In ko me kdo vpraša, zakaj nimamo zaposlenih šoferjev, saj bi imeli veliko manj dela s tem, me žal nihče ne more prepričati, saj sam tudi sama zrasla skozi prostovoljstvo in ugotovila, da več kot dam, več dobim - pa ne v denarju, ampak v vseh drugih kvalitetah življenja. Za trenutke sem lahko pozabila na neustavljivo pehanje po preživetju in bila s pozornostjo pri stvareh, ki so zelo pomembne - da nisi sam, da so okrog ljudje, ki veliko bolj kot ti, potrebujejo pomoč. In morda je vse to skupaj rodilo priložnost tudi zame - da sem danes zaposlena pri Sopotnikih in lahko z vsem, kar pač sem, prispevam k skrbi in pomoči starejšim ter da z vsemi sodelavci, z vsem veseljem, kar ga premoremo, skrbimo za naše drage prostovoljce, ki svoj prosti čas namenijo pomoči šibkejših in ranljivejših od njih. Število opravljenih ur prostovoljskega dela pri Sopotnikih do 1. 7. 2018 je bilo 4.048 ur. Število opravljenih ur prostovoljskega dela do 1. 7. 2019 pa 6.625 ur. Na nacionalni ravni se lahko, kot je zapisano v letnem poročilu o prostovoljstvu v Sloveniji za leto 2018, število ur, ki so jih opravili prostovoljci primerja z delovnimi urami skoraj 4.992 zaposlenih oseb za polni delovni čas. Socialno varstveni programi se umikajo z državnih pleč na nevladniška, živimo v nekem drugem času, kot smo in ta terja spremembe. Tudi v dojemanju prostovoljstva. Ali je prostovoljstvo potrebno v družbi ali ne, pa seveda, vsak presodi sam. Mnogo je načinov, kako in zakaj lahko pomagamo drug drugemu. Nekaj pa je zagotovo res - da brez vrednot ne bomo preživeli. 📍

oglašujte v

lokalne
Ajdovščina

info@lokalne-ajdovscina.si

Brez komplikacij

Napredne rešitve za vaše računalniške sisteme

Brez računalnikov in povezave s spletom danes preprosto ne gre. Vsi si želimo enostavnih, uporabnih rešitev, ki olajšajo poslovanje. In vsi potrebujemo strokovno podporo, da vse deluje, kot je treba.

Sodoben paket storitev KOMMP vam zagotavlja optimizacijo računalniških sistemov, njihovo zaščito in zanesljivo varnostno kopiranje podatkov.

KOMMP je prvi specialist za vzdrževanje računalniških sistemov, ki ima v okviru rednega vzdrževanja vključene antivirusne rešitve. Skupaj s partnerji nudi najsodobnejše načrtovanje in izvedbo računalniških sistemov, z osebnim pristopom pa poskrbi, da so vse rešitve povsem prilagojene potrebam in obstoječim sistemom uporabnikov.

Tudi vaše spletne rešitve lahko delujejo brez komplikacij. KOMMP vam izdelava ter nato vzdržuje spletna mesta in aplikacije, registrira domeno, poskrbi za gostovanje in svetuje pri uporabi spletnih orodij.

Osebni pristop je ključnega pomena. Pokličite in naši boste rešitev, ki vam bo pisana na kožo.

www.kommp.si

KOMMP rešitve, Miha Mržek s.p.

Vipavska cesta 4a, Ajdovščina

JESENSKE (PREHRANSKE) DILEME

TEKST KATJA JEŽ

Toplo poletje se počasi pomika v zlato jesen. Na vrtu in v naravi zorijo pridelki in sladki sadeži. Čez poletje smo se zdravo prehranjevali (tudi na piknikih) in se veliko gibali. V jeseni bomo z »zdravim življenjskim slogom« seveda nadaljevali.

Na voljo nam je raznovrstno in pestro sezonsko sadje in zdrava lokalna zelenjava. Moj namen je bil, da vam opišem koristne prehranske lastnosti sezonskih pridelkov, kot so grozdje, hruške, slive, kaki, robidnice, rdeča pesa in seveda paradižnik. Ko sem začela iskati najnovejše strokovne članke, sem si rekla »BŠ«, vse je super zdravo, povsod so mikro in makrohranila; v grozdju resveratrol znižuje škodljiv holesterol in trigliceride v krvi, v paradižniku alfa tomatin pomaga pri preprečevanju nastanka raka na prostati in pljučih, v hruškah hidroksicimetna kislina deluje antioksidativno ter veže nitrates v želodcu, da ne postanejo strupeni nitrozamini, ki so rakotvorni, slive vsebujejo poleg mikrohranil in vlaknin tudi sorbitol, ki pospešuje prebavo, posušen kaki je odličen nadomestek za sladkarije ...

Kot prvič: vse sadje, predvsem sezonsko, lokalno in iz ekološke pridelave predstavlja zdravo živilo. Grozdje vsebuje poleg zdravilnih snovi, ki se nahajajo v glavnem v kožici in peškah, tudi kar nekaj sladkorjev, največ glukoze. Podobno velja za kaki, slive, fige in ostalo sladko sadje.

Kot drugič: s sadjem ni za pretiravati. S prenajedanjem bomo poskrbeli, poleg bogate mere mikrohranil, tudi za dvig sladkorja v krvi. Kakšen kilogram več, ki se nam bo nabral v jesenskem času, tako ne bi smel biti presenečenje.

Kot tretjič in zadnjič: V jeseni lahko poskrbimo z rednim uživanjem sezonskega sadja in zelenjave za svoje zdravje in dobro pripravo na zimo. Povečala se nam bo telesna odpornost in tako se bomo lažje spopadali s sezonskimi virusnimi in bakterijskimi okužbami, še posebej velja to za otroke, ki so bolj izpostavljeni različnim virusnim in bakterijskim »cocktailom« v šolah in vrtcih.

Pred leti je bilo običajno, da se je dopoldansko toplo malico nadomeščalo z obrokom sadja, predvsem ženske smo čutile, da s tem naredimo nekaj koristnega za telo. Kakšna napaka! Kilogrami niso izginjali, energija se ni večala, razpoloženje pa tudi ne. Do naslednjega obroka, običajno poznega: nekje med kosilom in večerjo, je naša energija povsem upadla in lakota je bila še toliko večja in neustavljiva. Zato sadje, kot samostojni nadomestek za zajtrk ali malico ni najbolj primeren. Sadje lahko zaužijemo tudi v obliki smutijev, tako bomo prejeli istočasno veliko mero vitaminov, mineralov in antioksidantov, pa tudi sladkorjev. Koristno je, da poleg smutija zaužijemo še nekaj

dodatnega, kar vsebuje beljakovine in maščobe ali vsaj vlaknine, kar bo upočasnilo prehod sladkorja v krvni obtok, znižalo glikemični indeks ter bomo tako dalj časa siti. Povsem druga zgodba kot sadje so oreščki, katerih prehranska sestava temelji na zdravih maščobah.

Sadje kot so: jabolka, hruške, fige in kaki, v jeseni sušimo, da ga lahko ohranimo čez zimo. Pri sušenju moramo biti pozorni, da je sadje zdravo, dovolj posušeno in ne plesni. Plesen namreč izloča toksine, ki so kancerogeni. Kupljeno suho sadje v trgovinah je pogosto obdelano z askorbinsko kislino, včasih tudi s konzervansi, premazi ali celo s sladkornim sirupom, zato je lepše in bolj obstojno. Suho sadje vsebuje predvsem sladkor; vitamini in vlaknine se s postopkom sušenja zreducirajo. Iz sadja običajno pripravljamo tudi marmelade, nekateri z več, nekateri z manj sladkorja. Marmelade z manj sladkorja bodo manj obstojne, zato moramo poskrbeti, da jih po odprtju čimprej porabimo, ker se na daljši rok pokvarijo, običajno splesnijo.

Sadje z vsako toplotno obdelavo izgublja na zdravilnih prehranskih lastnostih, zato ga je priporočljivo jesti čim več svežega, po možnosti lokalnega ali iz ekološke pridelave.

Sadje, ki prihaja pozimi iz drugih koncev sveta, je osiromašeno na hranilni vrednosti zaradi dolgih transportnih in skladiščnih poti ter tehnoloških obdelav, ki omogočajo, da se sadje med potjo ne pokvari in ne dozori prezgodaj ter tako ostane na pogled lepo in nepoškodovano.

Jeseni po trgatvah, ko se malce ohladi, začnemo s pogostejšimi obiski telovadnic in fitnessov. Pogosteje zahajamo v naravo na sprehode, teke, vzpone, kolesarjenje ... Nameni so različni; nekateri si želijo večanja mišične mase in izklesano telo, drugi

bi radi izgubili kakšen odvečen kilogram, v zrelejših letih je verjetno na prvem mestu zdravje in gibljivost. Predvsem pa gibanje, takšno in drugačno, uspešno »ubija« stres, dandanašnja tegobo.

Na predavanju o zdravem življenjskem slogu, ki sem ga nekoč obiskala, je predavateljica med drugim poudarila, da je glavni krivec za naše »preskromno« gibanje, in posledično manj zdravo življenje, naš domači kavč. Potem sem ta nesrečni kavč analizirala z vseh strani in ugotovila, da ima kar prav. Brez kavča ne bi toliko sedeli, bolj zgodaj bi se odpravili spat, posledično bi več spali, ne bi toliko gledali televizije, predvsem oddaj, ki si jih pravzaprav nismo želeli ogledat ter informativnih oddaj kot so poročila (op.: včasih pomislim, da so poročila kot turške nadaljevanke, v mesecu dni se ne spremeni nič, dogodki se ponavljajo in nanje v večini primerov ne moremo vplivati). Mogoče tudi pametni telefoni brez kavča ne bi bili tako neprecenljivi. Brez kavča bi se mogoče več družili in pogovarjali, manj bi grizljali čips in piškote, predvsem pa bi se več premikali in kurili odvečne kalorije.

VAU, ZDAJ NE BOMO IMELI JEZIKOVNIH TEŽAV!

Vsak se kdaj znajde v jezikovni zagati in se zateče po pomoč na splet ali k strokovnjaku. Vsak se kdaj jezi nad drugimi, ki ne uporabljajo »pravilne slovenščine«. Sta vam takšni situaciji znani?

TEKST ANIKA VELIŠČEK

Pred vami so štirje odgovori na jezikovna vprašanja, ki smo jih pripravili pri predmetu Jezikovnosvetovalni seminar na programu Slovenistika na Fakulteti za humanistiko Univerze v Novi Gorici pod mentorstvom doc. dr. Helene Dobrovoljc. Vprašanja so zastavljali anketiranci v raziskavi, vsi so bili iz Vipavske doline.

Študentje odgovarjamo na dejanska jezikovna vprašanja in svetujemo ljudem. Ta znanja so uporabna za vsakega slovenista, saj mora znati lektorirati besedila in svetovati. Predmet sta zasnovala profesorja in raziskovalca na fakulteti prof. dr. Franc Marušič in doc. dr. Rok Žaucer: »Pred leti je aktivno delovala jezikovna svetovalnica ŠUSS (Študentska skrb za slovenščino), kamor so ljudje pošiljali svoja vprašanja. Kasneje je svetovalnica postajala neaktivna, a vprašanja smo še vedno prejemali. Na drugi strani sva postala profesorja na fakulteti, kjer se je študentom zdelo nujno, da so pridobivali taka znanja prek prakse in z dejanskim gradivom. Poleg tega so bili prispevki objavljeni in svetovalnica je še naprej delovala.« Rubrika Pravopisne dileme je priljubljena tudi pri bralcih naše revije **Artepakt**.

📍 Kako pisati imena vin?

Vinske sorte oziroma vrste trte, kot so *merlot*, *malvazija*, *sivi pinot*, *teran*, *rumeni muškatac*, *refošk* ..., pišemo z malo začetnico, saj ne gre lastna imena, temveč vrstna poimenovanja. Kljub temu pa na buteljkah, v katalogih ali oglasnih letakih vse se pogosteje srečujemo tudi zapise z veliko začetnico in spremljajočimi oznakami oz. kraticami, ki označujejo zaščitena imena. Evropska komisija na primer podeljuje zaščitene geografske oznake in zaščitene oznake porekla za izdelke, produkte, ki jih njihovi proizvajalci želijo zaščititi z vidika recepture, izvora, izdelave in podobno: *Sauvignon ZGP* (= zaščiteno geografsko poreklo), *Metliška črnina* PTP (= priznana tradicionalno

poimenovanje). Ta imena uporabljamo navadno v posebnih kontekstih ali v besedilih, v katerih želimo poudariti izvor konkretnega vina.

📍 Kako se ljubljansščina loči od splošnega pogovornega jezika?

Splošni pogovorni jezik je deloma umetni konstrukt, v katerem se vsi govorniki trudimo opuščati ožje narečne prvine z namenom približevanja knjižnemu govornemu jeziku. Ljubljansščina pa je govorica, v kateri uporabljamo več narečnih prvin, kot je predvideno v splošnem pogovornem jeziku, kakršen je opisan v naših jezikovnih priročnikih. Za osnovo splošnega pogovornega jezika so jezikoslovci v preteklosti vzeli govor osrednje Slovenije, zlasti govor urbane (mestne) Ljubljane, zato nekateri zamenjujejo ljubljansščino s splošnim pogovornim jezikom, kar pa ni prav. Tega zavedanja je premalo. Danes opažamo, da se v različnih delih Slovenije oblikujejo regionalne (in ne narečne) različice, ki jih uporabljajo zlasti mediji.

📍 Ali je prav, da pri govorjenju uporabljamo mašila?

Ko govorimo **spontano**, brez priprave, velikokrat uporabljamo mašila, ki se jih niti ne zavedamo: *v bistvu*, *pač*, *pravzaprav*, *torej*, *in potem*, *poglejte*, *nekako*, *aaaa*, *mmmm*, *ehhh* in podobno. Uporaba mašil je v prostem govoru, ko sproti tvorimo besedilo, razumljiva in popolnoma naravna, a je vendarle odraz nespretnosti govornika. Z **vnajprej pripravljenim** govorom uporabo mašil zmanjšamo in jih lahko uporabimo celo namerno – z njimi govorec išče stik z občinstvom, učenci, poslušalci:

• *Znana igralca sta navdušila občinstvo v polni dvorani. No, uspeh je bil pričakovan, saj so komedije izjemno priljubljene.*

• *Skupni imenovalec pri teh ulomkih je 12, a ne?*

Kadar pa je mašil preveč in nimajo nobene funkcije, govor podaljšujejo in nas oddaljujejo od bistva. Namesto mašil lahko uporabimo tišino, naredimo premor med posameznimi deli, zajamemo sapo, se ustrezno pripravimo.

Tudi v naših zapisih se pojavijo mašila v moteči obliki. V takih primerih besedilo večkrat preglejmo in preverimo, če lahko kakšen *torej*, *pravzaprav* in *pač* izpustimo, ne da bi s tem okrnili sporočilo.

📍 Novosti spletnega medija: kratice in kratkopisne krajšave – so potrebne?

Na spletu veliko komentiramo novice, klepetamo na forumih, smo prisotni na socialnih omrežjih, delimo s prijatelji fotografije, vtise, razmišljanja ... Ker velikokrat pišemo hitro in varčujemo s prostorom, pogosto pišemo tako, kot bi govorili, kar pomeni, da uporabljamo pogovorno, narečno, slengovsko izrazje. Namesto besed uporabljamo **emotikone** 😊, sličice, ki nadomeščajo naše kretnje, čustva, ki so sicer prisotna, ko govorimo v živo, in pa **krajšave** (*JU3*, *LP*, *NP*, *RTM*, *BRB*, *LOL*, *OMG*, *WTF*). Nekatere okrajšave izvirajo iz slovenščine, nekatere iz angleščine ali drugih jezikov.

Najpogosteje rabljene krajšave:

- JU3 – jutri
- LP – Lep pozdrav
- NP – Ni problema
- RTM – Rad te 'mam
- BRB – Takoj bom nazaj (angl. *Be right back!*)
- LOL – Krohotam se (angl. *Laughing out loud!*)
- OMG – O, moj bog (angl. *Oh my God!*)
- WTF – Kaj za vraga!? (angl. *What the fuck!?*) 📍

© foto: arhiv InCastr

SE VIDIMO NA INCASTRI

V soboto, 28. septembra 2019, bo Letališče Ajdovščina že tretje leto gostilo INCASTRO - Dan ajdovske industrije in podjetništva, ki obiskovalcem vseh generacij omogoča, da od blizu spoznajo lokalne podjetnike in njihove dejavnosti.

TEKST MANCA BOLČINA

INCASTRINA zgodba se je začela pisati leta 2017, ko je Ljudska univerza Ajdovščina po naročilu Občine Ajdovščina v sodelovanju s partnerji prvič organizirala dogodek, na katerem so se predstavila ajdovska podjetja. Dogodek je bil pozitivno sprejet in tako bo letos INCASTRINA Letališče Ajdovščina zavzela že tretjič ter ponovno na enem mestu združila celo vrsto različnih ajdovskih podjetij, ki pišejo uspešne zgodbe na svojem področju tako doma kot v tujini.

Vsako leto večja udeležba na dogodku kaže na to, da so podjetja začela prepoznavati INCASTRO kot dobro priložnost za promocijo svoje dejavnosti. Letos bo v petek ali soboto sodelovalo skupaj več kot 60 uspešnih podjetij, podjetnikov, društev in drugih organizacij. Podjetja se bodo obiskovalcem predstavila na stojnicah ter preko vodenih ogledov. Prevoz do podjetij, ki bodo odprla svoja vrata, bo organiziran z osrednjega prizorišča, na ogleda pa se bo potrebno prijaviti. Letos si boste od blizu lahko ogledali Mlinotest, Marmet, Petrič, Čistilno napravo Hubelj, Vodarno Hubelj ter podjetje Škrli.

Interaktivne in poučne predstavitve podjetij na stojnicah bo

spremljalo pestro družabno dogajanje, ki ga bo povezoval Radio Robin. Ta bo skrbel za to, da obiskovalcem INCASTRE ne bo dolgčas, in bo glas o podjetništvu ter živahnem dogajanju v Ajdovščini nosil

"Naši izdelki niso namenjeni široki potrošnji, poleg tega jih veliko večino prodamo izven Slovenije, zato imamo z lokalnim okoljem manj stikov, kot bi si želeli. Incastra je odlična priložnost za krepitev in navezavo novih stikov z ljudmi iz naše Vipavske doline."

Simon Škrli, lastnik in vodja komerciale pri podjetju Škrli d.o.o.

po celi Goriški. Poskrbljeno bo za zabavo obiskovalcev vseh generacij. Za najmlajše bo na voljo animacija, ustvarjalne delavnice, poslikava obraza in zabava z maskotami, odrasli pa se boste lahko pridružili delavnici modernega mozaika ali ustvarjanja z glino. Organiziran bo voden ogled Vipavskega Križa ter pohod po okolici

Mlinotest se z veseljem vsakokrat udeleži InCastre, ki dokazuje, da je v Ajdovščini veliko dobrih podjetij, ki dajejo delo ljudem v dolini, pa tudi širše. InCastra pritegne obiskovalce, ki imajo radi kakovostne lokalne izdelke in si želijo izvedeti o novostih iz naše ponudbe. Mnogi obiskovalci, zlasti mladi, ki še iščejo svojo smer k zaposlitvi, si radi ogledajo tehnologijo in postopke izdelave naših izdelkov, zato jim v sklopu dogajanja ob InCastru na široko odpremo vrata. Prav s tega vidika je InCastra za nas še posebnega pomena, saj predstavlja priložnost za pridobivanje kadra in nadaljnji razvoj panoge v lokalnem okolju.

Nina Kofler, vodja marketinga pri Mlinotestu

Ajdovščine, na voljo pa bo tudi izposoja skuterjev. Dodatno bodo dogajanje popestrili še plesni nastopi, razne nagradne igre z bogatimi nagradami ter Aeroklub Josip Križaj, ki bo obiskovalcem omogočil, da si INCASTRO ogledajo iz zraka. Na prizorišču ne bosta manjkali niti okusna lokalna hrana in pijača.

Obiskovalci bodo med drugim lahko spoznali stare obrti, kot so čevljarstvo, kleklanje, brivstvo, pekarstvo in mlinarstvo, si ogledali razstavo optičnih iluzij, občudovali inovacije podjetij ter se preko eksponatov po vzoru centrov znanosti na zabaven način poučili o fizikalnih zakonih. Vzporedno bo potekal tudi Evropski teden mobilnosti, ki letos ljudi nagovarja s sloganom Gremo peš!

Na letališču pa bo živahno že dan prej. V petek, 27. septembra, bodo prizorišče zavzeli šolarji, ki se bodo od tam z organiziranim prevozom odpravili v kar 28 podjetij po vsej Ajdovščini. Z veseljem ugotavljamo, da se vsako leto več podjetij odloči, da bo za šolarje odprlo svoja vrata ter jim predstavilo svojo dejavnost in proces dela. Na takšen način dobijo mladi priložnost, da spoznajo različne poklice in se z zaposlenimi v posameznih podjetjih pogovorijo o znanjih in kompetencah, ki jih za določena delovna mesta potrebujejo.

Vabimo vas, da se nam v soboto, 28. septembra, na Letališču Ajdovščina pridružite tudi vi in od blizu spoznate ajdovsko industrijo in podjetništvo.

Nacionalni partner dogodka InCastra – Dan ajdovske industrije in podjetništva 2019 je Spirit Slovenija – javna agencija in Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo.

Se vidimo na INCASTRI!

INCASTRA

Dan ajdovske industrije in podjetništva

Pridi na INCASTRO in spoznaj Ajdovščino,
mesto industrije, podjetništva in mnogih priložnosti!

Sobota, 28. september, od 9.00 do 17.00,
na letališču v Ajdovščini.

- **PREDSTAVITEV PODJETIJ NA STOJNICAH IN DAN ODPRTIH VRAT V PODJETJIH**
- **Delavnica** modernega **mozaika** in druge ustvarjalne delavnice za vse generacije
- **Animacija** z maskotami in **poslikava obraza** za otroke
- Predstavitev in **degustacija lokalne hrane** in **pijače**, kuhanje **Mlinotestovih testenin z Julijano Krapež**
- **Plesni nastopi** in voden **ogled Vipavskega Križa**
- **Dogodivščine v zraku:** predstavitev letalske šole, **panoramski poleti** nad Vipavsko dolino
- **Nagradne igre** in druge zabavne aktivnosti
- Radio Robin v živo na prizorišču
- Aktivnosti v sklopu **Evropskega tedna mobilnosti**

od četrтка, 26. septembra
do sobote, 5. oktobra 2019

Vaše okolje naj bolje
ZIVEX

Vse za zunanjo ureditev

MREŽA PLETIVO ZN/PVC

Pletena pocinkana/plastificirana mreža; okence 50 x 50 mm, v roli je 25 m mreže.

višina mreže	CENA PVC s 25% popustom	CENA ZN s 25% popustom
100 cm	48,65 €	45,18 €
125 cm	60,80 €	56,49 €
150 cm	72,98 €	67,79 €
175 cm	85,12 €	79,07 €
200 cm	97,30 €	90,38 €

HLEVSKI GNOJ, 45 l

REDNA CENA
5,50 €

AKCIJSKA CENA
4,95 €

ID. 67317

SADIKE SADNEGA DREVJA, V LONCU

JABOLKA, KAKI, SLIVE, MARELICE, ČEŠNJE, FIGE...

PANELNA OGRAJA BUILDER FENCE NORMAL

Sestavljena iz jeklenih varjenih žic in bogato zaščitena z cinkom ter barvana s prašno barvo UV zaščitena, dolga življenska doba, primerna za ograditev hiš, dvorišč, javnih površin...Dolžina panela je 250 cm.

višina panela	CENA s 24% popustom
ID. 66346 103 cm	17,80 €
ID. 66347 123 cm	20,11 €
ID. 66348 153 cm	24,26 €

PEČ NORDICA ROSA REVERSE PERGAMENA LEVA / DESNA

Dimenzije: 103,0 x 85,1 x 66,6 cm, teža: 196 kg, gorivo: drva, lesni briketi, priključek za dimnik: fi 150 mm, moč: 6,5 kw, ogrevani prostor: 185 m³, izkoristek: 74%.

REDNA CENA
1.642,12 €

AKCIJSKA CENA

1.428,64 €

ID. 69018, 69134

HUDI SPECIALISTI ZA PEČI

NA ZALOGI IMAMO PREKO 30 MODELOV RAZLIČNIH PEČI.

ŠTEDILNIK GLAS PLAMEN LEVI / DESNI

Izredno kvaliteten in praktičen štedilnik z pečico ter priklpom na centralno ogrevanje. Dimenzije štedilnika (ŠxVxD) 845 x 838 x 594 mm. Max. moč 15kw. Za ogrevanje prostora do 300m³. Kotel za vodo v velikosti 8,5l in močjo 7,5 kw.

REDNA CENA
634,40 €

AKCIJSKA CENA
520,21 €

ID. 72665, 72595

PEČ NA PELETE MBS 8,5KW

Dim. 980 x 570 x 500 mm. Moč 8,5 kw. Izkoristek 88%. Za ogrevanje do 56 m². Izredno ekonomična peč z minimalno porabo pelet ki bo osvojila vaš dom.

799,90 €

ID. 83011

DRVA ZA KURJAVO

Cepljena, dolžine 30/33 cm, dimenzija palete 1x1x1,8 m.

REDNA CENA
184,00 €

AKCIJSKA CENA
167,90 €

ID. 60245

PEČ DORA 10 N ZELENA / ČRNA

Max. moč 9 kw, dim. štedilnika 380 x 987 x 435 mm.

REDNA CENA
317,20 €

AKCIJSKA CENA
279,14 €

ID. 54289

GASILSKA GARNITURA Močna konstrukcija,

Mere: miza 200 x 80 x 27cm, klopi 200 x 27 x 46 cm.

124,89 €

ID. 77332

eu izdelek. Uv zaščita lesa.

PEČ NORDICA DORELLA L8 LIBERTY PERGAMENA

Dimenzije (ŠxVxG): 465 x 845 x 491 mm. Odprtina kurišča: 214 x 213 mm. Velikost kurišča (ŠxVxG): 285 x 366 x 300 mm. Teža: 90 kg (keramika) in 102 kg (naravni kamen). Ogrevalna prostornina: 195 m³. Maksimalna moč: 8,8 kW. Peč na drva Dorella L8 X ima zunanost izdelano iz keramike ali naravnega kamna. Na zgornjem delu peči je plošča iz emajliranega litega železa, na sprednji strani peči pa emajlirana litoželezna vrata z okencem iz keramičnega stekla, ki prenese temperature do 750°C. Kurišče peči je izdelano iz litega železa.

679,90 €

ID. 68707

KOTEL INOX ALFA

dva modela celi inox ali pa posoda inox ter barvano kurišče.

	volumen	redna cena	AKCIJSKA CENA
ID. 72445*	60 l	268,40 €	229,00 €
ID. 72444*	80 l	278,65 €	234,90 €
ID. 72356	100 l	290,36 €	236,90 €
ID. 72357	120 l	298,90 €	247,90 €
ID. 72446	150 l	300,12 €	264,90 €

* Po naročilu.

MOTORNA ŽAGA ISKRA PN 2500-2A

Prostornina motorja: 25,4 cm³; nazivna izhodna moč: 0,7 kW (1 KM); hitrost v prostem teku: 3500 obr/min; tip motorja: dvotaktni; zračno hlajenje motorja; prostornina posode za gorivo: 230 ml; prostornina posode za olje: 160 ml; dolžina meča: 305 mm (12"); pogonski korak: 9,525 mm (3/8"); neto teža: 3 kg.

98,90 €

ID. 77314

TRGOVINI

ZIVEX

Vse za zunanjo ureditev

VOLČJA DRAGA - Volčja Draga 40

tel: 05 398-55-22 gsm: 041 704 364

AJDOVŠČINA - Vipavska c. 17/b

tel: 05 909-16-83 gsm: 064 269 320

"ZIVKOVE OGRAJENE CENE" SO UGODNA MESEČNA PONUDBA MALOPRODAJNIH TRGOVIN PODJETJA Metvil d.o.o. Ajdovščina IN VELJAJO KOT JE NAVEDENO NA LETAKU. "TRAJNO OGRAJENE CENE" SO UGODNEJŠE CENE ARTIKLOV IZ MESEČNEGA LETAKA IN VELJAJO NAJMANJ DVA MESECA. "ZIVKO POMETA" JE UGODNEJŠA PONUDBA ARTIKLOV IZ LETAKA Z 20% ALI VEČ POPUSTA. "OGRAJENI CENE" JE PONUDBA NAŠTETIH TRGOVIN, PODJETJA Metvil d.o.o. Ajdovščina. "Z ZIVKOV GRADIMO CENEJE" JE UGODNA PONUDBA PODJETJA Metvil d.o.o. Ajdovščina. "ODLIČNA CENA" JE CENA KI JE OD REDNE CENE ZNIŽANA 20% ALI VEČ.

DDV JE VRAČUNAN V CENE. SLIKE SO SIMBOLIČNE, PRIDRŽUJEMO SI PRAVICO DO SPREMENB, DOPUŠČAMO MOŽNOST TISKARSKIH NAPAK. POPUST SE OBRAČUNA PRI BLAGAJNI, POPUSTI SE NE SEŠTEVAJO. DEKORACIJA NA FOTOGRAFIJAH NI VRAČUNANA V CENO. DOPUŠČAMO MOŽNOST, DA KATERA OD TRGOVIN ŽIVEX NE DRŽI VSEH IZDELKOV IZ PONUDBE "ZIVKOVE OGRAJENE CENE". Metvil d.o.o., Goriška cesta 25/b, 5270 Ajdovščina.

© foto: arhiv Mlinotest

INTERVJU: DANILO KOBAL

»Smo eno izmed družbeno najbolj odgovornih podjetij daleč naokrog,« pravi Danilo Kobal, predsednik uprave Mlinotesta.

TEKST TINA VELIKONJA

Ajdovsko podjetje Mlinotest se že več kot 150 let spogleduje s tradicijo, skladno z njo pa načrtujejo tudi prihodnost. Predsednik uprave, Danilo Kobal, izpostavlja pomen obračanja proizvodnje k potrošniku, poudarja tudi pomembno skrb, ki jo namenjajo zaposlenim in prebivalcem v lokalnem okolju, s čimer utrjujejo svoj sloves družbeno odgovornega podjetja. S sponzorstvi in z donacijami podpirajo številne prireditve na lokalni ravni, s podporo Ženskega Rokometnega kluba Ajdovščina pa ohranjajo tradicijo rokometna, za kar se čutijo v podjetju, kot pravi predsednik uprave, poklicani in odgovori. Podjetje, ki je znano po "pašti", nenehno dopolnjuje svoj nabor izdelkov, s katerimi prodira vse tja do Južne Amerike. Stabilno lastništvo in dobri strateški načrti v prihodnje bodo uspešno Mlinotestovo poslovanje, temelječo na tradiciji in trdno vpeto v lokalno okolje, zagotovo ponesli v rastoče številke tudi v prihodnje.

📍 Kdaj ste nastopili mandat predsednika uprave Mlinotesta

in kako je ta sprememba vplivala na podjetje?

Mlinotest mi daje kruh že od leta 1995, funkcijo predsednika uprave pa sem prevzel pred dvema letoma – pred tem sem bil član uprave. Zamenjava delovnega mesta ni predstavljala velike spremembe, šlo je zgolj za nadaljevanje oz. nadgradnjo preteklega dela. Prednost je predvsem v tem, da sem poznal vse slabosti in prednosti Mlinotesta, na katerih sedaj s sodelavci gradim vizijo vodenja podjetja naprej.

📍 Kako pa gledate na podjetje danes, ko ste svojo funkcijo utrdili?

Mlinotest je danes podoben in hkrati različen, odvisno s katerega zornega kota gledamo. S sodelavci smo podjetje v zadnjih dveh letih usmerili k potrebam in težnjam potrošnika. Prej smo razvoj načrtovali izhajajoč iz investicij, prilagojenih našim potrebam. Danes naložbe načrtujemo in prilagajamo skozi objektiv dodane vrednosti za kupca.

📍 Za razliko od številnih podjetij po Vipavski dolini je Mlinotest uspel preživeti gospodarsko krizo. Lahko danes govorimo o stabilnem lastništvu kot enem izmed temeljev uspešnega poslovanja?

Ajdovščina je bila takrat v hudi krizi, Mlinotest pa na velikem prepihu. Če bi mirno gledali in dopustili, da prepih preraste v močno burjo, bi bil gospodarski in socialni položaj v občini še dodatno zaostren. Da bi podjetje ohranili v Ajdovščini, je svojo aktivno vlogo dodala tudi Občina Ajdovščina in tako zaščitila občinski interes, da so se v ključnem trenutku ohranila delovna mesta. Mlinotest se tako lahko danes pohvali s stabilnim poslovanjem, rastjo prihodkov in statusom enega največjih zaposlovalcev v občini.

📍 V lokalnem okolju slovite kot družbeno odgovorno podjetje. Kako združujete poslovno odgovornost z družbeno koristnimi aktivnostmi?

Eno je poslovni odnos, tisto, kar lahko dobimo iz lokalnega okolja, npr. surovine, polizdelke in trgovsko blago. To uresničujemo s podporo lokalnim pridelovalcem z zagotovljenim odkupom koruze poltrdinke po ustrezno višji ceni. Odkupujemo tudi lokalno pšenico, ječmen in navadno koruzo. Police naših trgovin so na razpolago lokalnim ponudnikom živilskih izdelkov, tudi tistim, ki še niso našli poti k največjim trgovcem. Po drugi strani pa razmišljamo, kaj mi kot podjetje lahko ponudimo okolju ... Trdim, da smo eno izmed najbolj družbeno odgovornih podjetij daleč naokrog. Skoraj da ni dogodka, ki ga ne bi v taki ali drugačni obliki podprli, če se le da z izdelki. Omeniti moram tudi uspešno izvedbo festivala testenin "Pašto fešta". Kulinarična doživetja so postala sestavni del turističnega razvoja. Tudi z našo "Pašto fešto" pripomoremo k postavitvi Ajdovščine na kulinarični zemljevid.

📍 Podpirate tudi dolgo tradicijo rokometnega kluba v Ajdovščini.

Res je. Na Ženski rokometni klub Ajdovščina smo zelo ponosni, saj se stalno borimo za vrh lestvice v slovenski elitni ligi in verjamem, da bo tako tudi v prihodnji sezoni. To zagotovo terja velik angažma. Ob vsej poplavi športnih ponudb se pravzaprav čutimo odgovorni in poklicani, da šport, ki ima v Ajdovščini dolgo tradicijo, peljemo naprej.

📍 Lokalne pridelovalce podpirate tudi s t. i. lokalnim koticom v maloprodajni trgovini v Ajdovščini. Kaj vse ponujate?

Tako je. Našim lokalnim ponudnikom nudimo odprta vrata naše maloprodajne mreže, kjer lahko pridelovalci tržijo svoje izdelke. Pestra ponudba izdelkov privlači številne kupce, saj se koticek nenehno širi. Raznolika ponudba vključuje od jogurtov, mleka, medu, vrhunskih vin, marmelad, oljčnega olja, sirov do mesnih izdelkov idr. Delamo tudi na tem, da priljubljen lokalni koticek iz naše ajdovske trgovine prenašamo v druge enote po Sloveniji.

📍 Koliko maloprodajnih trgovin imate razporejenih po ostalih krajih?

Trenutno imamo po Sloveniji 49 maloprodajnih poslovalnic in še šest specializiranih enot –Mlinčkov, kombinacijo manjše trgovine in gostinskega obrata. Prav na slednjih objektih trenutno delamo največ. V Portorožu smo glede na težnje po visokih kulinaričnih

užitkih odprli butično slaščičarno za ročno izdelane, inovativne in posebej privlačne izdelke.

📍 Ste zagotovo eden največjih zaposlovalcev na našem območju. S kakšnimi kadrovske izzivi se srečujete?

Matična družba s sedežem v Ajdovščini ima trenutno 530 zaposlenih, celotna skupina še 140 več. Mlinotest je bil zaradi specifičnosti proizvodnih programov znan po prekladanju petdeset kilogramskih vreč, no, tega že dolgo ni več. Stremimo namreč k

avtomatizaciji in robotizaciji procesov, povsod, kjer je to mogoče. Kadrovske primanjkljaje so sicer vidni pri specifičnih poklicih, ki izginjajo, na primer testeninar in mlinar. Situacijo rešujemo s prekvalifikacijami – sodelujemo z raznoliki izobraževalnimi institucijami, prirejamo nenehna usposabljanja, pa tudi nasploh omogočamo delavcem veliko možnosti za usposabljanja.

© foto: Klavdij Blažko

Trg je dandanes v živilski branži precej neizprosno nasičen. Kako v podjetju sledite nenehno spreminjajočim se prehrabnim trendom?

Trendi v prehrani se hitro spreminjajo – podobno kot moda. Vseeno pa v živilski branži prevladujejo nekatere stalnice, ki jim sledi tudi Mlinotest. Ena izmed njih je zagotovo hrana v službi zdravja in dobrega počutja s polnozrnatimi izdelki, na katerih temeljijo številne naše blagovne znamke. Mlinotest je bil prvi, ki je obudil uporabo pire. Zaradi ugodnega učinka te žitarice na zdravje smo njeno uporabo razširili na vse vrste izdelkov, od testenin, kruha, celo na potico, ki je bila nasploh velika uspešnica. Tudi s podporo bio izdelkov in zmanjšanjem vsebnosti sladkorja ter soli v izdelkih se trudimo slediti zdravemu načinu življenja. Škodljive transmaščobe smo spremljali in omejili njihovo uporabo že veliko prej kot je to zakonodaja izrecno zahtevala.

Trajnostni razvoj in čisto okolje je zagotovo tudi ena izmed pomembnih teženj, h kateri stremi sodobni svet. Kako tako

veliko proizvodno podjetje dosega tovrstna načela?

Ukrepev na področju trajnostnega razvoja planeta je ogromno. Eden izmed njih je težnja k pridobivanju čim več surovin iz lokalnega okolja z namenom zmanjšanja transportnih poti. Naš razvojni oddelek testira razne materiale, s katerim želimo nadomestiti uporabo plastičnih materialov v proizvodnji, logistiki in maloprodaji.

Vsega se ne da čez noč, delamo pa na tem, da iščemo možnost alternative v biorazgradljivih in papirnatih materialih. Že nekaj časa uspešno uvajamo prodajo izdelkov v "rinfuza" stanju v naših maloprodajnih trgovinah. Kupec od doma prinese svojo embalažo, v katero si odtehta zeleno količino pašte, moke, ješprenja, orehov ipd. Podobno velja za čistila in sredstva za osebno higieno.

Posameznik je dandanes nagnjen k izbiranju, preizkušanju in sledenju prehrabnim trendom. Hiter način življenja pa se je prenesel tudi v prehrano. Kako odgovarjate na te težnje?

Sledimo cilju priročnosti oz. preprostosti uporabe. Predvsem je v ospredju prihranek časa – kupcem smo ponudili izdelke za hitro pripravo kuhanja (dve, tri minute). Potrošniku želimo ugoditi tudi s priročnostjo embalaže – z namenom, da odprt izdelek, ki ga ne porabi celega, tudi fiksno zapre. Eden izmed trendov je zagotovo tudi ta, da nekomu ponudimo izkušnjo s hrano, ki jo je na potovanju doživel nekje drugje po svetu. Po drugi strani pa je povpraševanje po domači, pristni hrani, lokalnega izvora, še vedno zelo prisotno.

Kako dosegate potrošnikove želje po čim bolj naravnih in pristnih izdelkih?

Naravno je pogosto povezano z razvajanjem brbončic, pa tudi ugodnim učinkom na zdravje. Lani odprta proizvodnja svežih testenin je zagotovo eden izmed odzivov, ki odgovarja temu ... S pretirano toplotno obdelavo in dodanimi aditivi negativno vplivamo na sam doživljanje pri konzumaciji teh izdelkov. Če naravne surovine zmešamo v nadev, so z vsako toplotno obdelavo manj naravne, manj pristne. Z novo proizvodnjo linijo pa se njihova pristnost ohrani tudi na krožniku. Odziv na vse večje povpraševanje po naravnih izdelkih so tudi ekološki oziroma biološki izdelki ter izdelki brez glutena.

Ajdovska "pašta" prodira tudi na tuje, vse tja do Kolumbije. Kateri so še vaši največji izvozni trgi?

Nasploh imamo zdravo rast prihodkov – okrog 10 % letno se vrti na nivoju matične delniške družbe. Gonilo rasti pa je tudi letos v izvozu, preko 20 % več. Naši največji izvozni trgi so Italija, Kolumbija s Panamo in Hrvaška. Še vedno prevladuje izvoz testenin, strmo pa narašča prodaja pekarskih in slaščičarskih izdelkov na tujih trgih, predvsem v Avstriji, Nemčiji in Franciji. Največjo rast si ometamo od nemškega trga, kjer smo po zahtevnih testiranjih in izpolnitvi predpisov prišli do največjega nemškega trgovca – začeli smo s slaščicami, nadaljevali pa bomo s polnjenimi testeninami.

Za konec ... Težnje Mlinotesta v prihodnje?

Mlinotest bo z novo strategijo, ki bo skupek sledenja sodobnim trendom in bogatih izkušenj iz dolgoletne tradicije, temelječ na stabilnem lastništvu še naprej uspešno posloval in zaposloval ter z inovativnimi proizvodi osvajal domače in tuje trge, lokalnemu okolju pa pripadnost še naprej vračal s svojo družbeno odgovorno usmerjenostjo.

DOMOZNANSTVO V LAVRIČEVI KNJIŽNICI

TEKST MARIJA BAJC

Na policah Lavričeve knjižnice in vseh njenih oddelkov trenutno razpolagamo z okrog 170000 enotami gradiva, med katerim posebno mesto pripada gradivu, katerega avtorji so doma z našega območja, ki je na našem območju izšlo ali pa govori o naših krajih. Pri tem je mišljeno območje občin Ajdovščina in Vipava. V stroki temu gradivu rečemo **DOMOZNANSTVO**, zbira se na posebnem (domoznanskem) oddelku in je dostopno le v prostorih knjižnice. Trenutno obsega nekaj več kot 3000 enot, vsako leto pa se mu pridruži približno 130 enot. Obsega knjige, zemljevide, brošure, periodični tisk, CD-je, DVD-je, razglednice ...

Za vas smo pobrskali smo po knjižni beri domoznanskega gradiva, prejetega v zadnjih 12 mesecih, in ga nekaj izpostavili.

Posebno mesto v domoznanstvu pripada »našim pesnikom«, nekateri so že izdanim pesniškim zbirkam dodali nove (Miran Rustja – **Prižgimo luč**, Milan Šelj – **Slediti**, Bogdan Troha – **Pogled skozi okno**), spet drugi so na svetlo spravili svoje prve stihe (Peter Raspor – **Prameni sonca**, Franc Koren – **V svetlobo prebujen**). S približno enako zgodbo s srečujemo pri leposlovju. **Tam dol** je trinajsti roman domačina Bojana Bizjaka, pridružil pa mu je še kratko prozo **Zalužani**. **Na obodih spirale** je četrto leposlovno delo Alda Černigoja, Predmeščana, ki že dolgo živina obali. Še čisto topla je med nami knjiga **Mašenka**, prvenec mlade prevajalke Petre Brecelj, Gal Furlan pa je ob 20-letnici rednega glasbenega udejevanja izdal knjigo **Tišina je spregovorila**, ki ji je priložen tudi CD.

Kamen je tisti, kamor kleše svojo zgodbo Danilo Rovar iz Vrhpolja, preberete in ogledate si jo lahko v knjigi **Duša v kamnu**. Na drugi strani nam ponuja v objektiv užete drobne trenutke sveta okrog nas v delu **Terra mirabilis** Andrej Perko. Vrata Pilonove galerije po novem lahko prestopite s publikacijo **Veno Pilon; vodnik po stalni zbirki za otroke**. Tu je od februarja do marca

razstavljala domačinka Ana Maraž, ob razstavi je nastal katalog **Dolgočasna ljubezen**.

Ob praznovanju okroglih obletic so izdali zbornike ajdovski jamarji, OŠ Otlica, Tekstina tovarna, Prostovoljno gasilsko društvo Col in Lovska družina Col.

Erna Žgur je napisala **Specialno-pedagoška in terapevtska priporočila za delo z otrokom**

vojna je to druga knjiga, za izdajo katere je poskrbela Lavričeva knjižnica. V njej skozi dopisovanje med Lokarji spoznavamo ta kruti čas, ki pa je ob pesmih Antona Kobala opisan tudi v knjigi **Križ obrnjen proti domovini**. Lavričeva knjižnica namenja zbiranju domoznanskega gradiva posebno skrb. Velikokrat gre za gradivo, ki izide v samozaložbi in ne najde mesta

© foto: Petra Brecelj

z **razvojnimi primanjkljaji**, Barbara Kerkoč Rudolf pa se podpisuje pod priročnik **Materinska šola malo drugače ali Kaj morate vedeti o sebi in svojem materinskem poslanstvu**. Vsi, ki se lotete malo bolj resnega pisanja, vzemite v roke knjigo Bojana Bizjaka **Kreativno pisanje**, v njej vam ponuja teoretične osnove in vaje. Dopolnjene in spremenjene izdaje knjige **Nace ima dolge tace** so se konec lanskega leta razveselili otroci in odrasli. Ob delu **Ajdovski Lokarji in prva svetovna**

na knjigarniških policah, niti ni popisano v katalogu slovenskih knjižnic, a je za nas zelo dragoceno. Ko nam ga prinesete, poskrbimo, da ga vpišemo, postavimo ga na naše police in mu na tak način omogočimo, da najde pot med vse tiste, ki želijo obogatiti svoje vedenje o naših krajih in ljudeh. Naj bo ta zapis povabilo vsem, ki pišete, izdajate, da nam pomagate graditi našo domoznansko zbirko. 📍

MLADOST NA BURJI

SPREJMI IZZIV!

➔ Vključi se v program!

1 leto, 4 področja, 12 aktivnosti

MOJA SKUPNOST

MOJ PRIJATELJ

MOJ POZILIC

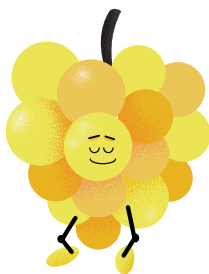

MOJE ZDRAVJE

➔ OSVOJI:

GRŌZDEK

vrtec

HUBELJ

1. - 3.
razred

ČAVEN

4. - 6.
razred

KAŠTRA

7. - 9.
razred

BURJA

15 - 21
let

www.mladostnaburji.si

© foto: Tea Goljevšček

ZAPIHALA JE MLADOST NA BURJI

Novo šolsko leto je občini Ajdovščini prineslo nov program za otroke in mladino – Mladost na burji.

TEKST TINA VELIKONJA

Program spodbuja k aktivnemu prostovoljnemu udejstvanju otrok in mladine v lokalni skupnosti ter k ustvarjanju bolj solidarne in vključujoče družbe.

Otroci in mladi, vključeni v program, razvijajo občutek odgovornosti do sebe, drugih in skupnosti, spoznavajo poklice ter skrbijo za svoje zdravje, s čimer odraščajo v odgovorne, solidarne, vključujoče osebe, ki živijo v prav takem okolju. *“Program bo vzgajal mlade v samostojne, aktivne in odgovorne občane, ki bodo prihodnost sposobni peljati po trdnejši in uspešnejši poti. Lokalna skupnost bo bogatejša za posameznike, ki bodo prevzeli odgovornost ne samo zase, pač pa tudi za družbo, v kateri živijo,”* je povedal župan Tadej Beočanin, ki verjame, da bo program med učitelji in mladimi dosegel vzpodbuden odziv.

Otroci in mladi, ki sodelujejo v programu, postopno osvajajo značke, ki si jih prislužijo s prostovoljnimi in prizadevnimi aktivnostmi, s katerimi krepijo kompetence za aktivno udejstvovanje v lokalni skupnosti. *“Želimo si, da Mladost na burji postane način življenja naših otrok in mladih, ki ga odlikujejo aktivnost, solidarnost ter vztrajnost,”* poudarja Rozana Mužica z Inštituta za mladinsko politiko, ki program izvaja.

Sodelovanje v programu je prostovoljno. Mladim so na voljo štirje sklopi dejavnosti, ki zajemajo skrb do sočloveka, zdravja, družbe in okolja, poimenovali so jih Moj prijatelj, Moje zdravje, Moja skupnost in Moj poklic. Aktivnosti so prilagojene posamezni starostni skupini – od najmlajših v vrtcu, najstnikov in mladih do 21. leta. Pester nabor aktivnosti, ki so jih pripravile lokalne organizacije in javni zavodi,

je objavljen na spletni strani mladostnaburji.si, udeležencem pa prepuščajo tudi lastno iniciativo. Predšolski otroci in učenci prvih dveh triad se bodo v program vključevali kot skupina ali razred, starejši pa kot posamezniki, saj jih želijo tudi na ta način navajati na samostojnost. *“Otroke in mlade vabimo, da se vključijo v program, da so aktivni v družbi in solidarni do bližnjih ter da razvijajo svoje kompetence na različnih področjih. Starše, učitelje ter sodelujoče organizacije pa vabimo, da jih spodbujajo pri izvajanju aktivnosti, jim stojijo ob strani pri doseganju ciljev ter jim pomagajo pri razmisleku, kako s svojimi dejanji ustvarjajo boljši svet,”* je še dodala Mužica.

Značka kot priznanje in simbol za aktivnost

Vsi, ki se bodo vključili v program Mladost na burji, bodo z opravljanjem aktivnosti osvajali različne stopnje značk. Najmlajši bodo za opravljeno delo osvojili značko Grozdek, učenci prve triade osnovne šole značko Hubelj, druge triade značko Čaven, tretje triade značko Kastr, srednješolci in mladi do 21. leta pa si bodo prislužili značko Burja. Posameznik, ki bo osvojil vse značke, bo prejel najvišje priznanje – Zlati stolp. Udeleženci v programu bodo aktivnosti lahko izvajali v šoli, društvih, organizacijah, javnih zavodih ali pri posameznikih. Ker želijo, da bi mladi svoje aktivnosti ozavestili in bili ponosni na svoja dejanja, bodo izpolnjevali posebne dnevnike.

V program se lahko vključijo tako, da izpolnijo prijavnico na spletni strani www.mladostnaburji.si. Otroci in mladi, ki značko osvajajo kot posamezniki, bodo dnevnik dobili po pošti. Otroci, ki se v program vključujejo kot skupina, pa se v program vključijo v šoli, kjer dobijo tudi pripadajoče dnevnike. 📍

© foto: Mateja Pate

METODA FELDENKRAIS

S pozornostjo do prožnega uma in telesa.

TEKST MATEJA PATE

Skozi zavedanje se lahko naučimo gibati z osupljivo lahkotnostjo in svobodo pri tako rekoč katerikoli starosti. - Moshe Feldenkrais

Predstavljajte si prijeten prostor, v katerem ste zleknjeni na ležalni podlogi, oblečeni v udobna oblačila. Morda ste se pokrili z mehko odejo, pod katero vam je prijetno toplo. Umirjen glas vas spodbudi, da poiščete čim bolj prijeten položaj za ležanje in vas prvih nekaj minut vodi skozi nekakšen sprehod po telesu. Povabi vas, da usmerite pozornost na stike telesa s tlemi in zaznate, kateri deli telesa so od tal odmaknjeni in kateri se stikajo s podlago. Glas vas počasi pripelje do tega, da zaznate položaj telesa v prostoru, vaše trenutne občutke in dihanje. Umirite se. Nato vas glas povabi h gibanju in vam daje navodila, kako izvajati gibe. Ti so sprva omejeni na določen del telesa, nato pa gibanje postopoma zajame še druge dele telesa, postane bolj kompleksno, tako da se na koncu giblje celotno telo. Glas vas prijazno opominja, naj bodo gibi čim počasnejši, čim bolj lahkotni in prijetni; spodbuja vas, da gibe izvajate vsakič na malce drugačen način, v svojem ritmu in po svojih zmožnostih, da poslušate svoje telo, si ne povzročate bolečine in odnehate z gibanjem takoj, ko imate dovolj. Glas vam naroča tudi, da ste med gibanjem pozorni na to,

kje v telesu zaznate odziv na gibe. Po eni uri izvajanja počasnih in raznolikih gibov ugotovite, da je začetni gib veliko lažji in da je veliko večja površina vašega telesa v stiku s podlago kot na začetku. Ko vas glas povabi, da vstanete in se malce sprehodite, morda zaznate, da drugače stojite, bolj sproščeno dihate, bolj skladno hodite, morda je popustila kakšna bolečina, ki vam je grenila življenje.

Približno tako potekajo lekcije ozaveščanja skozi gibanje po metodi Feldenkrais. Z njimi ohranjamo vitalnost v najširšem pomenu besede ter izboljšamo telesno zmogljivost, kar dosežemo na izjemno subtilen način – z lahkotnim gibanjem, združenim z usmerjeno pozornostjo. Lekcije so pravzaprav raziskovanje lastnih gibalnih sposobnosti v prijetnem, igrivem in radovednem vzdušju – tako, kot smo to počeli kot otroci. Ob predpostavki, da se rodimo zdravi, imamo kot otroci popoln gibalni potencial. Pozneje v življenju pa se začnemo prilagajati različnim zahtevam okolja in tako določene gibalne vzorce omejimo ali celo izločimo, hkrati pa privzamemo določene vzorce obnašanja in gibanja, ki prerastejo v navade in se globoko zakoreninijo v našem živčnem sistemu. Privzet način gibanja pa ni nujno optimalen in lahko privede do različnih tegob, kot so npr. moteni vzorci dihanja,

omejena gibčnost sklepov in neprožna hrbtenica.

Lekcije ozaveščanja skozi gibanje pripomorejo, da naše gibanje postane lahkotnejše, svobodnejše in da ponovno odkrijemo našo sicer prirojeno sposobnost elegantnega in učinkovitega gibanja. Ena od udeleženk je svoje občutke po končani lekciji opisala takole: "Kot bi imela samo dušo in ne telesa." Lekcije zmanjšajo napetosti v mišicah, izboljšajo držo, koordinacijo in gibčnost telesa. Z izboljšanjem načina našega gibanja se izboljša tudi samopodoba, ki je neločljivo povezana s tem, kako uporabljamo svoje telo. Učinki lekcij so zares večplastni, saj je metoda Feldenkrais pravzaprav nekakšna "telovadba" za možgane. Naše gibalne omejitve so namreč posledica ne le fizičnih omejitev, temveč tudi gibalnih in miselnih navad.

Vadba je primerna za vsakogar, ne glede na starost in telesne sposobnosti. Koristna je za osebe z bolečinami v hrbtu, vratu, ramenih, kolkih, kolnih ... Ker izkorišča plastičnost možganov, je učinkovita pri lajšanju težav zaradi multiple skleroze, cerebralne paralize ali možganske kapi, kakor tudi pri delu z otroki s posebnimi potrebami. Priljubljena je med starejšimi, saj je vzdrževanje gibčnosti izjemnega pomena za ohranjanje vitalnosti v zrelih letih. Glasbeniki, plesalci, pevci in igralci jo uporabljajo kot učinkovito orodje za razvijanje svojih sposobnosti do popolnosti in doseganje večje ustvarjalnosti. Cenijo jo tudi športniki, saj jim z iskanjem gibalnih vzorcev, ki so v skladu s posameznikovo konstitucijo, omogoča izogibanje poškodbam in doseganje vrhunskih rezultatov.

Za razvoj metode je bila kriva poškodba kolena, ki jo je dr. Moshe Feldenkrais (1904-1984) utrpel v mladosti. Raztrgan meniskus in uničene kolenske vezi so mu močno poslabšale kakovost življenja. Zaradi napovedi kirurgov, da bo, četudi bi operacija uspela, koleno

za vedno ostalo trdo, se Feldenkrais ni odločil za poseg. Z analitičnim pristopom je ugotovil, da so za delovanje poškodovanega kolena odločilni možgani. Začel je raziskovati, kako uporablja in premika koleno. Ure in ure je preživel ležeč na hrbtu in med počasnimi premiki kolena preučeval, kje je pojavi bolečina ali napetost, do te mere, da je lahko zaznal vse subtilne nezavedne povezave med vsemi deli njegovega telesa. "Noben del telesa se ne more premakniti ne da bi bili pri tem vključeni vsi drugi deli telesa," je zapisal. Ta holistični princip njegovo delo razlikuje od drugih pristopov k delu s telesom. Feldenkrais je bil po izobrazbi jedrski fizik, doktorat je naredil v laboratoriju slavnih francoskih raziskovalcev Fredericka in Irene Joliot-Curie. Njegova mama je nekoč napol v šali dejala: "Lahko bi dobil Nobelovo nagrado za fiziko, namesto tega pa je postal maser." (Druga oblika metode Feldenkrais je namreč individualno delo z osebo, t.i. funkcionalna integracija, ki sicer ni masaža, si jo pa mnogi predstavljajo kot tako, dokler je ne izkusijo.) Lahko bi se prepirali o tem, ali bi z Nobelovo nagrado naredil ravno toliko dobrega za človeštvo kot z "masiranjem". Sama sem prepričana, da je izbral pravo pot. Cilj, h kateremu je stremel, pa je bil doseči, da bi ljudje ljubili sami sebe. "Če človeka, ki se sovraži, ki nima zaupanja vase, pripravite do tega, da se ljubi, da se lahko zanese nase in pridobi samozavest, da se postavi na lastne noge, ste vredni diamantov."

Vabljeni, da se nam pridružite na lekcijah ozaveščanja skozi gibanje vsak ponedeljek ob 19.30 v Domu krajanov v Ajdovščini. Prvi obisk je brezplačen. Za udeležbo potrebujete ležalno podlogo, topla udobna oblačila, po potrebi odejo in trši vzglavnik. Vadbo vodim dr. Mateja Pate, študentka metode Feldenkrais z licenco za lekcije ozaveščanja skozi gibanje (Awareness Through Movement®). Za dodatne informacije sem vam na voljo, pokličite 041 393 513, pišite na mateja@mikrogib.si, spremljajte www.mikrogib.si in facebook Mikrogib.

EKOLOŠKI OTOK (EO) je zbiralnica ločenih frakcij komunalnih odpadkov

V EO so nameščeni zabojniki za ločeno zbiranje komunalnih odpadkov:

- papirja in kartonske embalaže
- plastične, kovinske in sestavljene embalaže
- steklene embalaže
- biološko razgradljivih kuhinjskih odpadkov
- ostanka odpadkov (odpadek, ki ostane po ločevanju)

Da bo obisk EO v zadovoljstvo tako vam, uporabnikom, kot nam, ki izvajamo obvezno javno službo zbiranja komunalnih odpadkov, je potrebno samo malo truda in dobre volje ter upoštevanje osnovnih pravil ravnanja z odpadki.

- Odpadke je potrebno zbirati ločeno že na izvoru nastajanja, torej v svojih domovih oziroma gospodinjstvih; le tako lahko uspešno ločujemo odpadke.
- Ko imamo odpadke ločeno zbrane po posameznih frakcijah, jih odnesemo v EO, kjer jih odložimo v ustrezen zabojnik (zabojniki imajo različne barve pokrovov, opremljeni so tudi z nalepkami, na katerih piše, kaj v zabojnik lahko odložimo).
- Pomembno je upoštevati, da kartonsko in plastično ter kovinsko in sestavljeno (tetrapak) **embalažo, stisnemo na najmanjši možni volumen.**
- Stekleno embalažo moramo izprazniti, odstraniti pokrovčke ali zamaške in šele nato odložiti v zvonast zabojnik za zbiranje stekla. Plastične in kovinske pokrovčke ali zamaške odložimo v zabojnik za embalažo (pokrov rumene barve), zamaške iz

plute pa v zabojnik za ostanek odpadkov (zelen zabojnik).

- Ko ste v dilemi, kam odložiti določeno odpadno embalažo, naj vam bo vodilo to, da če embalaža ni papirnata/ kartonska ali steklena, po vsej verjetnosti sodi v zabojnik z rumenim pokrovom.
- Pomembno je upoštevati, da biorazgradljive kuhinjske odpadke odložimo v rjav zabojnik brez plastične vrečke, lahko pa po potrebi uporabimo ustrezno papirnato ali biorazgradljivo vrečko.
- Biorazgradljive kuhinjske odpadke je prepovedano mešati z ostankom komunalnih odpadkov ali drugimi ločeno zbranimi frakcijami.
- Opozorili vas bi tudi na odpadni čisti lesni pepel, ki sodi v rjav zabojnik (če ga ne koristno uporabite v vrtu), vendar mora biti brez žerjavice, obvezno pogašen.

V EO ali poleg njega ni dovoljeno odlagati neločenih odpadkov, kosovnih odpadkov, odpadne električne in elektronske opreme (OEEO), nevarnih odpadkov, gradbenih odpadkov in zelenega vrtnega odpada.

Pravilno ravnanje z odpadki, ki jih ni dovoljeno odlagati v ekološkem otoku

KOSOVNI ODPADKI in OEEO:

- do 2 m³ jih lahko z vašega dvorišča 1-krat letno oddate brez doplačila;
- pripeljite jih v ZC (zbirni center) in jih v delovnem času centra oddajte brez doplačila;

- če imate večjo količino, naročite 7 m³ velik zabojnik.

ZELENI VRTNI ODPAD:

- pripeljite ga v ZC v delovnem času in ga oddajte brezplačno;
- naročite zabojnik za večje količine ali poltovorno vozilo za manjše količine.

NEVARNI ODPADKI (NO):

- oddajte jih 2-krat letno v zbiralni akciji (o zbiranju NO boste obveščeni v prilogi položnice);
- pripeljite jih v zbirni center v delovnem času in jih oddajte brez doplačila;
- odpadna zdravila lahko brezplačno oddate v lekarni in ZC.

GRADBENI ODPADKI:

- pripeljite jih v zbirni center in jih v delovnem času centra oddajte brezplačno;
- naročite 7 m³ zabojnik na vaše dvorišče;
- azbestne odpadke obvezno zavite v folijo in oddajte v ZC (odvoz lahko naročite komunalni).

V zabojnike je prepovedano odlagati poginule živali (oddajte jih veterinarski higienski službi) in klavnične odpadke. Klavnične odpadke iz domačega zakola (kože, čreva, kosti ...) brezplačno oddajte v zbirnem centru pod Dolgo Poljano.

Odpadna kuhinjska olja oddajte v zbirnem centru, v akciji zbiranja nevarnih odpadkov ali vozniku ob oddaji kosovnih odpadkov na vašem naslovu.

Ločevanje odpadkov je zakonska obveznost, vendar naj bo pravilno ravnanje z odpadki predvsem vaš prispevek, ki ga lahko kot posameznik date svojemu okolju.

Za sodelovanje v skrbi za videz ekološkega otoka se vam zahvaljuje

Komunalno stanovanjska družba d. o. o. Ajdovščinamo.

ZBIRNI CENTER pod Dolgo Poljano

Delovni čas

PONEDELJEK	7:00 – 17:00
TOREK	7:00 – 15:00
SREDA	7:00 – 15:00
ČETRTEK	7:00 – 15:00
PETEK	7:00 – 17:00
SOBOTA	8:00 – 15:00
NEDELJA in PRAZNIKI	ZAPRTO

S PRIMORSKIM SWINGOM NA SAMOSTOJNO GLASBENO POT

Ajdovec Gordan Novaković ni novo ime na glasbeni sceni, saj je kot član domače Elabande in skupine Šukar nastopal širom Slovenije ter Evrope. Tokrat se podaja na samostojno avtorsko pot s singlom Liza pela je jazz, za katerega je prispeval glasbo in besedilo.

TEKST MATJAŽ JAZBAR

📍 Začenjaš svojo samostojno glasbeno pot. Vendar pa zate to ni nekaj povsem novega. Glasbene odre si delil že s Šukarji. Kako se je tvoja glasbena pot pravzaprav začela?

Začel sem tako, kot zapoveduje evolucija vsakega glasbenika, in sicer v lokalnem okolju. S prvim bendom smo bili glasni v takratnem Mladinskem klubu v Ajdovščini. Kasneje je tam zrastel C2. Do leta 2002 sem

© foto: Primož Breclju

se s preigravanjem klasik rock n' rolla kalil v bolj ali manj lokalnih bendih. Leta 2002 pa sem začel igrati pri zasedbi Šukar, ki izvaja romsko glasbo. Z njimi sem nastopal po vsej Evropi in imel čast deliti oder z mnogimi izjemnimi glasbeniki, kot so Zoran Predin, Vlado Kreslin, Oto Pestner, Bajaga in kralj romske glasbe – Šaban Bajramović. Nastopanje s Šukarji mi je prineslo neprecenljive izkušnje, krasno druženje in pisano paleto nastopov od malih klubov do velikih koncertnih odrov pred 10 tisoč in večglavo množico. Kasneje sem igral tudi pri domači Elabandi, katere glavni avtor glasbe in besedil, Jure Ferjančič, je danes producent

in snemalec moje glasbe.

📍 Kako je prišlo do odločitve za samostojno glasbeno pot?

Začel sem pisati glasbo ter besedila. Nabralo se je veliko materiala in zazdelo se mi je, da bi to, kar je nastalo, lahko dobilo pot do širše publike.

📍 Prvič prevzemaš vlogo frontmana. Kakšen je občutek?

Ja, do sedaj sem vedno bil v vlogi instrumentalista, tokrat pa jemljem mikrofonske zase. Zdi se mi, da svoja besedila lahko najbolj iskreno interpretiram sam. Vsekakor pa bo nekaj povsem novega zame stik s publiko v tej vlogi.

📍 O čem pa pišeš? Liza spominja na neke čase, ki jih ni več ...

Pesem je postavljena v beznico, kjer vsako soboto ljudem z roba družbe in vsem, ki se ne bojijo piti na črno zvarjenega viskija, zapoje Liza. To so ljudje, ki ne tolerirajo blefiranja in jih ceneno ne zanima. Njihovih src se lahko dotakne le nekdo, ki poje iz srca.

📍 Kot marginalni so mnogokrat označeni in dojeti tudi Romi. Na svojih nastopih po Evropi si se kot član Šukarjev veliko družil z njimi. Kakšne spomine ohranjaš nanje?

Nastopanje v Franciji in druženje z Romi je ena lepših izkušenj, ki sem jih doživel v življenju. Romi so duhovno zelo čist narod, po katerem bi se lahko zgledovali.

📍 V kakšnem smislu?

Imajo zelo čista srca, čiste duše. So izjemno iskreni in kulturno neverjetno bogati. Prav tako kot je afriška glasba vplivala na moderno, je romska v pomembnem obsegu vplivala na klasično glasbo in jazz. Zanimivo je, da jih označujemo za kradljivce. V resnici je bilo ogromno glasbe ukradene njim. Obtožujemo krajo kokoši ali konja, sami pa smo narod, ki skoraj da časti človeka, ki je okradel tovarne in s tem življenja delavcev in njihovih družin.

Dajemo glasove ljudem, ki začenjajo vojne ali jih podpirajo. Sramota je, da mi, ki se imamo za kultivirane in napredne, še dandanes Romom ne zagotavljamo osnovnih pravic in jih postavljamo na obrobje.

📍 Kako bi opisal svojo glasbo?

Velik poudarek dajem besedilom. Z besedami slikam prostor. Z njimi skušam postaviti oder in nanj pripeljati igralce. Je pa moja glasbo klarinetist Rok Škrlj krstil za primorski swing. Hvala ti, boter Rok.

📍 Torej gre za bolj pripovedna besedila?

Ko me ideja za pesem poišče, ji pač sledim. Včasih se rodi štorija, ko pa rišeš s čustvi, sploh do ženske, je potrebno biti bolj previden, zato dobi pesem čisto drugačno obleko. Mogoče je prvi single res nekoliko bolj pripoveden, vendar pa lahko v prihodnosti pričakujete tudi kakšno bolj izpovedno pesem.

📍 Kakšni pa so tvoji načrti za prihodnost?

Trenutno sta posneti dve skladbi, za kar gre zahvala prekaljenim glasbenim mačkom, ki so ju posneli, in sicer Sergej Randjelović – RunJoe na bobnih, Rok Škrlj na klarinetu, Goran Velikonja na harmoniki in Uroš Trebižan na kontrabasu. Kitaro in vokal sem posnel sam. Pesmi sta bila posneti v studiu T. R. T. Audio. Producent in snemalec je bil že prej omenjeni Jure Ferjančič. Za fotografije se zahvaljujem dolgoletnemu prijatelju Primožu Breclju. Drugi single Lep je ta svet bo predvidoma izšel v začetku novega leta. Ta čas bomo posvetili vajah ter snemanju nadaljnjih skladb. Spomladi pa lahko pričakujete tudi kakšen koncert. V prihodnjem letu načrtujem tudi izdajo prvega albuma. 📍

Vse za dom in gospodinjstvo

v prodajalnah Kristal v Ajdovščini, Novi Gorici, Renčah, Postojni, Ljubljani in Domžalah.

Kristal

Zanesljiv dobavitelj izdelkov za gostinstvo, postrežbo, degustacije,...

Obiščite našo prodajalno in razstavni prostor v Renčah.

© foto: AdriaFoto | Klemen Bizjak

INTERVJU: ZORAN ZORNIK

Šturje so stara župnija, ampak zelo živahna in za takšen živ utrip si v župniji prizadeva veliko ljudi, največ pa je seveda odvisno od duhovnika, gospoda Zorana Zornika.

TEKST MATJAŽ JAZBAR

Zoran Zornik deluje kot duhovnik v ajdovski župniji Šturje. V cerkev Svetega Jurija se je priselil pred dobrimi tremi leti iz Cerknega. Župnija Šturje spada pod dekanijo Vipavske škofije Koper in v svoji sredini združuje okrog štiri tisoč katoličanov. Šturje kot cerkvenopravna oseba se prvič imenuje v cerkvenih dokumentih že leta 1320. Na portalu cerkve pa je letnica 1696. Ta letnica je vklesana v kamen in je datum posvetitve sedanje cerkve. Župnija ima tudi dve podružnici, podružnico svetega Martina v Žapužah in podružnico svetega Antona na Fužinah.

☝ Pozdravljeni, gospod Zoran. Za začetek nam povejte, kje ste doslej opravljali duhovniško službo, ki se danes nadaljuje v župniji Šturje? Kdaj ste se odločili postati duhovnik?

Vesetje do duhovniškega poslanstva sem začutil že sredi osnovnošolskih let, seveda pa je to z leti zorelo in se prečiščevalo. Od prvih otroških želja do resne odločitve je preteklo veliko let. Službo duhovnika sem kot kaplan opravljal v Tolminu in Cerknem, župnik

pa sem bil v Desklah in nato v Cerknem, zdaj sem vkorakal v četrto štursko leto.

☝ Kako sami ocenjujete, župnijo Šturje, po vaših dobrih treh letih delovanja v Ajdovščini? Kako se počutite med svojimi »farani«?

Župnijo Šturje sem sprejel na škofovo željo. Župnija je velika in ima mnogo izzivov. Rad imam svoje ljudi in skušam biti z njimi čim bolj domač. Upam, da tudi farani mene sprejemajo. Pomembno se mi zdi povezovanje ljudi, ki pripadajo Šturski skupnosti.

☝ Pred prihodom v Ajdovščino ste delovali v Cerknem? Je razlika med eno in drugo župnijo?

Poleg Cerkna sem imel še šest manjših gorskih župnij, te pa so imele še podružnice, vse skupaj 19 cerkva, če se prav spomnim. Tukaj pa je ena strnjena župnija, vsi ljudje so praktično blizu cerkve, zato je duhovniško delo s tega vidika tukaj lažje, ker gre za eno samo skupnost.

📍 Biti duhovnik je hkrati poklic in poslanstvo. Kdaj se za vas konča »služba« in začne poslanstvo?

Res je. Eno je biti duhovnik, posvečen Bogu. To je poslanstvo, kakor je poslanstvo zakonsko ali starševsko življenje. To se nikoli ne neha. Kot duhovnik pa trenutno službujem kot župnik v Šturjah. Služba se konča, ko gre zadnja skupina zvečer iz župnišča in ko je pisarna zaprta. Vedno se moram spraševati, kakšen sem kot duhovnik (poslanstvo) in kakšen sem kot župnik (služba).

📍 Nekoč so bili trije najpomembnejši poklici v družbi zdravnik, učitelj in duhovnik. Kakšna je danes vloga duhovnika v širši družbi?

Smo v družbi, ki poudarja pravice, pozablja na dolžnosti. S tem se je, tudi s pomočjo medijev, oblikovalo javno mnenje, ki je pogosto vzelo dobro ime prav tem trem poklicem. Govorimo o slabem zdravstvenem sistemu, menim pa, da posameznim zdravnikom nimamo kaj očitati. Prav tako je javno mnenje o duhovnikih pogosto slabo, vedno znova pa sem priča spoštljivemu odnosu mojih faranov do mene ali mojih kolegov. Zato me ta posploševanja ne prepričajo. Vsi trije omenjeni poklici pa so v korist ljudem: za njihovo zdravje, za izobrazbo in kulturo bivanja ter za duhovno razsežnost človeka.

📍 Ali družine in posamezniki, ki so v stiski, danes še vedno prihajajo v cerkev ali župnišče in iščejo duhovnika za pogovor, pomoč?

Danes je veliko ponudbe za pogovor v stiski, od terapevtov in strokovnjakov do anonimnih SOS telefonov. Ljudje pa iščejo tudi nas duhovnike za pogovor, nasvet in spoved. So težave, ki jih more rešiti stroka, in so stvari, ki jih je potrebno sprejeti in izročiti Bogu, ker jih človek ne more rešiti. Mnogi ljudje hodijo na pogovor, prihajajo v cerkev k osebni ali skupni molitvi in za molitev tudi prosijo. Je pa res, da ena dobra spoved marsikaj reši. Če bi se ljudje bolj posluževali spovedi, bi bila marsikatera terapija za denar nepotrebna.

📍 V zadnjih desetletjih se je močno spremenil tudi pogled na vero. A ta še vedno ostaja globoko zasidrana v mislih in zavesti številnih ljudi. Kakšen je vaš pogled na vero v letu 2019?

Morda se je spremenil pogled od zunaj. Velika škoda je, da smo Slovenci kot družba neopredeljeni. Hrvatje trdijo, da so katoličani, Srbi, da so pravoslavni, Bošnjaki, da so muslimani. Slovenija, ki ima izrazito katoliške korenine, pa je opredelitev zatajila. To je velika škoda. Ampak kristjani se zavedamo, da masovnost ni bila v načrtu Jezusa Kristusa, on je rekel, da smo sol in kvas. To pa daje okus družbi. Če pomislim samo na Karitas, koliko dobrote se preko te Cerkevne organizacije prelije na revnejše med nami. In če hoče Cerkev biti sol in kvas, mora delati na kvaliteti, ne na kvantiteti. Ko se vera pozna v družbenem in družinskem življenju, potem je sol in kvas.

📍 Svet se v zadnjih letih spreminja s svetlobno hitrostjo. Prišle so nove tehnologije, socialna omrežja, dostop do informacij je precej lažji, teh informacij pa je toliko, da jim človek le stežka sledi. Kako se vi kot duhovnik in Cerkev na splošno poslužujete vseh teh novitet?

Kot duhovnik živim v tem svetu in zato vsaj nekoliko sledim tehnologiji, internetu in s tem povezanimi mediji. Hvaležen sem, da živim v času, ki ima te stvari, saj je z njimi lažje. Televizije

sicer nimam (sem jo podaril), z internetom pa si veliko pomagam pri iskanju informacij, literature in tudi komunikacije z ljudmi.

📍 Kakšna je danes vloga Cerkev v slovenski družbi? Neredko zasledimo kritiko, da se Cerkev preveč vpleta v družbeno, predvsem politično življenje? Kako sami gledate na to?

Cerkev in z njo verniki smo del te družbe. Mislim, da bi kristjani, prežeti z evangelijem, morali več sodelovati v družbenem in političnem življenju. Kdo pa naj piše zakone in ureja družbeno pravičnost, če ne na podlagi evangeljske pravičnosti, ljubezni do bližnjega, zlasti do reveža, itd. Nekoč so imeli 10 Božjih zapovedi in so veljale za družbeno ureditev. In je funkcioniralo! Fraza, da se Cerkev ne sme vtikati v politiko, je iz preteklih časov. Mora se, vsaj zato, da vznemirja. In vem, da vznemirja, sicer je ne bi tako napadali. Kaj pa če je obratno: da se politika in mediji preveč vtikajo v Cerkev?

📍 Prav tako se v zadnjih časih Cerkev pogosto zapleta v najrazličnejše afere. S tem pa seveda izgublja ugled in zaupanje. Kaj bi po vašem mnenju Cerkev morala storiti, da bi se znova bolj približala ljudem?

Cerkev je blizu ljudem. Vsak dan se srečujem z ljudmi in njihovimi zgodbami. Zbiram otroke, mladino, zakonce, razporočene, starše, starejše, obiskujem družine... Pomagamo tistim, ki se težje preživljajo. Skrbimo za starejše v Domu starejših občanov, se vsako sredo rekreiramo s tistimi, ki si to želijo. Še bi lahko našteval. Afere so redkost, vsaka je preveč, a ne uničuje podobe Cerkev. Nobena »afera« ni dobra, kliče k neki prenovi, ampak to me še bolj poveže s Cerkvijo, ki jo imam rad. Kot na primer: Rad imam družine in mi je lepo biti z njimi. Če se srečam s trpečo družino, začnem še bolj čutiti z njimi, pa tudi če so sami kaj zavozili. Njihova »afera« me ne loči od njih, ampak me z njimi še bolj poveže.

📍 Kako gledate na mladino, na nove generacije, ki prihajajo? Za poklic duhovnika se odloča vse manj mladih, vse manj mladih zahaja v cerkev? Kakšna je po vašem mnenju prihodnost krščanske Cerkev?

Mlade imam rad, mladim zaupam. So pa res mladi v težkih časih. Liberalizem poudarja pravice, pozablja na dolžnosti in na odločitve. Zato se mladi težko odločajo za poklic, za sklenitev zakona, za družino, ... tudi za duhovni poklic. Vprašanje duhovnih poklicev je klasična »zaskrbljenost« novinarjev ob raznih dogodkih Cerkev. Ampak jaz ne vidim pomanjkanja duhovniških poklicev, ampak vidim spremenjen način življenja. Saj ni treba, da je v vsaki vasi šola, ambulanta, župan, policija in župnik. Danes smo najprej vsi mobilni in če se zapeljemo do zdravnika in v trgovski center, se lahko tudi do cerkve. Predvsem pa je spremenjen pogled Cerkev: če je nekoč bilo vse versko življenje odvisno od duhovnika, imamo danes v vsaki župniji veliko laičnih sodelavcev, ki so neprecenljivi sodelavci pri dobrotah Cerkev, pri poučevanju verouka, skrbi za kulturo petja in tudi sodelovanja pri bogoslužju. In če je sedanji Cerkvi uspelo pridobiti te sodelavce, se nam res ni bati prihodnosti. Če pomislim samo na število mladih, ki sodelujejo pri oratoriju in se vse leto v ta namen srečujemo, pripravljamo in vzgajamo, sem res optimist, tudi če sta dva ali trije duhovniki manj v dolini. Duhovniški poklic je velik dar, zato masovnosti ne pričakujem.

📍 Zagotovo je svetla točka Katoliške Cerkev papež Frančišek, ki uživa precejšen ugled v družbi. Kako ga sami vidite in kako

je s svojo »pojavo« vplival na krščanstvo danes?

Papež Frančišek je res pojava, mediji ga imajo radi, je pa zelo dosleden, kar pa javnosti ni tako znano. Večkrat mi ga je kdo, ki išče bolj pravice kot kaj drugega, citiral, npr. da je papež rekel, da ima vsak otrok pravico do krsta. A to je le polresnica. Papež Frančišek pravi: »Vsak otrok ima pravico do krsta, če so starši pripravljene stopiti na pot vere!« Zelo ga spoštujem in skoraj dnevno berem njegove nagovore, ampak take, kot so v resnici, ne tistih populističnih, na pol.

📍 Kakšen je vaš osebni pogled na Vatikan v letu 2019?

V tem letu sem si Vatikan ogledal z vrha

kupole in je zelo lepo. Če pa mislite na pomen Vatikana, pa gledam z vsem spoštovanjem v srce Katoliške Cerkve in cenim življenje in delo vsaj zadnjih šestih papežev, ki so mi zelo blizu.

📍 Vrnimo se še malce v lokalno okolje, v Šturje. Ajdovščina ima dve Cerkvi, štursko in ajdovsko. Kakšno je sodelovanje med obema župnijama?

Sodelovanje je zelo lepo, nič več se Šturci in Ajdovci ob Hubljo ne obmetavajo s kamni. Z ajdovskim župnikom Francem lepo sodelujeva, letos smo imeli skupen misijon, ki je bil zelo odmeven. Vsako jesen skupaj romamo na Sveto Goro. Tudi ljudje kdaj gredo od tu k maši tja in obratno, kar je znamenje lepega krščanskega sožitja.

📍 Kakšne načrte imate v šturski župniji v prihodnosti?

Prav posebnih načrtov nimamo, vsak teden pa izidejo župnijska Oznanila, ki so med šolskim letom pravo tedensko načrtovanje. Dobite jih tudi na spletni strani Župnije Šturje.

📍 Med svetomašo ljudje radi prisluhnejo pridigi? Kaj je vaša inspiracija, ko se pripravljate na pridigo in koliko časa vam vzame priprava nanjo?

Pridiga je ob nedeljah in praznikih, med delavniki ne. Podlaga je vedno evangelij, ki ga pri maši preberemo, iz tega pa razvijem kratek nagovor kot spodbudo za življenje. Običajno ob nedeljah zvečer že preberem za naslednjo nedeljo, da imam v glavi vsebino. Potem pa v soboto v eni slabi uri naredim rdečo nit nedeljskega nagovora. Seveda je treba v ta namen prej kaj premisliti in prebrati.

📍 Kaj pa vaš prosti čas? Ko niste v »službi«, s čim se najraje zaposlite?

Rad berem, kolesarim, grem na sprehod in tek, z motorjem pa tudi kam dlje.

📍 Danes za mnoge poklice rečemo, da so podvrženi stresu. Je lahko tudi delo duhovnika stresno?

Priznam, je pogosto stresno. Ampak, veste, v veri je to lažje. Jaz vedno rečem, če kaj lepega uspe, je dano od zgoraj, tako tudi, ko ne uspe, ni treba, da sem za vse sam kriv.

📍 Kakšen je vaš osebni pogled na Ajdovščino kot občino? Vam je všeč življenje v Ajdovščini, v Vipavski dolini?

Kjer so dobri ljudje, je vedno lepo. Poleg tega pa je Vipavska dolina odlična točka, iz katere lahko greš v vse smeri. Življenje ob avtocesti je res komot.

📍 Lahko za konec z nami delite še vaš najljubši citat iz Svetega pisma? Kakšno bi bilo vaše svetopisemsko sporočilo našim bralcem?

Ker smo na začetku šolskega in veroučnega leta, morda kar te Jezusove besede: »Prišel sem, da oznanim blagovest, da prinesem jetnikom prostost in potrtem veselje.«

Božja beseda je blaga, taka naj bo tudi naša. Če smo kdaj lastni ujetniki, Bog nas osvobaja. Vsako potrtost pa naj prepodi pravo veselje, ki je v svobodi srca in lepih odnosih. 📍

© foto: AdriaFoto | Klemen Bizjak

PROMET V NAŠEM MALEM MESTU

Mesto Ajdovščina je v začetku letošnjega poletja postalo bogatejše za lično urejeno kolesarsko stezo, ki se za začetek vije po Goriški cesti, od mosta čez Hubelj pa tja do avtobusne postaje.

TEKST MATJAŽ JAZBAR

Delovni stroji pa še naprej brnijo in kolesarske steze bo iz meseca v mesec več. Na račun večje varnosti kolesarjev pa je Goriška cesta postala ožja, kar pomeni, da morajo vozniki motornih vozil vložiti kanček več previdnosti v svojo vožnjo. Tu pa je nastal problem. *"Po tej kolesarski stezi se bojo dve stare mame srečale in klepetale. Bedarija. Važno je, da je nekdo profitiral s pomočjo evropskih sredstev. To kar so naredili z Goriško cesto v Ajdovščini je katastrofa. Kolesarji se še zmer vozijo po cesti, nova signalizacija je pa obupna. Jaz se bom z avtom vozil po kolesarski stezi, ker je bolj široka kot cesta. To je zame osebno kriminalno dejanje. Tistemu, ki si je to skrupucalo zamislil mu bi morali izmeriti vročino. Se je za vprašat a vse to res rabimo al so to samo kaprici nekoga?"*

Takšni in podobni številni komentarji so se v trenutku pojavili na socialnih omrežjih pod novico o novih kolesarskih stezah. Negodovanje in protesti, kot da nas bodo nove kolesarske površine pahnila v propad. Pa je res tako? Poklicali smo strokovnjaka in se prepričali, da nova podoba Goriške ceste vendarle ni tako neuporabna, kot se je morda komu na prvi pogled zdelo. **Marko**

Peterlin, arhitekt in urbanist, ki se ukvarja s trajnostno mobilnostjo in urejanjem prostora, obenem pa direktor Inštituta za politike prostora, ustanovljenega leta 2006, nevladne organizacije, ki nam je v kratkem pogovoru razložil pozitivne plati nove prometne ureditve glavne ajdovske avenije.

📍 V zadnjih letih razvita in sodobna mesta precej sredstev vlagajo v razvoj prometne infrastrukture. Spreminjajo se načini mobilnosti in spreminjajo se navade ljudi. Katera so najpogostejša sodobna orodja, ki se jih mesta in prometni inženirji poslužujejo, da izboljšajo prometno situacijo v ožjih središčih?

Za odgovor je treba najprej razumeti malo ozadja. Mesta so se v drugi polovici 20. stoletja močno prilagodila eni sami tehnologiji, to je osebnemu avtomobilskemu prometu, in ta trend se v svetu v resnici še ni ustavil. A avtomobili so dejansko izjemno neučinkovit način mobilnosti, saj za premikanje ljudi porabijo ogromno prostora in energije, ogrožajo življenja, povzročajo neposredno in posredno onesnaženje, ob tem pa 95% časa stojijo pri miru. Večina evropskih

in ameriških mest se je v zadnjih desetletjih soočila z negativnimi posledicami te zgodovinske napake, od onesnaženja, prek nerazumno velike porabe energije, do izjemnega porasta debelosti med prebivalstvom in propadanja najlepših predelov mest. Zato iščejo načine, da trende obrnejo v korist bolj učinkovitih in čim manj škodljivih prometnih načinov. V večjih mestih so to predvsem različne oblike javnega potniškega prometa, v manjših mestih, ki prevladujejo tudi v Sloveniji, pa so najbolj uporabne spodbude za kolesarjenje in hojo. Prilaganje javnega prostora varnemu in prijetnemu kolesarjenju in hoji je tako eden ključnih ukrepov za bolj učinkovit in manj škodljiv promet v manjših mestih. Med njimi so najbolj pogosti ukrepi za umirjanje prometa, kot so ožja vozišča, dvignjeni prehodi za pešce, skupni prometni prostori, ter vzpostavljane od vozišča ločenih kolesarskih poti in pešpoti.

© foto: arhiv Marko Peterlin

📍 Tudi Ajdovščina je pred kratkim svojo osrednjo mestno ulico zožila. Goriška cesta odslej meri v širino 6,50 metra in ne več 8,25 metra kot prej. Kako bo po vašem mnenju zoženje cestišča vplivalo na prometno situacijo in navade voznikov osebnih ali tovornih vozil?

Ožje vozišče je zelo smiseln ukrep, ki praktično ne vpliva na pretočnost za motorna vozila, a obenem z enim zamahom omogoči boljšo prometno varnost in več prostora za kolesarje in pešce. Za prometno varnost je ključna nižja hitrost avtomobilov, in šele ko je cesta ožja, postanejo vozniki previdnejši. Vozni pas širine 3,25 metra je vsekakor dovolj širok za normalno srečevanje tudi avtobusov in tovornih vozil. A ko nekdo reče, da se je komaj srečal z nasproti vozečim vozilom, to pomeni, da je bil bolj pozoren in je zmanjšal hitrost, kar je dobro. Omejitve hitrosti je zelo težko uveljaviti pri voznih pasovih avtocestne širine. Stalen nadzor je zahteven in celo vozniki z najboljšimi nameni imajo včasih težave z upoštevanjem omejitev.

Po drugi strani je izguba časa zaradi zmanjšane hitrosti v mestih ob vseh drugih ovirah skoraj zanemarljiva: na enem kilometru izgubimo z zmanjšanjem hitrosti s 50 na 40 kilometrov na uro le 18 sekund, z nadaljnjim zmanjšanjem na 30 pa še 30 sekund. A pri varnosti pešcev pridobimo ogromno. Verjetnost za usodne poškodbe pešca je ob trku pri hitrosti avtomobila 30 kilometrov na uro pod 10%, pri 50 kilometrih na uro pa že prek 80%!

Z ožjim voziščem smo hkrati prihranili prostor za bolj učinkovite oblike prometa in druge rabe javnega prostora. Širše in od vozišča ločene kolesarske steze omogočijo varno kolesarjenje otrok in starejših in s tem približajo kolesarjenje večjemu deležu prebivalcev, širši pločniki ter zelenje pa prispevajo k temu, da več poti po vsakdanjih opravih raje opravimo peš.

📍 Precej kritik na zoženje cestišča v centru Ajdovščine leti na dejstvo, da je cesta zelo obremenjena s prometom. Po zadnjih podatkih jo dnevno povprečno prevozi skoraj 12.000 vozil. So morda zaradi te visoke številke kritike upravičene?

Prav na odsekih cest v naseljih, ki so bolj obremenjeni z motornim prometom, je ključno zagotoviti ločene in dovolj široke površine za kolesarje in pešce. S tega vidika kritike niso upravičene, prav nasprotno, to je dodaten argument v prid novi ureditvi.

📍 Kritike so usmerjene tudi v novo kolesarsko stezo, ki naj ne bi bila potrebna, saj naj bi bilo število kolesarjev v Ajdovščini premajhno za upravičenost te investicije. Bi lahko trdili, da bodo močno izboljšani pogoji za kolesarjenje v središču mesta tudi povečali število tistih, ki za svojo mobilnost uporabljajo kolo?

Investicije v infrastrukturo morajo slediti ciljem, temu, kam želimo priti. Če bi pri načrtovanju infrastrukture izhajali zgolj iz logike trenutnih potreb, ne bi nikoli zgradili ne električnega ne telekomunikacijskega omrežja, niti npr. železnic. Pri nas imamo pogosto težave s tem, da oblikujemo dobre in skrbno pripravljene strategije, izvedeni ukrepi pa nato sledijo neki utečeni praksi in dejansko spodkopavajo sprejeto strategijo in s tem preprečujejo spremembe na bolje.

Če bi pri načrtovanju infrastrukture izhajali zgolj iz logike trenutnih potreb, ne bi nikoli zgradili ne električnega ne telekomunikacijskega omrežja, niti npr. železnic. Težko pa je reči, v kakšni meri bodo boljši pogoji za kolesarjenje prispevali k spremembi navad, pri tem bodo ključni prebivalci Ajdovščine. Pomembno je, da infrastruktura omogoča spremembo navad in praksa kaže, da spremembe na bolje ljudje slej ko prej posvojijo. Ne smemo pa pozabiti, da se je infrastruktura za kolesarjenje izkazala kot ključna tudi za razvoj t.i. mikromobilnosti, kamor sodijo npr. električni skiroji, ki so v le nekaj letih osvojili mesta po vsem svetu.

Tako torej novo podobo Goriške ceste ocenjuje strokovnjak. Občina Ajdovščina je sicer že v letu 2017 pripravila Celostno prometno strategijo. Na njen nastanek so dejavno vplivali tudi občanke in občani, ki so jasno izrazili svoja pričakovanja glede prihodnje prometne ureditve in tako sooblikovali vizijo za kakovost prometa v naši občini. Kot enega izmed prioritarnih ciljev so izpostavili izboljšanje pogojev za hojo in kolesarjenje. Občina Ajdovščina se je z izdelavo strategije zavezala za do človeka in okolja prijaznejšega

načina mobilnosti. Tako se bo tudi v prihodnje nadaljeval projekt regionalnih kolesarskih poti za spodbujanje uporabe kolesa kot prevoznega sredstva za vsakodnevne opravke – za to realizacijo je potrebno uvesti povezano mrežo kolesarskih poti v samem naselju in jo navezati na okoliške kraje. Te povezave so pomembne za domačine, obiskovalcem pa bodo pomagale tudi pri razvoju drugih področij, na primer turizma. Kolesarjenje Občina spodbuja tudi z urejanjem varnih kolesarnic ob javnih ustanovah ter s postavitvijo stojal za kolesa, posebna pozornost pa gre tudi promociji trajnostne mobilnosti, torej spodbujanja pešačenja in kolesarjenja s ciljem povečati delež kolesarjev med zaposlenimi in šolarji.

Za mnenje smo seveda obrnili tudi na pristojne. Na ajdovski Občini se s prometom vsakodnevno ukvarja **Jošt Černigoj**. Kakšna je torej občinska politika, ko beseda nanese na razvoj kolesarskih povezav? »V letu 2015 je Občina Ajdovščina v sklopu Regionalnega omrežja kolesarskih povezav Severne Primorske – Goriške razvojne regije pripravila projekt kolesarskih poti. Projekt zajema na idejni zasnovi ureditev kolesarskih poti na glavni osi mesta Ajdovščina (Goriška in Vipavska cesta, Idrijska in Tovarniška cesta), vključuje pa tudi južno obvoznico in bližnja naselja (Budanje, Cesta, Lokavec, Dolenje). S tem projektom želijo omogočiti boljše kolesarsko povezanost bližnjih naselji s centrom – kot izhodiščem in križiščem različnih kolesarskih poti – tako bi predel tudi lažje vključili v širšo kolesarsko omrežje. Pripravljen je tudi projekt za ureditev steze za kolesarje in pešce ob cesti, ki povezuje Lokavec z mestom Ajdovščina. Z Direkcijo RS za

infrastrukturo potekajo pogovori o izvedbi tega projekta. Prav tako se pripravlja projektna naloga za ureditev površin za pešce in kolesarje na Tovarniški cesti in povezavi mesta Ajdovščina z naseljem Dolenje.« nam je odgovoril Černigoj in obenem podal še občinsko mnenje na temo prihodnosti prometa na Goriški cesti. »Občina Ajdovščina tudi sicer z več ukrepi stremi k zmanjšanju števila motornih vozil, ki vsakodnevno peljejo po Goriški cesti. Ena izmed njih je v letu 2020 predvidena izgradnja krožišča pri obvoznici, s katerim želimo z večjo pretočnostjo prometa čim več vozil preusmeriti na obvoznico. Z izgradnjo kolesarskih stez pa nasploh podpiramo trajnostno mobilnost, že sama prometna signalizacija na vhodu v mesto usmerja promet na obvoznico. V sklopu izgradnje krožišča na obvoznici je predvidena tudi možnost peš dostopa do Hoferja, s čimer bo omogočeno varno prečkanje, obenem pa je v projekt načrtovana tudi izgradnja površin za pešce in kolesarje, ki bi povezala krožišče pri obvoznici – mimo Hoferja, vse tja do Merkatorja.«

Vstopili smo v jesensko obdobje, ki s seboj rado prinese jesensko vreme. Torej dež, veter, nizke temperature in podobno. A mnogokrat posije tudi sonce. Poskusite takrat morda zjutraj zapustiti svoj dom malce prej, zajahajte svoje kolo in se odpravite po svojih opravkih malce drugače. Sčasoma vam bo to postala navada, ki se ji zlepa ne boste odrekli. Naredili boste nekaj zase, poskrbeli za čistejše okolje in prihranili pri gorivu. Kot je rekel veliki posoški poet Ivan Volarič – Feo; »najlepša jutra so zjutraj«. Na kolesu pa sploh!

© foto: AdriaFoto | Klemen Bizjak

Gostilna KRHNE
Glavni trg 5
5271 VIPAVA

gostilnakhne.si

tel.: 00386 40 166 932
tel.: 00386 31 648 463
krhnevipava@gmail.com

KRHNE GOSTILNA

V Gostilni Krhne v Vipavi imamo radi domačo hrano, postrežemo s primorskimi suhomesnatimi izdelki in sirom ter z našimi, domačimi testeninami, njoki in žlikrofi.

Vsak dan z veseljem postrežemo tudi joto, teleflajš (goveja juha z mesom, ki jo poznamo samo v Vipavi) ter meso v različnih oblikah in kombinacijah.

Domačnost in tradicijo ohranjamo tudi v sklepnih dejanjih – najraje postrežemo sladke vipavske štruklje in štrudelj.

Dobrodošli!

KRHNE
GOSTILNA

GOSTINSTVO IN STORITVE
Andrej Trošt s.p.
Orehovica 40, 5272 PODNANOS

INTERVJU: MARKO BREŠČAK

Pogovarjali smo se z direktorjem podjetja Geodela, Markom Breščakom, ki nam je v kratkem intervjuju predstavil svojo dejavnost.

TEKST MATJAŽ JAZBAR

Podjetje Geodela Breščak, ki ga vodi Marko Breščak, izvaja najrazličnejše geodetske storitve, med katera spadajo: ureditev meje, geodetski načrt za gradnjo, vris objekta, pridobitev hišne številke, etažni načrt, parcelacija, zakoličba, postavitve mejnikov in druge. Podjetje ima tri enote, najdemo jih v Ajdovščini, Sežani in Postojni, njihove storitve pa koristijo tudi v Novi Gorici, Kopru, Ilirski Bistrici in drugje. Strokovnost, profesionalnost in ugodne cene pa so razlog, da so številne stranke zadovoljne z opravljenim delom.

geodezija lepo delo?

Delo geodetov je zelo raznoliko in predstavlja tako pisarniško delo kot tudi delo na terenu ter delo s strankami. Na primer urejanje meje se začne s prejemom naročila, pridobitvijo podatkov o nepremičnini in morebitnih predhodnih postopkih. Sledi priprava vabil na mejno obravnavo in običajno predhodni ogled terena in kontrolne meritve. Zanimiv je postopek mejne obravnave, kjer pride včasih tudi do različnih pričakovanj strank glede poteka meje. Morebitna

nesoglasja med udeleženi skušamo zgladiti in poiskati rešitev, ki bo odgovarjala vsem. Po mejni obravnavi sledi izdelava elaborata in izdaja odločbe geodetske uprave. Delo je pestro, večkrat zahtevno a na koncu zadovoljstvo strank odtehta napore.

📍 Zakaj se stranke rade poslužujejo vašega podjetja in vaših storitev?

Ko se stranka odloča, da bo s sosedi uredila meje med zemljišči je to situacija, ki je ne prepustiš nekemu neznanemu podjetju. Že ob svetovanju pred naročilom storitve se vzpostavi zaupanje med stranko in izvajalcem. S kvalitetnim in poštenim delom si gradimo ime. Velikokrat nam naročniki zaupajo, kdo nas je priporočil.

📍 Koliko časa običajno potrebujete, da izdelate geodetski načrt?

Geodetski načrt za projekt novogradnje ali rekonstrukcije izdelamo običajno v tednu ali dveh. Z novo zakonodajo se zahteva geodetski načrt tudi ob zaključku gradnje pred pridobitvijo uporabnega dovoljenja.

📍 Kako gre geodezija v korak s časom? Kakšne so nove tehnologije, ki olajšajo vaše delo in so hkrati tudi v pomoč strankam?

Nove tehnologije dnevno prihajajo na trg. Določene se uveljavijo in pomenijo tudi

prihranek pri času in denarju. Uporabljamo najnovejši instrumentarij in redno izvajamo servis. V zadnjih letih je postalo delo z GPS neverjetno hitro, tehnologija nam omogoča, da ni potrebno, da se na teren odpravi celotna ekipa ampak lahko en operater opravi vse sam. Tu so še podatkovne zbirke spletnih aplikacij, ki bistveno pohitrijo delo, nam pa tudi strankam so podatki lažje dosegljivi.

📍 Kako vas lahko stranke najdejo?

Stranke nas lahko kontaktirajo v poslovnih prostorih, na telefon: 041 28 38 29 ali pa preko spleta: www.geodela.si, kjer najdejo veliko informacij. Naša pisarna je v »C2« v Ajdovščini na Goriški cesti 25/a. Nahajamo se med banko, Hubljem in restavracijo, kjer je precej parkirnih mest. Vabljeni, da nas obiščete in skupaj ustvarimo nov projekt! 📍

© foto: Geodela

📍 Najprej bi želeli, da se predstavite našim bralcem. Kdaj je nastalo podjetje Geodela Breščak in kdo so vaše stranke?

Podjetje Geodela je bilo ustanovljeno pred desetimi leti, kot prvo geodetsko podjetje s sedežem v ajdovski občini. Podjetje je prisotno na širšem primorskem nudimo pa kvalitetne in ugodne strokovne rešitve s področja geodezije. Sam sem kot pooblaščen inženir vodja podjetja in imam na tem področju petnajstletne izkušnje ter vsa potrebna znanja in pooblastila, da strokovno rešimo vsak še tako zapleten geodetski problem. Naše stranke so v večini fizične osebe, ki rešujejo projekt gradnje ali pa želijo ugotoviti meje svojega zemljišča. Že vrsto let pa uspešno sodelujemo tudi z večjimi gradbenimi in projektantskimi podjetji.

📍 Kako bi opisali navaden delovni dan geodeta? Zakaj je

© foto: Robert Ferjančič

ŠPORT IN TURIZEM

TEKST MIRALEM MURATOVIĆ

Občina Ajdovščina je po seji Občinskega sveta občine leta 2002 ustanovila javni Zavod za šport Ajdovščina za upravljanje športnih objektov in opravljanje športnih dejavnosti. Prioriteta zavoda je zagotavljanje varne in kvalitetne vadbe za Osnovno šolo Danila Lokarja, Srednjo šolo Vena Pilon in lokalna športna društva.

Pogovarjal sem se z direktorjem Zavoda za šport Ajdovščina, Ajdovcem in magistrom poslovnih ved, Urošem Pintarjem. Ob prevzetju direktorske funkcije je imel cilj dvigniti prepoznavnost zavoda, povečati obisk infrastrukture, na kateri je potrebnih vse več vzdrževalnih del, saj so obstoječi objekti zgrajeni konec sedemdesetih let prejšnjega stoletja, in omogočiti varno izvajanje vadbe ter turistom varen obisk. Primarna dejavnost zavoda je tudi turizem. Zavod upravlja z avtokampom, ki se nahaja v neposredni bližini letnega kopaljšča. Avtokamp ima tri zvezdice, kapaciteto za 55 mest in en apartma, kar zadostuje za dvesto gostov. Obisk v kampu iz leta v leto raste, vedno več je tudi tujih turistov, kar se pozna tako v Ajdovščini kot v celotni Vipavski dolini. Avstralski potovalni vodnik Lonely Planet je s svojo objavo prispeval k prepoznavnosti Vipavske doline, vendar tudi v zavodu niso sedeli križem rok. Za promocijo

so uporabili vsa razpoložljiva finančna sredstva in kljub temu da je številka siromašna, so dosegli odlične rezultate tako doma kot v tujini. Načrtno se osredotočajo na tiste države, za katere menijo, da imajo največje povpraševanje po njihovi ponudbi. Na Nizozemskem ima zavod spletno stran, ki oglašuje ponudbe v Ajdovščini in tako se je obisk nizozemskih turistov povečal za tristo odstotkov. Cilj v prihodnosti je pridobiti tudi oznako Okolju prijazen kamp, s čimer želijo obisk še povečati. Hkrati si želijo povečati tudi sam kamp, saj se bodo ob izgradnji gimnastične dvorane slačilnice ob igrišču z umetno travo preselile pod dvorano in s tem bo nastal prostor za apartmaje. Turizem je prišel z izgradnjo Mladinskega kulturnega centra Hiša Mladih v Palah še bolj do izraza. Ker je pot iz Pal do Športnega centra Police prek Vilharjeve ulice neugodna, imajo v načrtu izpeljati pešpot in kolesarsko pot prek Škola, kjer bi ob poti stale zunanje fitnes naprave, in tako popestriti ponudbo in okolje.

Zavod ponuja različnim športnim skupinam tudi možnost priprav pred tekmovalno sezono in je s svojo ponudbo, kot pravi direktor zavoda Uroš Pintar, oral ledino. Do danes je v Ajdovščino pripeljal že veliko število klubov. Povpraševanje je veliko, kapacitete so vedno

zapolnjene in skoraj polovici klubom se žal lahko za zanimanje le zahvalijo, ker nimajo dovolj prostora. Povpraševanju je nujno slediti in tako je nastala ideja o gradnji nove velike dvorane, ki bi se nahajala ob Športnemu centru Police. Dvorana s sedeži za tisoč gledalcev bi razbremenila zdajšnje dvorano in tam bi se lahko bolj posvetili vrhunskemu športu. V jutranjem času trenutno dvorano uporabljata osnovna in srednja šola, popoldan pa jo zasedajo klubi in društva. Za zagotavljanje pogojev za rast športnega turizma je nova velika dvorana nujna. Čeprav se poleti šoli umakneta, to časovno vrzel zapolnijo Športne počitnice. Program v šestih terminih zapolni celotno športno infrastrukturo in zagotavlja otrokom zanimive, staršem pa brezskrbne počitnice po ugodni ceni z vključeno prehrano, animacijo, kopanjem v bazenu in dvema treningoma dnevno. Na koncu tedna počitnice zaokroži obisk znanega športnika ali športnice. Ključ do uspeha je vsekakor podpora občine in sponzorjev, ki omogočajo ugodno ceno. Letos je program obiskalo skoraj 900 otrok, ki so se v 13 različnih športnih panogah zabavali od jutra do poznega popoldneva. Otroci v Ajdovščino prihajajo tudi iz drugih občin, zamejstva, Krasa in celo Ljubljanske regije. Ta dominantni produkt zavoda kopirajo tudi drugi športni zavodi po Sloveniji, vendar ne dosegajo enakih rezultatov. Ajdovski zavod je postal prepoznaven po vsej Sloveniji in tudi širše. Obisk dva tisoč gledalcev na nedavnih City games potrjuje, da delujejo v pravi smeri.

Letno kopališče, ki je poleti glavna atrakcija, je postalo prijaznejše družinam (v načrtu je tudi izgradnja bazena za najmlajše). Obisk na letnem kopališču se je dvignil in letos dosegel dnevni rekord z 849 obiskovalci. Plavajo lahko otroci tudi pozimi in tudi organizirano, saj sta plavalni in triatlon klub že nekaj let prisotna v ponudbi za mlade športnike. Edini dve popularni športni panogi, ki v Ajdovščini manjkata, sta odbojka in atletika. Slednja bi se lahko razvila z izgradnjo atletske steze, kar je tudi Uroševa vizija. Ena izmed idej se bo začela uresničevati leta 2020.

Začetek gradnje gimnastične dvorane bo v naslednje letu, čeprav bi si Uroš želel, da bi že stala in služila svojemu namenu. Kdaj bo dokončana, je odvisno od preveč dejavnikov in tega ne želi napovedati. V prvi vrsti bo dvorana namenjena gimnastiki, vendar bo večnamenska – za različne športne panoge in športno vzgojo. Dvorana bo prilagojena tudi predšolskim otrokom. Nekatera orodja znotraj dvorane bodo nepremična in vsebovala bo tudi gimnastično jamo, ki jo bo mogoče pokriti za druge dejavnosti. Dvorana bo opremljena z videonadzorom, s snemalnikom z zamikom, da si bodo telovadci po opravljeni vaji lahko ogledali določene segmente vadbe na posnetku in jih z vaditeljem tudi pokomentirali. Montažna tribuna bo sprejela okrog sto gledalcev, tako da bo dvorana lahko gostila mladinska gimnastična tekmovanja in bo s tem pripomogla k dodatni ponudbi športnih priprav.

»Gimnastično dvorano želimo zgraditi, da bi se otroci gibalno razvijali v pravi smeri«, pravi Uroš. Otroci so gibalno vedno manj sposobni, vse manj se gibajo zunaj doma, ne zadržujejo se na ulicah, še manj v naravnem okolju, ne zahajajo v gozd, ne plezajo po drevesih, večinoma so v zaprtih prostorih, kar se kaže tudi pri izvedbi osnovnih gimnastičnih vaj, kot sta npr. skok in preval. Večinoma starši otrok ne spodbujajo k raziskovanju okolice, kar je globalna težava in se ne pojavlja le v našem okolju. Vedno večji je

tudi odstotek otrok s prekomerno telesno težo, kar je tudi eden izmed pokazateljev, da se otroci ne gibajo dovolj. Prejšnje generacije otrok so bile motorično sposobnejše, pred čemer si ni potrebno zatiskati oči, temveč se je treba s težavo soočiti. K boljšemu gibalnemu razvoju bo zagotovo pripomogla tudi gimnastična dvorana in to je bil glavni motiv pri odločitvi za gradnjo, kajti gimnastika je osnova vseh športnih panog. Gimnastika je po urah v učnem načrtu sicer enakovredna igram z žogo, vendar je v današnjem času delikatna disciplina zaradi pomožnih prijemov učiteljev pri izvajanju vaj. Seveda bo dvorana privabila tudi telovadce in specializirane trenerje, kar brez infrastrukture ni mogoče. Dvorana bo nedvomno dodana vrednost, saj je preveč dvoran z goli in koši v občini Ajdovščina neizkoriščenih. Želijo si nekaj, kar okolju manjka in bo tudi maksimalno izkoriščeno. Zavod je poskrbel tudi za to, da tudi Mestni stadion Ajdovščina ostane v uporabi. Slednjega so v upravljanje dobili po razpadu NK Primorje. V začetku je bil stadion v razpadanju, s časom pa jim ga je uspelo obuditi. Danes se ponša z UEFA ena zvezdico in gosti reprezentančne akcije ter pripravljalne tekme. Pomožno igrišče je v vrhunskem stanju, saj so želeli, da otroci igrajo na naravni travi tako zaradi vročine kot občutka za žogo in obremenitve sklepov. Umetna trava je alternativa, ki jo bodo v naslednjem letu preplastili, tako da bo nudila za otroke kvalitetno vadbo tudi v deževnem vremenu. Ko piha veter, treningi namreč niso varni.

Mestni stadion je dom novonastalemu Nogometnemu društvu Primorje in dekletom iz Nogometne šole Ajdovščina. Poleg članov in članic igrajo tekme na stadionu tudi mladinske selekcije, kar prej zaradi politike kluba ni bilo mogoče. Tudi turnirji mlajših selekcij se odvijajo na stadionu, saj želijo stadion približati tudi najmlajšim.

Uroš Pintar je tudi vodja nogometne šole ND Primorje. Ta je nastala na pogorišču NK Primorje in se je takoj po razpadu kluba imenovala Nogometna šola Ajdovščina. Želja občine in strokovnega štaba je bila, da otroci v lokalnem okolju neprekinjeno nadaljujejo s treningi. Z razpadom "starega" Primorja so vse mladinske selekcije padle v najnižji rang tekmovanja, posledično se je znižala kvaliteta in delo je bilo v začetku oteženo, danes pa so aktivne selekcije od 5 do 19 let. Počasi se je kvaliteta dvigala in v mladinskem pogonu je že 250 otrok, kar je največ v Goriški regiji. Mladinci in kadeti ND Primorja tekmujejo v drugi slovenski nogometni ligi, prav tako selekcija do 15 let, ki stremi k napredovanju v prvo ligo. Želja je, da bi s člani prišli čim višje, letos je cilj druga slovenska liga. Dekliški nogomet se razvija in pod okriljem ND Primorje aktivno trenirajo selekcije od 8 do 17 let. Strokovni štab sestavlja več kot petnajst trenerjev in dvajset strokovnih delavcev.

Uroš pa ni bil vedno vodja mladinskega pogona, ampak se je po več kot 10 letih dela kot trener zaradi pomanjkanja časa odločil, da bo zapustil trenerske vode in bo opravljal delo vodje nogometne šole. Vsak dan ima zapolnjen s službo in hobiji, kjer je nogomet še vedno številka ena, čeprav ga zamika prav vsak šport. Čar je biti trener, ko si enkrat trener, si želiš biti trener za vedno, pravi. Na trenerskem stolčku ga lahko pričakujemo takoj, ko mu bodo službene in družinske obveznosti to dopuščale. Želel bi si prevzeti tudi klub na višjem nivoju, vendar mu možnost vzgajati mlade daje zagon, saj ga delo z otroki neizmerno veseli. Do tedaj bo vodja pogona in direktor Zavoda za šport Ajdovščina in glede na sedanje razmere se za šport pri nas ni treba bati.

LJUDJE RADI OSTAJAJO PRI NJIH

Govorili smo s Petro Šinigoj, direktorico podjetja Saop d.o.o. iz Šempetra.

TEKST AJDA BURJA

V Vipavski dolini deluje eno največjih podjetij, ki razvija lastne računovodske programe. Tudi take, s katerimi računovodje obračunajo naše plače. Ker nas je zanimalo, kdo so ljudje, ki ustvarjajo take programe, smo jih obiskali.

Če razumemo, da je računovodstvo del vsakega podjetja, lahko rečemo, da je Saop vmešan v skoraj vsak posel, ali kot nam je v smehu zaupala direktorica Petra Šinigoj: »Res smo skoraj povsod. Najdete nas tudi v žlički sladoleda.« Njihove programe uporablja namreč tudi ajdovsko sladolešno podjetje Incom.

»Ljudje radi ostajajo pri nas in le redki se odločijo menjati službo,« nam je pojasnila direktorica. Po njenih besedah kar polovica zaposlenih vztraja že več kot deset let, mnogi pa so prišli že pred dvajsetimi leti in se tukaj počutijo kot doma. »Tudi jaz sem tukaj že več kot 20 let in začela sem kot študentka,« je dejala mladostna sogovornica.

Podjetje s certifikatom Družini prijazno podjetje

Pridobljen certifikat Družini prijazno podjetje, katerega nosilci so že sedmo leto, daje zaposlenim možnosti, da usklajujejo delovne in zasebne obveznosti. »Certifikat ni namenjen

bilo zopet veliko govora o tem. Na Saopu staršem omogočajo dodaten dan plačanega dopusta, saj se zavedajo, da je prvi šolski dan enako vznemirljiv za starše in za otroke. Ker se pogovor še naprej vrti okoli otrok, nas presenetijo z dejstvom, da vsako poletje organizirajo teden brezplačnega varstva za otroke do 12. leta starosti. Otroke lahko starši do konca delovnika prepustijo ustvarjalni ekipi. Letos je bil program še posebej zanimiv, saj so otroci spoznavali poklice – gostili so vojaškega pilota, pisateljico, obiskali so gasilce ...

Druženje je pomemben element sodelovanja

Med našim obiskom so potekale priprave na tradicionalni Saopov piknik, na katerem se družijo zaposleni iz Slovenije, Hrvaške in Srbije. »Internih dogodkov ne jemljemo kot nekaj samoumevnega. Svojim sodelavcem želimo ponuditi najboljše, zato ničesar ne prepuščamo naključju.«

V podjetju si ne morejo privoščiti nezadovoljnih zaposlenih, saj se to lahko hitro odrazi pri odnosu do naročnikov. »Na trgu smo že 32 let in imamo več kot 30.000 uporabnikov. Skoraj vsak zaposleni je v stiku z naročniki in ne predstavljam si, da bi imeli nemotivirane zaposlene, ki komunicirajo površno ali brezosebno, zato so taka druženja pomembna«, je pogovor zaključila direktorica.

Ko odhajamo iz stavbe, v kateri Saopejenci razvijajo programa iCenter in Minimax, v mislih še vedno presenečeno ugotavljamo, kako motivirani morajo biti vodje in zaposleni, da vzdržujejo dobro vzdušje in odlične delovne pogoje. Čeprav gre za podjetje, o katerem mediji ne govorimo veliko, bomo o njihovih sodobnih pristopih z veseljem še kaj napisali. 📍

© foto: arhiv SAOP

Govorimo o podjetju Saop d.o.o., ki že več kot tri desetletja, brez poslovne ošabnosti, raste v Šempetru. Svoje poslovne enote imajo še v Ljubljani in Mariboru ter na Hrvaškem in v Srbiji.

Ob vstopu v stavbo nas je presenetilo sproščeno vzdušje in nasmejani zaposleni.

le tistim z otroki, temveč vsem zaposlenim,« je pripomnila direktorica. Vsi, ki jim to delovni proces dopušča, imajo možnost dela od doma in fleksibilni delovni čas. »So pa še ostali ukrepi, ki jih zaposleni redno koristijo«, smo še izvedeli.

Ob omembi certifikata je pogovor nanese na prvošolčke in njihov prvi šolski dan. Letos je

■ KDO SMO

■ KAJ PONUJAMO

■ ZAKAJ SMO DRUGAČNI

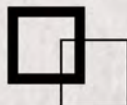

KREATIVEVNE KOMUNIKACIJE

Disisdis je frišna, zagnana ekipa z željo po ustvarjanju pametnejše in spretnejše alternative tradicionalnemu agencijskemu modelu. Smo pripovedovalci, misleci, risarji, fotografi in ustvarjalci, ujeti v informacijski dobi. Verjamemo, da so zgodbe najboljša pot za prenos informacij. Pri nas bomo trdo delali za to, da bomo izboljšali kvaliteto in učinkovitost vaše.

Oglaševanje na spletnem portalu Lokalne Ajdovščina
Oglaševanje v tiskani izdaji Lokalne Ajdovščina
Priprava celostne grafične podobe
Priprava promocijskih tekstov
Priprava reklamnih bannerjev in oglasov
Izdelava in urejanje profilov na socialnih omrežjih
Izdelava promocijskih fotografij
Priprava promocijske strategije

Disisdis skrbi za urejanje spletnega portala in po novem tudi tiskane izdaje Lokalnih Ajdovščina. Vaš glas bo tako z našo pomočjo z lahkoto dosegel celotno območje Vipavske doline in tudi dlje.

Pofočkaj se na:
info@lokalne-ajdovscina.si
041 586 063

TO JE TO // DIS IS DIS

MLINOTEST
DIVITA

ново!
v hladilniku

AJDA

Divita - vitalna žita
zdrav obrok v **3** minutah